

பொருளியல்
நோக்கு 1981
அக்./நவம்.

Appropriate Technology Services

121, F. N. ROAD,
NALLUR, CHENNAI
No. 2862

மேருளாதா குறிகாட்டிகள்

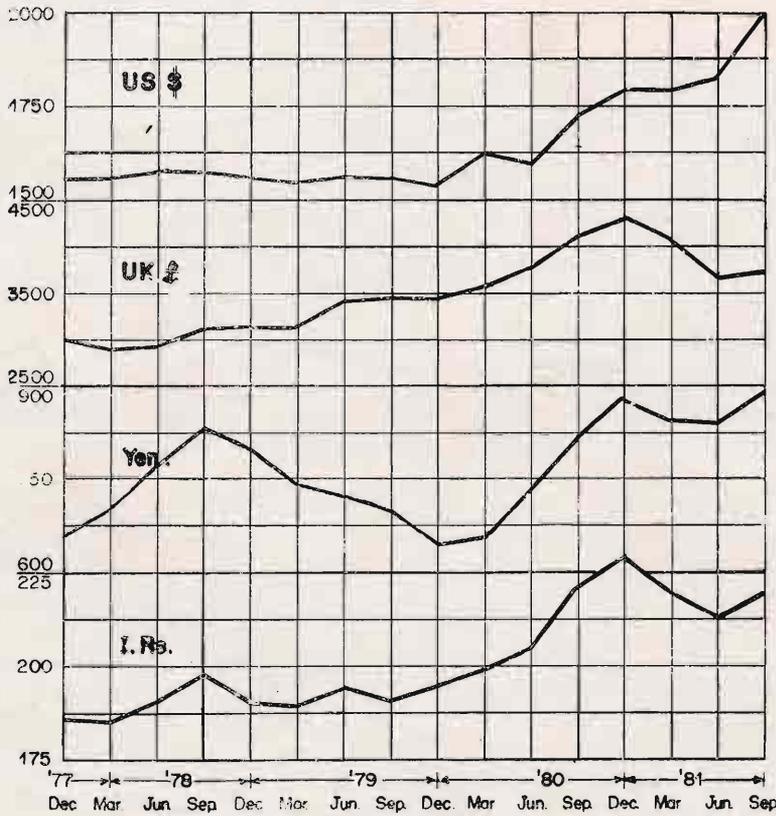
தொடர்ந்தும் விரிந்து செல்கின்ற வர்த்தக இடைவெளி காரணமாக இலங்கையின் சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினை அண்மைக்காலங்களில் மிக மோசமான மட்டங்களை

எய்தியுள்ளது. இது பொருளாதாரத்தின் மீது ஒரு தாங்கொண்ப் பளுவையும் சமத்தியுள்ளது. இப்பின்னணியில், நிலைமை சீரடைய வேண்டுமானால் நேரடி உற்பத்தித் துறை

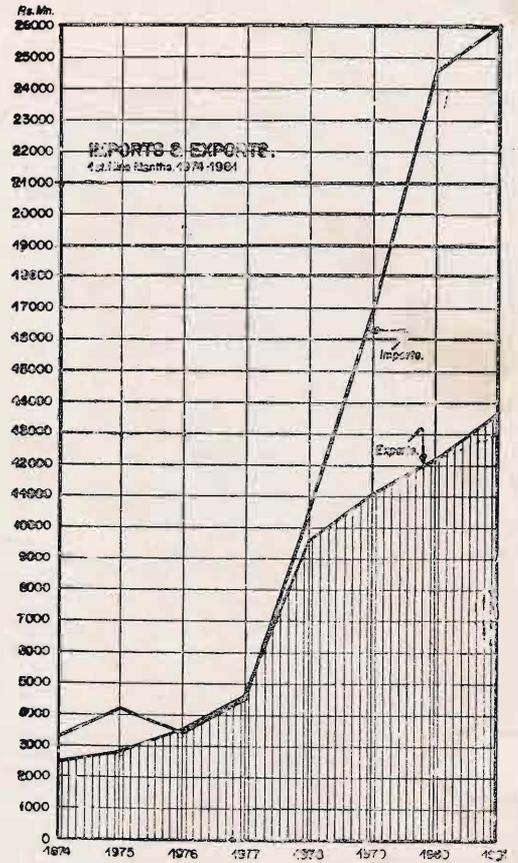
களின் செயற்பாடு மேலும் விருத்தியடைய வேண்டும் என்பதை (திட்ட அமுலாக்கல் அமைச்சின்) கீழேயுள்ள வரைபடங்கள் காட்டுகின்றன.

EXCHANGE RATES Dec.1977-Sept.1981

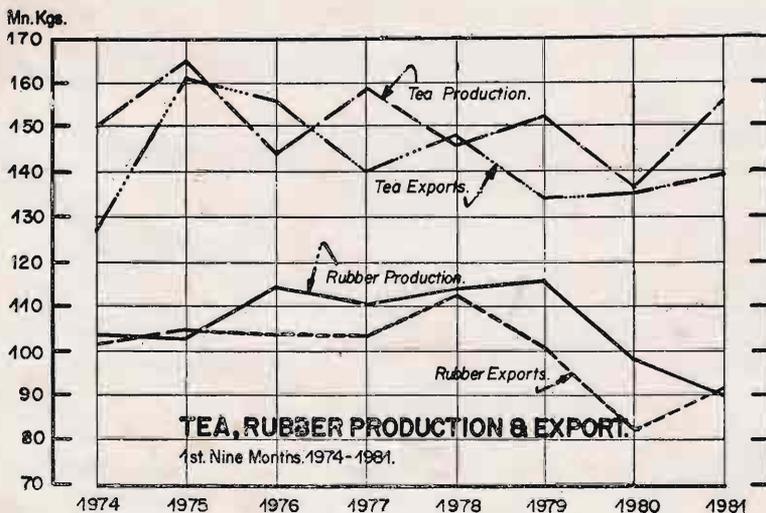
(EQUIVALENT OF SL RUPEES 100)

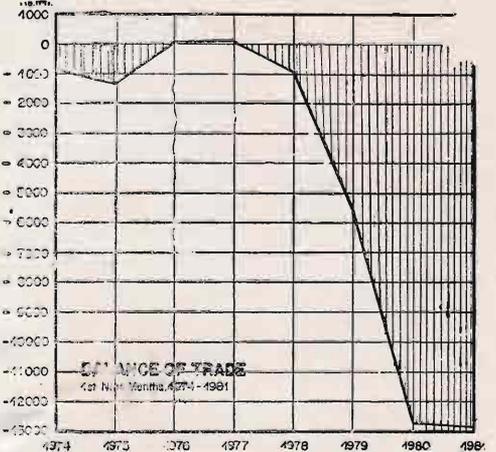
சீர்குலைந்து வரும் சென்மதி நிலுவை நிலைமையைப் பிரதிபலித்த வகையில், இலங்கை ரூபாவின் செலாவணி விகிதம் உலகின் பிரதான நாணயங்களுடன் குறிப்பாக அ. டொலர், ஸ்டேர்லிங் பவுன் என்பவற்றுடன் — ஒப்பிடுகிட்டு தொடர்ந்தும் வீழ்ச்சிகண்டு வந்துள்ளது. அ. டொலருடனான ரூபாவின் பெறுமதி 1981 இறுதிப் பகுதியில் கணிசமான அளவுக்கு நறைவடைந்துள்ளது.

1981ம் வருடத்தின் முதல் 9 மாதங்களில் இறக்குமதிகளின் பெறுமதி ரூ. 2666.6 கோடியாகும். இதே காலப்பகுதிக்கான ஏற்றுமதிகளின் பெறுமானம் 1371.3 கோடி ரூபாவாக இருந்தது.

மூன்று பிரதான ஏற்றுமதிப் பயிர்களினதும் உற்பத்தி 1980ம் ஆண்டு வரையிலும் வீழ்ச்சியடைந்து வந்தது. தேயிலையும் தென்னையும் 1981ம் வருடத்தில் சிறிது விருத்தியைக் காட்டிய போதிலும், இறப்பரைப் பொறுத்தவரையில் வீழ்ச்சி தொடர்ந்து நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது.

வெளிநாட்டு வங்கிச் சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட கணிசமான அளவிலான வீழ்ச்சி சீர்குலைந்து வருகிற சென்மதி நிலுவை நிலைமையைப் பிரதிபலிக்கிறது. உயர் அளவிலான கேள்விமட்டமும், வர்த்தக மாற்று வீதப் பாதக நிலையும் இதற்கு பிரதான காரணங்களாக இருந்தன.

மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப்பகுதி வெளிப்படுத்தல்
தலைவரகாரியாலயம்,
11 மதுராடி,
கொழும்பு 2,
ஸ்ரீ லங்கா.

Appropriate Technology Services
121, POINT-PECCO FCAD
NALLUR, JAFFNA
No. 2863

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

- என். டி. ஜி. பெர்னாண்டோ 24 கடன் கோட்பாட்டுப்—
பின்புலத்திலிருந்து இலங்கையின் பொதுக்
கடன் வளர்ச்சி குறித்த ஒரு மதிப்பீடு
- கோப்பா 31 முரண்பட்ட கோளம்
—கல்வி, சமூக அபிவிருத்தி, சௌக்கியம்

வினாக்கள் அறிக்கை

3 வரவு-செலவுத்திட்டம் 1982

- 4 வரவு-செலவுத்திட்டம் 1982
—பிரதான முன்மொழிவுகள்
- 20 வரவு-செலவுத்திட்ட விவாதம்

நிரல்

2 நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு செப்./அக். 1981

அச்சுப் பதிவில் நிகழ்ந்து வரும் நாமதங்களைத் தவிர்த்தும் வகையில் இம்முறை இரு இதழ்களை (அக்டோபர்/நவம்பர் 1981) ஒன்றிணைத்துள்ளோம். எனினும், சந்தாதாரர்களுக்கு வருட சந்தாவுக்கு 12 நனித்தனி இதழ்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும், உரையாடல்களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளியுதல் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் அடித்தள உண்டாகக் குறிப்பிட்டு வளர்ப்பதற்குக் கோளாகக் கொண்டது. பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சிறப்புப் பணித்திட்டமாகும். எனினும் அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆர்வங்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாகும். அமைவ வங்கியின் கொள்கையையோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் சிறப்புக்கட்டுரைகள் அம்மாதிரியானவற்றின் சொந்தக் கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சந்திப்பது நிறுவனங்களின் பிரதிபலிப்பல்லவா. இதற்காகக் கிள்களும், குறிப்புகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதந்த நோற்றும் வெளிப்படுத்தும். அதன் சந்தா செலுத்துவதன் மூலமே, விநியோக நிலையங்களிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அடுத்த இதழில்

- கல்வி வெள்ளை அறிக்கை—அதன் சாதக, பாதிக்கமான அம்சங்கள் குறித்த ஒரு கலந்துரையாடல்
- இலங்கையில் ஒரு செம்பனைப் பெருந்தோட்டமா? — விஞ்ஞான சபையின் எதிர்ப்புக்குரல்
- சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கடன்களும், நிபந்தனைகளும்
- நெல், தேயிலை: 1981

அட்டைப் பட்டம்

—பாலித்த கன்னங்கரா.

நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

செப்டம்பர்

1 இலங்கை சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபனத்தின் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூன்றாவது கட்டத்தை ஊக்குவிக்கு முகமாக "லங்கா சிமென்ட் லிமிட்" என்ற பெயரில் ஒரு புதிய கம்பனி தாபிக்கப்பட்டது.

2 நேசிய பால் சபையின் தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியாக அஸேயேட்டட் மனேஜ்மன்ட் சேர்விஸஸ் நிறுவனம் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் மேற்குக் கரை மீன்பிடித் திட்ட மொன்றை நிதிப்படுத்துவதற்காக ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியுடன் 25.8 கோடி ரூபா கடனொன்றுக்கான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

16 பசளை விலைகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களுடன் நெல்லுக்கான உத்தரவாத விலை புசலொன்றுக்கு ரூ. 5 ஆல் அதிகரிக்கப்பட்டு ரூ. 57-50 ஆகியது. அரசாங்கம் பசளை விலையை 30 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. 1981ம் வருட உமானிய ஒதுக்கீடான ரூ. 100 கோடியை அதே நிலையில் வைத்திருக்கும் நோக்குடனேயே இவ்விலைதிகரிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

19 கோதுமை மா, பான், சீனி ஆகிய பொருட்களின் கில்லறை விலைகளை அரசாங்கம் திருத்தியமைத்தது. கோதுமை மாவின் விலை கிலோ ஒன்று 5-50 இலிருந்து ரூ. 6-50 ஆகவும், பான் 450 கிராமின் விலை ரூ. 2-30 இலிருந்து ரூ. 2-70 ஆகவும் அதிகரிக்கப்பட்டதுடன் சீனியின் விலை கிலோ ஒன்று ரூ. 16-50 இலிருந்து ரூ. 15-50 ஆக குறைக்கப்பட்டது.

22 பிட்சீனி, தீந்தைகள், பூச்சுக்கள், நறுமணப் பொருட்கள், ஊதுவத்திகள், சவர்க்காரம், அஸ்பெஸ்டோஸ் தகடுகள், ஓடுகள், போத்தல்கள், கூஜாக்கள், திருகாணிகள், நெல் குத்தும் இயந்திரங்கள், மின்சார கேத்தல்கள், மோட்டார் வாகனங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருட்கள் மீது மான இறக்குமதித் தீர்வையை அதிகரிப்பதற்கு அரசாங்கம் தீர்மானித்தது.

25 இலங்கையின் முதலாவது தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி "வட கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரி" என்ற பெயரில் ராகனமயில் ஜனாதிபதியால் அங்குராப் பணக் செய்துவைக்கப்பட்டது.

அக்டோபர்

5 மத்திய வங்கியின் மீள் நிதி வசதிகளின் உள்ளடக்க எல்லை விரிவு படுத்தப்பட்டது. இதன் பிரகாரம், இலங்கையில் ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிப்பதற்கும், அபிவிருத்தி செய்வதற்குமாக பொதுக் கூட்டுத்தாபனங்கள் மேற்கொள்ளும் தகுந்த செய்திட்டங்களுக்கும் மீள் நிதி வசதிகள் வழங்கப்படும். ஒவ்வொரு திட்டத்துக்குமான மீள் நிதி, கடன் கொடுக்கும் வங்கியின் கொடுகடன் அளவின் 80 சதவீதமாக (உச்ச மட்ட எல்லை ரூ. 3 கோடி) இருக்கும்.

9 தெற்கு உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு நற்பொழுது கிடைத்துவரும் மிகக்குறைந்த ஏற்றுமதி விலைகள் காரணமாக, தேங்காய் துருவல் மீதான ஏற்றுமதித் தீர்வை மெட்ரிக் தொன் ஒன்றுக்கு ரூ. 6450 இலிருந்து ரூ. 5900 ஆக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நடவடிக்கை மூலம் உற்பத்தியாளர்களுக்கும், ஏற்றுமதியாளர்களுக்கும் கிடைக்கும் இலாப எல்லை விரிந்தியடையும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கின்றது. இதன் காரணமாக வருடத்தின் மீதமுள்ள பகுதியில் அரசாங்கம் இழக்கும் வருமானம் ரூ. 3 கோடியாகும்.

உள்ளூர் சீனி, சுத்திகரிக்கப்பட்ட சீனி, சீனிச்சாறு என்பன மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த வரியாபர வரியை அரசாங்கம் 25 சதவீதத்திலிருந்து 15 சதவீதமாகக் குறைத்தது.

16 ஜப்பானின் கடல் கடந்த பொருளாதார ஒத்துழைப்பு நிதியுடன் இரு கடன்களுக்கான ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டன. முதலாவது கடன் (5800 கோடி ஜப்பானிய யென் — ரூ. 52 கோடி) பசளை, கைத் தொழில் மூலப் பொருட்கள், இயந்திர-உபகரணங்கள், மோட்டார் வாகனங்கள் போன்ற பொருட்களை கொள்வனவு செய்வதற்காக வழங்கப்படும். இரண்டாவது கடன் (ஜப்பானிய யென் 7700 கோடி — ரூ. 69.9 கோடி) பொருட்களையும் சேவைகளையும் கொள்வனவு செய்வதற்காகவும், மகாவலி அபிவிருத்திச் செய்திட்டத்தின் 'சி' அமைப்புக்கான உள்ளூர் செலவினங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படும்.

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி தெற்கு அபிவிருத்திச் செய்திட்டமொன்றுக்காக வழங்களிக்கும் 1.2 கோடி அ. பொலர் (ரூ. 23.4 கோடி) கடனொக்கான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

28 செல்வந்த, வறிய நாடுகளின் 22 தலைவர்களைக் கொண்ட உச்சி மாநாடு மெக்ஸிகோவில் முடிவுற்றது. இம்மாநாட்டில் வடக்கு, தெற்கு பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பாக எவ்வித தீர்க்கமான முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை.

வரவு செலவுத்திட்டம் 1982

“பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தையும், திறந்த சமூகத்தையும், சுதந்திரமான பொருளாதாரத்தையும் பாதுகாக்கும் வகையில் தனித்தனியான பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் வளர்ச்சியையும் எய்தும்” தனித்தனியான சோதனையின் நான்கு வருட முயற்சிகளின் தாக்கத்தை நவம்பர் 12-ம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் ஐந்தாவது வரவு செலவுத் திட்டம் பிரதிபலிக்கிறது.

பொருளியல் நோக்கு, அக்./நவம், 1981

தேசத்தின் இதுவரை கால வளர்ச்சியின் மிகப்பெரிய அபிவிருத்திச் செய்திட்டம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட உள்நாட்டு மூலவளங்களுடனும், தொடர்ந்தும் சீர்குலைந்து வருகிற ஒரு சர்வதேச சூழலின் மத்தியிலும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டு ஏற்கனவே அச்சுறுத்தும் குறிகளைக் காட்டத் தொடங்கி விட்டது. மிகப் பொருத்தமான பொருளாதார, சமூக, நிதி நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை இப்பின்னணி மேலும் வலியுறுத்துகிறது.

எமது இந்த இதழுக்கான விசேஷ அறிக்கை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மேற்கூறிய கொள்கைகளின் பின்னணியில் இலங்கையின் தற்போதைய பொருளாதார நிலைமையை ஒரு பார்வையைச் செலுத்துகிறது. நிதியமைச்சரின் பொருளாதாரம் குறித்த மதிப்பீடும், 1982-ம் வருடத்துக்கான மீரோணைகளும் முதலில் காப்படுகின்றன, அதெனும் வரும் பகுதியில் வரவு செலவுத்திட்ட விவரத்தின்போது நிகழ்த்தப்பட்ட மூன்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களின் உரைகள் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கும் மூலவளங்களுக்குள் செலவுகளை மட்டுப்படுத்துவதே அமைச்சரின் உரையில் மொத்திருந்த உட்கருவாய் இருந்தது. வரவு செலவுத் திட்ட நிலைமை “மிக அதிக ருப்திகரமானது” என்று அவர் எச்சரிக்கை விடுத்தார். மேலும், இந்நிலைமை தொடர்ந்து நிர்வகியதற்கு அனுமதிக்கப்படுமானால் ரொல்ட்டல் மூலவளத்தை மீதி அதிகரித்து, கட்டுப்படுத்த முடியாத பணவீக்கத்தையும், சென்மதி நிலுவைக் குறைகளையும் உருவாக்கி அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்தி முயற்சிகளை உருக்குலைத்தாவிடும் என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

வைத்திய நேரைகள், கல்வி போன்ற அடிப்படைப் பொதுநல நடவடிக்கைகளைப் பேணுவதற்கு அரசாங்கம் உறுதியான சிபோடு கொண்டுள்ள சூழ்நிலையில் மீள வரும் செலவுகளைக் குறைக்க முடியாது. 1981 இல் ரூபா 1655.7 கோடியாக மீளவரும் செலவு 1982 இல் 1949.9 கோடி ரூபாவாக அதிகரிக்கும்.

1981 இல் 1985 கோடி ரூபா என மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட மூலதனச் செலவு 1982 இல் ரூபா 1949.2 கோடியாக அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. கிடைக்கப்பெறுகின்ற மூலவளங்களுக்குள்ளாக மொத்த அரசாங்க செலவினத்தை மட்டுப்படுத்துகின்ற ஒரு பிரதான மார்க்கமாக மூலதனச் செலவினைக் குறைப்பதற்குத் தான் தீர்மானித்திருப்பதாக அமைச்சர் வலியுறுத்தினார்.

1982-க்கு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ள மொத்த மூலதனச் செலவீட்டில் பெரும்பகுதி தற்போது தொடரப்பட்டுள்ள திட்டங்களுக்கும், அரசாங்கத்தின் இரு பிரதான திட்டங்களான மகாவலியும் விடமைப்பும் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ள செலவீட்டில் ஏறத்தாழ 46 சதவீதத்தைக் கவருகின்றன.

தற்போது நடைமுறையிலுள்ள வரி விகிதாசாரத்தின்படி 1982க்கு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ள வருமானம் ரூபா 1780.9 கோடியாகும். 1981ம் ஆண்டு வருமானத்தை விடவும் இது ரூபா 182.7 கோடி அதிகமாகும். இறக்குமதித் தீர்வைகள் 23 சதவீதத்தினாலும், மொ. வி. வ. 24 சதவீதத்தினாலும், வருமானவரி 25 சதவீதத்தினாலும் அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. மறுபுறத்தில் ஏற்றுமதி விலைகளின் வீழ்ச்சியின் விளைவாக 1981-ல் செய்யப்பட்ட தீர்வை மாற்றங்களின் காரணமாக ஏற்றுமதி வரிகள் 6 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சி அடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

பொதுத்துறை நிலுவைக் கமிட்டியினுடனான நான் கூடியளவு சுய நிதிப்படுத்தலையும், வருமானப் பங்கிடுவியையும் எதிர்பார்ப்பதாக அமைச்சர் மேலும் தெரிவித்தார். "சென்ற காலங்களில் பொதுக் கட்டுத்தர்ப்புகள் தாமதம் அபிவிருத்தி, விவசாயப் புத்திட்டங்கள் என்பவற்றை நிதிப்படுத்துவதற்கு வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து பெருமளவு பணத்தைப் பெறுவனவாகவிருந்தன. தமது அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிதிப்படுத்துவதற்கு இந்நிலுவைகள் போதியளவு உள்வாரியான மூலவளங்களைத் தோற்றுவித்தல் வேண்டும் என்பதனை இவ் அரசாங்கம் ஒரு விதியாகத் தீர்மானித்துள்ளது. முக்கிய முதலீட்டித் திட்டங்களைத் துவக்குகின்ற வந்தக உற்பத்திக் கட்டுத்தர்ப்புகள், தாம் ஈடுபடுத்துகின்ற மூலதனத்தில் ஆகக் குறைந்தது 10 சதவீதத்தினை அரசாங்கத்திற்கும் பங்கிடுவியாகச் செலுத்தல் வேண்டும் என அரசாங்கம் மேலும் தீர்மானித்துள்ளது. இதன்படி அரசாங்க வருமானத்திற்கு ரூபா 20 கோடியை நான் மொத்தப் பங்கிடுவியாக எதிர்பார்க்கின்றேன். உணவு ஆணையாளரின்

அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டம்

(கோடி ரூபா கணக்கில்)

வருடம்	அரசாங்க செலவினம்	அரசாங்க வருமானம்	பாதிட்டுப் பற்றாக்குறை அசல்	உண்மையான
1978	1885.3	1168.8	442.3	716.5
1979	2152.1	1273.0	629.8	879.1
1980	3034.3	1406.8	892.0	1627.4
1981	3040.7	1617.6	1184.6	1423.1
1982	4047.9	1931.9	2116.0	—

1978-80; உண்மையான, 1981- திருத்திய மதிப்பீடுகள், 1982; மதிப்பீடுகள்

குறைந்த அளவிலான செயற்பாடு காரணமாக நான் முற்பணக் கணக்கிலிருந்து ரூபா பத்துச் கோடியை நிகர பெறுவனவாக எதிர்பார்க்கின்றேன்" என அவர் மேலும் கூறினார்.

சுருங்கக் கூறின் வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு முந்திய 1982 ஆம் ஆண்டின் நிலைமை பின்வருமாறு அமைகிறது:

	கோடி ரூபா
மின்டுவருத் செலவினம்	—1,949.9
முற்பணக்கணக்கு வரவுகள்	10.0
	1,939.9
அரசிறை ஊழல்கள்	1,780.9
நடைமுறைக் கணக்கு	
பற்றாக்குறை	—159.6
மூலதனச் செலவினம்	1,949.2
மொத்த வரவுசெலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறை	—2,108.2

யோசனைகள்

மதிப்பீட்டப்பட்டுள்ள எமது வருமானம் எமது அபிவிருத்தி முயற்சிகளுக்குத் தேவையான மேலதிக பணத்தொகையை அளிப்பது எப்படியிப்போயினும் எமது நாளாந்த செலவுகளுக்கு நிதியளிக்கக்கூட போதியதாக இல்லை. எனது பணி இவ்விடைவெளியை நிரம்புவதற்கு அவசியமான வளங்களைத் தேடிப்பிடிப்பது மட்டுமல்ல; வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் எமது சமூக, பொருளாதார, நிதிக் கொள்கைகளுக்கிடையே ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க சமநிலையைத் தேர்வுவிப்பதுமாகும்.

சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளில் தோன்றிய பாதகமான வெளிநாட்டுச் சூழ்நிலையின் பொருளாதார முகாமைக்கான சிறந்த வழிவகைகளை தேர்தெடுக்க வேண்டிய இக்கட்டான ஒரு நிலையை இந்நாடு எதிர்த்தோக்குகிறது. நீண்டகால அபிவிருத்தி, தொழில் வாய்ப்பு என்பவற்றின் நலன்களுக்கிடையே முத்தலிட்டுத் திட்டத்தைக்

தொடர்ந்து செயற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. சூலுகியகால் எல்லைக்குள் நியாயமான அளவுக்குப் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டினை ஏற்படுத்த நாம் முயல்வேண்டும். இது நிலையான நீண்டகால வளர்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் இன்றியமையாத தேவையானதாகும். எமது சென்மதி நிலுவையில் குறிப்பிடத்தக்கதொரு திருந்திய நிலையினை அடைய வேண்டும். பணலிக்கத்தைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர வேண்டும். இவை அனைத்தும் மிகக் குறைந்த அளவில் நேரடிக் கட்டுப்பாடுகளைப் பிரயோகிக்கும் ஓர் அமைப்பான, இவ்வரசாங்கம் அறிமுகம் செய்த சதந்தர, தாராள பொருளாதார அமைப்பின் வரம்புகளுக்குள்ளேயே செய்யப்பட வேண்டும். சமூக நீதியைப் பேணவேண்டிய ஆழமான கட்டப்படும் அரசாங்கத்துக்குண்டு, சனநாயக சோசலிச சமுதாயமொன்றைத் தாயிக்கும் கட்டப்படடையும் நாம் உறுதியாக ஏற்றுள்ளோம்.

இவை ஓரளவு முன்பாடுடைய குறிக்கோள்களாகும். நாம் ஓரே நேரத்தில் கூடுதலான வளர்ச்சி விதத்தையும் சென்மதி நிலுவையிலும் நிலைமட்டத்திலும் உயர்ந்த அளவு உறுதிப்பாட்டையும் சமூக சமநிலையில் உயர்ந்த தரங்கையும் அடைய முடியாத ஏதாவ தொன்றைக் கைவிட வேண்டும். உதாரணமாக செனாவணி விதத்தின் மதிப்பிறக்கம் ஏற்றுமதிக்களை உலக்குவித்து இறக்குமதிக்களை கலிவடையச் செய்து சென்மதி நிலுவையைத் திருத்தமடையச் செய்யும், மறுபுறத்தில் இது இறக்குமதிகளின் ரூபாச் செலவை அதிகரித்து பணலிக்க அழுக்கங்களுக்கு வலியுட்டும். தீர்வைகளின் குறைப்பு அல்லது உ. மீளநடுகை உதவிய் பணங்களின் அதிகரிப்பு சந்தேகத்திற்கிட

88
33

மின்றி உற்பத்தி, ஏற்றுமதிகளின் அதிகரிப்பிற்கான ஊக்கப்பாடுகளை அளிக்கும். ஆனால், இது ஒன்றில் பிற வரிகளில் அதிகரிப்புகளை அல்லது பிற அரசாங்கச் செலவினங்களில் குறைப்புகளை ஏற்படுத்தும். அபிவிருத்திச் செலவினம் எதிர்காலத்தில் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கும். ஆனால் இது மிகையான தாக்கவிரந்தால் அது தற்பொழுது பணவீக்க, சென்மதி நிலுவை அழுக்கங்களை ஏற்படுத்தும் சமூக ஒப்பீடுவை ஏற்படுத்தும் எமது குறிக்கோளை அடைவதற்கான ஒரு வழிவகையாக நாம் வருமானத்தை எந்த அளவுக்கு மீள்பகிர்வு செய்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நிண்டகால அபிவிருத்திக்கான முதலீட்டிற்குக் கிடைக்கக்கூடியதாகவுள்ள வளங்கள் குறையும். எனவே, நாம் பிரச்சினைக்குள் பிரச்சினையையும் இரண்டாக நிலையையும் எதிர்நோக்குகிறோம்.

இவை எத்தகைய கடுமையான மட்டுப்பாடுகளுக்குள் நாம் எமது பொருளாதார நிதிக் கொள்கைகளை உருவாக்கிச் செயல்படுத்த வேண்டியுள்ளதென்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதன் காரணமாக பொருத்தமானதும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதுமான கடுமையான பாதிப்பற்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். அடுத்த இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு சென்மதி நிலுவையும் பணவீக்கமும் தொடர்ந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி பொருளாதாரத்தில் நியாயமான அளவு உறுதிப்பாட்டை நிலைநாட்டுவதற்கு அடிமுன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு துரித பொருளாதார வளர்ச்சியையும் அபிவிருத்தியையும் அடைவதற்கான எமது குறிக்கோள்களை ஓரளவு தியாகம் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கத்தின் பொருளாதார, நிதிக் கொள்கைகள் இந்த முரண்பாடுகளையும் மட்டுப்பாடுகளையும் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். இதை நாம் இவ்வாண்டில் நியாயமான அளவு வெற்றியுடன் செய்துள்ளோம். அடுத்த ஆண்டிற்கான எனது வரவு செலவுத் திட்டம் இத்தகைய சூழ்நிலை வந்தற்கான மேலுமொரு படியாகும். இது அரசாங்க செலவினத்தைக் கட்டுப்படுத்தி கூடுதல்

பொருளியல் நோக்கு, அக்./நவம், 1981

லான அரசாங்கத்தைப் பெறுவதையும் அதேநேரத்தில் உற்பத்தியையும் ஏற்றுமதிகளையும் அதிகரிப்பதற்கு முடிந்தவரை மேலும் ஊக்கப்பாடுகளை அளிப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது சமூக ஒப்புரவின் நிலைநாட்டும் அரசாங்கத்தின் குறிக்கோள்களை அடையும் முயற்சியில் சமூகத்தின் சில பலவினமான பிரிவினர்களுக்கு ஓரளவு உதவியளிக்கவும் நாடுகிறது. கீழே தரப்பட்டுள்ள எனது யோசனைகள் இந்த அணுகுமுறையினைக் கருத்திற்கொண்டே பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும்.

அரசாங்க சேவையாளர்களின் வேதனாதிக்கங்கள்

வாழ்க்கைச் செலவின் அதிகரிப்பினால் அரசாங்க சேவையாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடுக்கண்களை அரசாங்கம் நன்கு அறியும். அரசாங்கமானது அதன் பணியாளர்களின் மீது ஏற்பட்டுள்ள பணவீக்கத் தாக்கத்தைத் தணிப்பதற்கு முடிந்தவரை முயற்சி செய்துள்ளது. 1977 ஆம் ஆண்டில் இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்ததிலிருந்து அரசாங்க சேவையாளர்கள் ஏற்கனவே மூன்று சம்பள அதிகரிப்புகளைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்களுடைய வேதனாதிக்கங்களுக்கு வரிவிதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கம் அரசாங்க சேவை சம்பள அமைப்பை ஆராய்ந்து மேற்கொண்டு சம்பளங்களைத் திருத்தி அமைப்பதற்கான விதப்படிக்களைச் செய்வதற்காக சம்பள மீளாய்வுக் குழுவொன்றினையும் நியமித்தது. இக்குழு சமீபத்தில் அதன் விதப்படிக்களை அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பித்துள்ளது. இக்குழுவின் முக்கிய விதப்படிக்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது என்பதை அறிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண்ணில் ஏற்படும் மாற்றங்களினால் மாற்றமடையும் வாழ்க்கைச் செலவுப்படியொன்று கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது இக்குழுவின் விதப்படிக்களில் ஒன்றாகும். இக்குழு வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண்ணின் சராசரி 360 ஆக இருந்த 1981, செத்தெம்பர் மாதத்தில் முடிவடைந்த ஆண்டை

அடிப்படையில் காலமாக எடுத்துள்ளது. இந்த அடிப்படையில் இலக்கத்திற்கு மேற்பட்டு சுட்டெண்ணில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு புள்ளி மாற்றத்திற்கும் 2 ரூபாயிதத்தின்படி மாற்றமடைய வேண்டும் என்பதை இந்த விதப்படிக்களும் ஆகும். எந்த ஒரு மாதத்திற்குமான படி அதற்கு முந்திய மாதத்திற்கான சுட்டெண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும். இப்படியே 1981, நவம்பர் மாதம் தொடக்கம் கொடுப்பதற்கு நான் உத்தேசிக்கிறேன். 1981, ஒக்டோபர் மாதத்திற்கான சுட்டெண்ணின் அடிப்படையில் 1981, நவம்பர் மாதத்திற்கான படி 62 ரூபாயாகவிரும்பும். இப்படி உள்ளூராட்சிப் பணியாளர்களுக்கும் ஒய்ஆதியும் பெறுபவர்களுக்கும் கூட வழங்கப்படும்.

காலத்துக்குக் காலம் அரசாங்க சேவையாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிமித்தப்படிக்கள் ஒழிக்கப்பட்டு அரசாங்க சேவையில் உள்ள ஒவ்வொரு தரத்திற்கும் தனியொரு திரட்டிய சம்பள அளவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது சம்பள மீளாய்வுக் குழுவின் செயல்பட்ட மற்றும்மொரு முக்கிய விதப்படிக்களும் ஆகும். அரசாங்க சேவையில் தற்போதுள்ள 140 வெவ்வேறு சம்பள அளவுத் திட்டங்கள் எளிதாக்கப்பட்டு 25 புதிய முழு நிறை சம்பள அளவுத் திட்டம் பிரிவுகளுக்குள் அடங்குமாறு செய்யப்பட வேண்டும். பழைய அளவுத் திட்டங்களிலிருந்து புதிய அளவுத் திட்டங்களுக்கு மாற்றப்பொழுது எந்த அரசாங்க சேவையாளரும் மாதமொன்றுக்கு 45 ரூபாய்க்குக் குறையாத சம்பள அதிகரிப்பொன்றினைப் பெறுவர். இது புதிய வாழ்க்கைச் செலவுப் படியுடன் சேர்க்கப்படும்பொழுது அரசாங்க சேவையாளர் ஒவ்வொருவரினதும் வேதனாதிக்கத்தில் மொத்த அதிகரிப்பு மாதமொன்றுக்குக் குறைந்தது 107 ரூபாயாகவிரும்பும். வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிக்கும் பொழுது இந்த வேதனாதிக்கமும் தானாகவே அதிகரிக்கும்.

அரசாங்க சேவையாளர்களின் வேதனாங்களைப் புதிய சம்பள அளவுத் திட்டங்களுக்கு ஏற்ப சீராக்குவதற்கான விரிவான நடை

முறைகள் தற்பொழுது தயாரிக் கப்படுகின்றன. புதிய சம்பள அளவுத் திட்டங்கள் 1982 சனவரி மாதத்தில் நடைமுறைக்கு வரும். தற்போதைய நிதி இடர்ப்பாடுகள் எவ்வாறிருப்பினும் சம்பள மீளாய்வுக் குழுவின் இந்த விதப் புரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு 1982 ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நான் 100 கோடி ரூபாவிற்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளேன். 1982 ஆம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட வேண்டியுள்ள உள்ளபடியான தொகை அடுத்த ஆண்டின் சராசரி வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண்ணில் தங்கியிருக்குமாக்கையினால் இத்தொகையானது பருமட்டானவொரு மதிப்பீடாக மட்டுமேயிருக்கும். இது இவ்வாண்டின் பின்னர் திருத்தப்படவேண்டியதாகவிருக்கலாம்.

உள்நாட்டு கமத்தொழில் துறை (களப்பயிர்கள்)

இந்நாட்டில் முதுகெலும்பாகத்திகழும் கமக்காரர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் பொறுப்பையும் இவ்வரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. உண்மையிலேயே இவ்வரசாங்கம் பதவிக்கு வந்ததிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட புதிய கொள்கை நடவடிக்கைகள் உள்நாட்டு கமத்தொழில் துறையில் சிறந்த விளைவுகளைக் காண்பிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. அதிகார வர்க்கக் கட்டுப்பாடுகளை நீக்கியமையும் சந்தை நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்தாமையும் உயர்ந்த உற்பத்தி அளவுகள் மூலம் கமக்காரர்களுடைய வருமானங்களை அதிகரிப்பதற்குத் தேவையான தூண்டுதலை அளித்துள்ளது. நாம், நெல்வின் உத்தரவாத விலையை புசல் ஒன்றுக்கு 1977 ஆம் ஆண்டில் 3.2 ரூபாவிலிருந்து இவ்வாண்டு செத்தெம்பர் மாதம் முதல் 57.50 ரூபாவாகப் படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளோம். இவ்வரசாங்கம் வெங்காயம், மிளகாய், சோயா அவரை, எள், பயறு, குரக்கன், சோளம் போன்ற பல பிற உபஉணவுப் பயிர்களின் தளவிலைகளையும் கூட 1982 சனவரி மாதம் தொடக்கம் அதிகரிப்பதற்குத் தீர்மானித்துள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகள் கமக்காரர்களுக்கு உயர்ந்த வருமானங்கள் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்தி உற்

பத்தியை அதிகரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டவைகளாகும்.

இவ்வரசாங்கம் எமது கமத்தொழில் துறையில் நீண்டகாலமாக நீடித்த விரியத்தை விருத்தி செய்வதற்கான பொறுப்பை உறுதியாக மேற்கொண்டுள்ளது. திருத்திய அரசாங்கத்துறை முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் (1981-85) 6,500 கோடி ரூபாவின் கொண்டு மொத்த முதலீட்டில் ஏறத்தாழ 4,800 கோடி ரூபா நீர்ப்பாசன வசதிகளை அளிப்பதற்கும் பயிர்ச்செய்கைக்காகப் புதிய காணிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கும் பிற அமைப்பு வசதிகளை அளிப்பதற்கும் பகிர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது எமது கமக்காரர்களின் எதிர்கால நலனுக்கு அளிக்கப்படும் முன்னுரிமையைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. எந்த அரசாங்கமும் கமக்காரர்களுக்கு இடைவிடக்கூடிய நன்மை செய்திருக்க முடியாது.

பெருந்தோட்டத்துறை

எமது பெருந்தோட்டத் துறைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டுவதற்கான அத்தியாவசியத் தேவையைப் பற்றிப் பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் வலியுறுத்தி உள்ளேன். இத்துறையில் திருப்திகரமான அளவு செயலாற்றுகையே எமது வெளிநாட்டுக் கணக்குகளில் சாதகமான சமநிலையை அடைவதற்கு உதவி, கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கான அடித்தளத்தையும் அமைக்கும். இத்துறைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டுவதற்கு இவ்வரசாங்கம் கடந்த சில ஆண்டுகளில் ஏற்கனவே சில கொள்கை நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. வருடாந்தம் ஏறத்தாழ 200 கோடி ரூபா அரசிறை நடத்தில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் ஏற்றுமதித் தீர்வைகள் கணிசமான அளவில் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வரசாங்கம் பதவிக்கு வந்ததன் பின்னர் மீள்நடுகை உதவிப்பணங்கள் இரண்டு மடங்காகவும் மூன்று மடங்காகவும் அதிகரிக்கப்பட்டன. எனினும், விளைவுகள் நாம் எதிர்பார்த்ததைவிடக் குறைவானவைகளாகவேயிருக்கின்றன. இந்நாட்டின் 75 சதவீத தேயிலை உற்பத்தியும் 35 சதவீத இறப்பர் உற்பத்தியையும் மேற்கொள்ளும் அரசு பெருந்தோட்டத் துறையில் உற்பத்திச் செலவு கடுமையாக அதிகரித்துள்ளது. தேயிலை, இறப்பர், தேங்காய் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியும் ஏற்றுமதிகளும் தேக்கமடைந்திருந்தன அல்லது விழ்ச்சியடைந்திருந்தன. 1981 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இந்த வியாபாரப் பொருள்களின் சருவதேச விலைகள் கடுமையாக விழ்ச்சியடைந்து உற்பத்தியாளரின் இலாப எல்லைக் களை மேலும் குறைத்துள்ளன. பெருந்தோட்டத் துறையின் எல்லாவற்றையும் உள்ளிட்ட செயலாற்றுகை பெருமளவில் விருத்தி செய்யப்படவேண்டும். எனினில் இது இந்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் மிகவும் முக்கியமானதாகும். எனவே பொருளாதாரத்தின் முக்கியமான இத்துறையில் உற்பத்தியாளர் ஊக்கப்பாடுகளைக் காட்டுவதற்கு மேலும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உத்தேசிக்கிறேன்.

தேயிலை

தேயிலை

1980 ஆம் ஆண்டிலும் 1981 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலும் கிலோ கிராமொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 2 டொலராக நியாயமான அளவுக்கு நிலையாக இருந்த தேயிலையின் கப்பற்றளம் வரையான இலவச விலை ஏறத்தாழ 25 சதவீதத்தினால் விழ்ச்சியடைந்துள்ளது. தற்பொழுது இது கிலோ கிராம் ஒன்றுக்கு 1.50 டொலருக்குச் சற்றுக் கூடுதலாக உள்ளது. செலாவணி வீத மதிப்பிற்குக்கத்தினால் ரூபா வருவாய்கள் அதிகரித்த போதிலும் சருவதேச விலைகளிலான இந்த விழ்ச்சி தேயிலை உற்பத்தித் தொழிலின் உருப்படித் தன்மையைக் கடுமையாகப் பாதித்துள்ளது. எனவே, அதிகரிக்கும் செலவுகளைச் சமாளிப்பதற்கும் தேயிலை உற்பத்தியாளருக்குத் தேவையான இலாப எல்லைக் களை வழங்குவதற்குமாக ஏற்றுமதித் தீர்வைகளை சீராக்குவதற்கு நான் உத்தேசிக்கிறேன். புதிய தீர்வைகள் பின்வருமாறு இருக்கும் என்பதுடன் இவை இன்று நள்ளிரவு முதல் நடைமுறைக்கு வரும்.

(அ) தொகைத் தேயிலையின் மீதான ஏற்றுமதித் தீர்வை வீதம் கிலோ கிராமொன்றுக்கு 10.50 ரூபாவிலிருந்து 8.00 ரூபாவாகவும் பைக்கெற்றில் அடைத்த தேயிலை கிலோ கிராமொன்றுக்கு 8.50

பொருளியல் நோக்கு, அக்./நவம். 1981

ரூபாவிலிருந்து 6.50 ரூபாவாகவும் குறைக்கப்படும். தேயிலைப் பைகள், திடீர் தேயிலைகளின் மீதான ஏற்றுமதித் தீர்வை விதங்கள் மிகவும் குறைவானவைகளாக விருப்பதனால் இவற்றில் மாற்ற மெதுவும் இருக்காது

(ஆ) தற்பொழுது கிலோ கிராமொன்றுக்கு 18.00 ரூபாவிலும் கடுதலான விலையுடைய சகல தேயிலைகளின் மீதும் பெறுமான விகித விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகின்றது. இந்த விலை தொழிற்சாலைகளின் மீது கணக்கிடப்படுகின்றது. இந்த வரி 18.00 ரூபாவிற்கு மேற்பட்ட மிகையின் 20 சதவீத ஒரே சீரான விதத்தில் உள்ளது. மேலும் நிவாரணம் அளிப்பதன் பொருட்டு கிலோ கிராமொன்றுக்கு 22.00 ரூபாவிலும் குறைந்த விலையில் விற்கப்படும் தேயிலைகளின்மீது இந்த வரியை விதிப்பதில்லை என நான் உத்தேசிக்கிறேன். கிலோ கிராமொன்றுக்கு 22.00 ரூபாவிற்கு மேற்பட்ட மாதாந்த விற்பனைகளின் சராசரியின் மிகைக்கு 35 சதவீத வரி விதிக்கப்படும். விற்பனை வரிகளிலான இச்சீராக் குதல்கள் 1981 நவம்பர் மாதத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் செய்யப்படும் விற்பனைகளுக்கு ஏற்படையனவாகும்.

ஏற்றுமதித் தீர்வை விற்பனை வரி ஆசியணவற்றிலான இம்மாத்ரங்களின் காரணமாக அரசிழையில் ஏற்படும் தேறிய நடட்ட ஏறத்தாழ 38 கோடி ரூபாவாகும். தேயிலை உற்பத்தித் தொழிலின் மீள நடுகைச் செயலாற்றுகை இலக்கைவிடப் பின்னகைய நிலை இலுள்ளது. எனவே, தனியார் துறைபின் தோட்டங்களுக்கான மீளநடுகை உதவிப் பணங்களைப் பின்வருமாறு அதிகரிப்பதற்கு நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

உயர்ந்த, நடுத்தர உயர் மிடு தேசங்கள்— ஏக்கரொன்றுக்கு 10,000 ரூபாவிலிருந்து 12,500 ரூபா.

தாழ்ந்த பிரதேசம்— ஏக்கரொன்றுக்கு 8,000 ரூபாவிலிருந்து 10,000 ரூபா.

அரசுக்குச் சொந்தமான பெருந்தோட்டங்களின் விடயத்தில் மீளநடுகைச் செலவினத்தின் பெரும்

பகுதிக்கு உலக வங்கியினதும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியினதும் உதவியின் கீழ் நிதியளிக்கப்படுகின்றது. அபிவிருத்திச் செலவினத்தின் ஒரு பகுதியை மானியமாக அரசாங்கமே வழங்குகின்றது. ஆகலால் இந்த அமைப்பு களுக்கான மீளநடுகை உதவிப் பணத்தை அதிகரிக்க வேண்டிய சூலை, மீளநடுகை உதவிப் பணங்களின் மேலதிக செலவிற்கு நிதியுதவுவதற்கு தேயிலை இறை நிதியத்தில் போதியளவு ஒதுக்கங்கள் உள்ளன.

இறப்பர்

கைத்தொழில் மய நாடுகளில் உள்ள பின்னடைவு காரணமாக சருவதேச இறப்பர் விலைகளும் விழ்ச்சியடைந்துள்ளன. உற்பத்தியாளரின் இலாப எல்லைக் களைப் பேணுவதன் பொருட்டு 1981 யூலை மாதத்தில் இறப்பரின் மீதான ஏற்றுமதித் தீர்வைகளை நான் குறைத்துள்ளேன். மேற்கு உலகு பின்னடைவி விரைது மீண்ட சின்னர் இறப்பருக்கான தேவை திருத்தமடையுமென நான் எதிர்பார்க்கிறேன். தீர்வைகள் உறழ்வுபடி விதமொன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதனால் உற்பத்தியாளரும் விலைகளில் எதிர்பார்க்கப்படும் அதிகரிப்பினால் நன்மையடைவார்.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில் மீளநடுகை விதத்தில் ஓரளவு வீருத்தி ஏற்பட்ட போதிலும் முன்னைய ஆண்டுகளின் அசட்டையைத் திருத்துவதற்கு மீளநடுகையின் அளவை அதிகரிப்பது அவசியமாகும். இதன்படி மீளநடுகை உதவிப் பணத்தை ஏக்கரொன்றுக்கு 6,500 ரூபாவிலிருந்து 7,500 ரூபாவாகவும் புதியநடுகை உதவிப் பணத்தை ஏக்கரொன்றுக்கு 2,750 ரூபாவிலிருந்து 6,750 ரூபாவாகவும் அதிகரிப்பதற்கு உத்தேசிக்கிறேன். பொருத்தமான புதிய நடுகைப் பிரதேசங்களில் இறப்பர் நடும் பரப்பளவை அதிகரிப்பதற்காக புதிய நடுகைக்கான உதவிப் பண விதம் கணிசமான அளவில் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நீங்கள் அவதானித்திருப்பீர்கள். இத்தசாப்த முடிவில் இறப்பருக்கான தேவை உற்பத்தியைவிடக் கூடுதலாக இருக்கும் என்பதைப்

பல்வேறு ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. எனவே இந்த மாற்றத்திலிருந்து உச்ச அதுகூலத்தைப் பெறுவதன் பொருட்டு மீளநடுகை, புதிய நடுகைகளின் விதத்தை அதிகரிப்பது அத்தியாவசியமானதாகும். தேயிலையின் விடயத்தில் போலவே உதவிப் பணத்தின் புதிய விதங்கள் தனியார் துறையிடமுள்ள தோட்டங்களுக்கு மட்டுமே ஏற்படையதாகும், எனினும் அரசு இறப்பர் துறையும் மீளநடுகை உதவிப் பணங்களின் தற்போதைய விதங்களைத் தொடர்ந்தும் பெறும். இவையும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியினால் நிதியளிக்கப்படும். மீளநடுகை திகழ்ச்சித் திட்டங்களினால் நன்மை அடையும்.

தற்போதைய மீளநடுகை முறையானது உதவிப் பணத்தில் அதிகரித்த விதங்களைச் சமாளிப்பதற்குப் போதாதவைகளாகும். எனவே, கிலோ கிராமொன்றுக்கான இறையை 50 சதவீதிலிருந்து 75 சதமாக அதிகரிப்பதற்கு நான் உத்தேசிக்கிறேன். இது ஏற்றுமதித் தீர்வையை சீராக்க வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்தும். இதனால் அரசிழையின் 3 கோடி ரூபாவரை இழப்பு ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

தேங்காய்

இவ்வாண்டில் தேங்காய் ஏற்றுமதி வியபாசாக கட்டுப்பாடு தளர்த்தப்பட்டது. ஏறத்தாழ ஒரு தசாப்த காலமாகச் செயற்பாட்டிலிருந்து பல கட்டுப்பாடுகளும் ஒழுக்கு விதிகளும் அகற்றப்பட்டன. இந்த நடவடிக்கைகள் உற்பத்தி, பதனிடல் ஆகிய இரண்டிலும் கைத்தொழிலின் அபிவிருத்தியை மேம்படுத்துவது மட்டுமன்றி ஏற்றுமதிகளை ஊக்கப்படுத்துவதற்கும் உதவும். முந்தைய கட்டுப்பாடுகள் பாவையாளர்களுக்குச் சாதகமானவைகளாகவும் ஆனால், உற்பத்தி, ஏற்றுமதிகளின் மீது பாசகமான விளைவை ஏற்படுத்துவனவாகவுமிருந்தன. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏறத்தாழ 100 கோடி காய்களாகவிருந்த தேங்காய் ஏற்றுமதி 1980 ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ 25 கோடி காய்களாக வீழ்ச்சியடைந்தது. ஒரு தசாப்தத்திற்கு (9ம் பக்கம் பார்க்க)

1980-ம் வருடத்தை திரும்பிப் பார்க்கிறோம்

1977, 1978 ஆகிய ஆண்டுகளின் வரவு செலவுத் திட்டங்களின் கொள்கையில் "புரட்சிகரமான" மாற்றங்கள் புழுத்தப்பட்டன. — பொருளாதாரம் தாராளமாக்கப்பட்டது; படைப்படையாக இருந்த ஏராளமான கட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட்டன; மிக யதார்த்தமான, ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நாணய மாற்று விகிதம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது; முதலீடு செய்வதற்குரிய நிதி வளங்களைப் பெறுவதற்காக நுகர்வு, உதவி மான்யங்களும் குறைக்கப்பட்டன; உற்பத்திக்கும் ஏற்றுமதி களுக்கும் ஊக்கச் சலுகைகளும், வெளிநாட்டு முதலீடுகளை ஊக்கு விப்பதற்குரிய சூழ்நிலையும் உரு வாக்கிக் கொடுக்கப்பட்டன.

இந்தக் கொள்கை மாற்றங்களின் ஒரு பெறுபெறு யாதெனில், அவை அமுலுக்கு வந்த முதல் முழு வருடத்தில் — 1978-ம் வருடத்தில் — இலங்கை உண்மையிலேயே 8.2 சதவிகித வளர்ச்சி விகிதத்தைச் சாதித்தது. 1979-ம் ஆண்டிலும் 1980-ம் ஆண்டிலும் வளர்ச்சி விகிதங்கள் முறையே 6.2 சதவிகிதமாகவும் 5.5 சதவிகிதமாகவும் தொடர்ந்து இருந்துவந்தன. இந்த மூன்று வருடங்களிலும் சராசரி வளர்ச்சி விகிதமான 6.6 சதவிகிதம் முந்திய அரசாங்கத்தின் 7 வருட காலத்திலிருந்த சராசரி வளர்ச்சி விகிதத்தைவிட இரு மடங்கு அதிகமாகும் இந்த வளர்ச்சி விகிதங்கள் மிகவும் பிரதிகூலமான வெளிநாட்டுச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் மந்தியில் எய்தப்பட்டுள்ளன.

1980-ம் ஆண்டில் என்ன

பிழை நேர்ந்தது?

என்ன தவறு நேர்ந்தது என்பதைப்பற்றி நிதி அமைச்சர் தவம் பர் 12-ம் திகதி தமது வரவு செலவுத் திட்ட உரையில் யதார்த்தமாக எடுத்துக்காட்டினார். அவருடைய கருத்துப்படி "1979-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் உலகப் பொருளாதார நிலைமை எங்களுக்கு கெதிராகக் கடுமையாக மாறியது. இது மிகவும் துரதிர்ஷ்டமானது. அதன் விளைவாக 1980, 1981 ஆகிய இருவருடங்களும் இலங்கைக்கு மிகக் கஷ்டமான வருடங்களாக இருந்துள்ளன... உலகப் பணவீக்கம், வர்த்தக ஒடுக்கம், எரிசக்தி விலைகள் உயர்வட்டி விகிதங்கள், நிலையற்ற நாணய மாற்று விகிதங்கள், பிரதிகூலமான வணிகப் பொருள் விலைகள், உத்தியோகபூர்வமான அபிவிருத்தி உதவியில் குறைப்பு, வளர்ந்து வரும் காப்புவரி முறைகள் ஆகியன எங்களை மிகக் கடுமையாகப் பாதித்துள்ளன. இந்நாட்டின் 2500 வருட வரலாற்றிலேயே பிரதானமாக எங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட காரணிகளின் காரணமாக இலங்கை ஒரு போதும் இத்தனை பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியதேயில்லை. வெளிநாடுகளில் மட்டுமன்றி உள்நாட்டிலும் அடக்க விலைகளின் அசாத்திய உயர்வினால் எங்கள் விருப்பத்துக்கு மிகவும் எதிராக, எங்களுடைய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் சில பகுதிகளைக் குறைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. சரியான சமயத்தில் நாம் அப்படிச் செய்திருக்கவில்லை யானால், எங்களை நிச்சயமாகப் போராபத்து எதிர்நோக்கியிருக்கும்."

1980-ம் ஆண்டில் அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டச் செயற்பாடுகளில் ஒரு பெரும் சமர்ச்சீரற்ற நிலை தோன்றியது. இதுமுறையே சென்மதி நிலுவைகள் மீதும் உள்நாட்டு விலைமட்டத்தின் மீதும் நெருக்குதல்கள் ஏற்படுவதற்கு அடிநோவியது.

1980-ம் ஆண்டில், ஒரு குழுவாக அமைந்திருந்த கைத்தொழில் நாடுகளில் வளர்ச்சி மிகவும் மந்த கதியை அடைந்தது. அந்நாடுகளின் வளர்ச்சி விகிதம் 1970-ம் ஆண்டிலிருந்து 1978-ம் ஆண்டுவரை இருந்துவந்த வருடாந்த சராசரியான 3.5 சதவிகிதத்துக்கு மிகக் குறை 1.4 சதவிகிதத்துக்கு வீழ்ச்சியுற்றது. உண்மையில், பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற சில நாடுகளின் வளர்ச்சி விகிதங்கள் எதிர்மாறானவையாகவே இருந்தன. இந்தப் பிரச்சினைகள் 1979-ம் ஆண்டிலும், 1980-ம் ஆண்டிலும் எண்ணெய் விலைகளின் ஏற்றத்தினால் மேலும் பெருகின. உண்மையில் 1975-ம் ஆண்டுக்கும் 1978-ம் ஆண்டுக்கு மிடையே 9 சதவிகிதம் வீழ்ச்சியடைந்த எண்ணெய் விலைகள் 1978-ம் ஆண்டுக்கும் 1980-ம் ஆண்டுக்குமிடையே 83 சதவிகிதம் உயர்ந்துவிட்டன. இவை எங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்கு முற்றிலும் அப்பாற்பட்ட காரணிகளாகும். அவற்றின் விளைவாக 1980-ம் ஆண்டில் எங்களுடைய பொருளாதார நிலைமை பாரதாரமாகச் சீர்குலைந்தது. இந்த வெளிநாட்டுக் காரணிகளின் பிரதிகூலமான தாக்கம், நாட்டின் வர்த்தக மாற்றுவிதங்கள் பெருமளவுக்கு மோசமடைவதில் பிரதிபலித்தது. 1980-ம் ஆண்டில் வர்த்தக மாற்று விதங்கள் 19 சதவிகிதம் குறைந்தவ. பிரதானமாக இறக்குமதி விலைகளில் ஏற்பட்ட இடையறாத அதிகரிப்பின் விளைவாக அடக்க விலைகள் செங்குத்தாக உயர்ந்தன. இறக்குமதி விலைகளின் அதிகரிப்பு, இறக்குமதி விலைக் குறியீட்டின் அடிவணையில் ஏற்பட்ட 43 சதவிகித அதிகரிப்பில் பிரதிபலித்தது இதன் விளைவாக

அனுமதிக்கப்பட்ட செலவின மதிப்பீடுகளை 1980-ம் ஆண்டின் போது அடிக்கடி மேல்நோக்கித் திருத்தியமைக்க வேண்டியிருந்தது. நிதிசார் கட்டுப்பாட்டை அமுல் படுத்துவதும் சில குறிப்பிட்ட திணைக்களங்கள் மீதும் கூட்டுத்தாபனங்கள் மீதும் பாதிட்டுக் கட்டுப்பாட்டைக் கண்டிப்பாக அனுசரிப்பதும் வெகு கஷ்டமாகிவிட்டது. அமைச்சுக்களால் உண்டாக்கப்பட்ட மேலதிக செலவினங்களையும் (இவை முன்னர் திட்டமிடப்படாதவையுமே ஏற்பாடு செய்யப்படாதவையுமாகும்) சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. 1980-ம் ஆண்டின்போது பல்வேறு அமைச்சுக்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட குறைநிரப்பு மதிப்பீடுகளின் பெறுமதி 629 கோடி ரூபாவரை இருந்தது. இதன் விளைவாக மொத்த அரசாங்கச் செலவுகள் 41 சதவிகிதம் உயர்ந்தன. அல்தாவது 1979-ம் ஆண்டில் 2152.1 கோடி ரூபாவிலிருந்து இச்செலவுகள் 1980-ம் ஆண்டில் 3034.3 கோடி ரூபாவுக்கு அதிகரித்துவிட்டன. மூலதனச் செலவுகள் 54 சதவிகிதம் உயர்ந்த அதேவேளையில் மீளவரும் செலவுகள் 32 சதவிகிதம் உயர்ந்தன.

எனினும், வருமானத்தின் வளர்ச்சி செலவினத்தின் வளர்ச்சிக்கு வெகு பின்னாலேயே இருந்தது. 1980-ம் ஆண்டில் நிலவிய வறட்சி, வர்த்தகப் பண்டங்களின் விலைகளில் காணப்பட்ட பிரதிகூலமான போக்குகள் போன்ற எமது கட்டுப்பாட்டை மீறிய காரணிகளின் விளைவாகவே வருமான வளர்ச்சி மந்தகதியில் இருந்ததென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்நிலைமைக்கு அடிக்கோவிய இன்னொரு காரணியாதெனில், முதலீட்டையும் வேலைவாய்ப்பையும் தூண்டுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகத் தனியார் குறைமீது வரிப் பளுவைக் குறைப்பதென அரசாங்கம் செய்த கொள்கை முடிவாகும்.

இதன் விளைவாக வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பற்றாக்குறை மிகப் பெருமளவில் 879.1 கோடி ரூபாவிலிருந்து 1627.4 கோடி ரூபாவுக்கு அதிகரித்தது. இந்தப் பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்குக் கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்த நிதி வளங்கள், மொத்தம் 673.3 கோடி ரூபாவெளிநாட்டு நிதிகளும் வங்கியல் லாத வட்டாரங்களிலிருந்து உள்நாட்டில் கடனாக வாங்கப்பட்ட 269.6 கோடி ரூபாவுமாகும். ஆதலால், 1980-ம் ஆண்டில் தனது கட்டப்பாடுகளை நிறைவேற்ற வங்கி முறையிலிருந்து 700 கோடி ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட கடன் வாங்குவதைவிட அரசாங்கத்துக்கு வேறு வழி இருக்கவில்லை.

வெளிநாட்டு வங்கிச் சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட பெரும் குறைவு சென்மதி நிலுவைகளில் ஏற்பட்ட சீர்குலைவைப் பிரதிபலிக்கிறது.

பிரதிகூலமான வர்த்தக மாற்று வீதங்களாலும் அரசாங்கத்தின் பாதிப்புச் செயற்பாடுகளால் பெருமளவுக்குத் தூண்டப்பட்ட திரண்ட கோரிக்கையின் மிக உயர்ந்த மட்டத்தினாலும் சென் மதிநிலுவைகள் பாதிக்கப்பட்டன. 1980-ம் ஆண்டில் இறக்குமதிகளின் பெறுமதி ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதியைவிட 1613.2 கோடி ரூபா அதிகமாயிருந்தது. (எஸ்-டி-ஆர்-75.8 கோடி). இது எமது வர்த்தக நிலுவையில் முன் னெப்போதும் காணாத மிகப் பெரிய பற்றாக்குறையாகும். முந்திய வருடத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட 728.8 கோடி ரூபா (எஸ்.டி-ஆர்-36.2 கோடி) பற்றாக்குறையுடன் இது ஒப்பிடத்தக்கதாயிருக்கிறது.

விலை முனையைப் பொறுத்த வரை, கொழும்பு நுகர்வோரின் விலைக்குறியீட்டெண்ணின் வருடாந்த சராசரி 1979-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட 11 சதவிகித அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடிகையில் 1980-ம் ஆண்டில் 26 சதவிகித அதிகரிப்பைப் பதிவு செய்தது. மொத்த விற்பனை விலைக் குறியீட்டெண் கூட 1980-ம் ஆண்டில் உயர் அதிகரிப்பைக் காட்டியது. இதன் வருடாந்த சராசரி, 1979-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட 9 சதவிகிதம் மட்டுமேயான அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடிகையில், 34 சதவிகிதம் உயர்ந்தது. 1980-ம் ஆண்டில் விலைகளில் ஒப்பியல் ரீதியாக ஏற்பட்ட உயர் அதிகரிப்புக்குப் பல்வேறு காரணிகளின் கூட்டு விளைவே காரணமாகும். இவற்றில், அரசாங்கச் செலவுகளின் அதிகரிப்பினால் உண்டான கோரிக்கை நெருக்குதல்கள், ரூபா நாணயத்தின் மதிப்பிறக்கத்தினால் ஏற்பட்ட விலைப் பெயர்ச்சிகள், சில வரி விகிதங்களில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புகள் உதவிமாயும் பெற்ற சில பொருள்களினதும் சேவைகளினதும் விலைகள் மேல்நோக்கித் திருத்தி அமைக்கப்பட்டமை, பெற்றோலியப் பொருள்களின் விலைகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் ஏற்பட்ட திடீர் விலை உயர்வுகள் ஆகியன அடங்கும்.

வரவு செலவுத் திட்டம், சென் மதி நிலுவைகள், விலைமட்டம் என்பன குறித்து 1980-ம் ஆண்டில் பல பிரச்சினைகள் எதிர்நின்ற போதிலும், பொருளாதாரம் மீளும் வன்மையையும் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையையும் உயர்ந்த அளவுக்குக் காட்டியது என்று நிதியமைச்சர் வலியுறுத்தினார். அரசாங்கத்தின் வெளிப்புறப் பார்வையுள்ள கொள்கைகளின் காரணமாக, வெளிப்புற அதிர்ச்சிகளுக்கு ஏற்ப உடனடியாகத் தன்னைச் சீர்திருத்தி அமைத்துக்கொள்ளப் பொருளாதாரத்தினால் முடிந்தது. இதன்

முன்னர் சராசரியாக 250 கோடி காய்களாக இருந்த உற்பத்தி 1980 ஆம் ஆண்டில் 200 கோடி காய்களுக்குச் சற்றுக் கூடுதலான அளவிற்கு வீழ்ச்சி அடைந்தது. இப்புள்ளி விவரங்கள் தெங்குத் தொழில் எத்தகைய பேரிடர் மிக்க நிலையில் உள்ளது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. உள்நாட்டுப் பரவலையாளரின் நலனின் பொருட்டு விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அளிக்கப்பட்ட மிகையான அழுத்தம் வெளிநாட்டுச் செலாவணி வரவாய்க்கோக்குறைத்தது மட்டுமன்றி உற்பத்தியாளருக்குக் குறைந்த வரமானத்தையும் அளித்தது. இவ்வாண்டில் உலர்ந்திய தேங்காயின் மீதான தீர்வையைக் குறைத்ததன் னேன். தேங்காய் எண்ணெய், நாரக்கயிறுகளின் மீதான ஏற்றுமதித் தீர்வைகளையும் அகற்றியுள்ளன. தேங்காய்ப் பருப்பு உற்பத்திப் பொருள்கள், நார் ஆகிய வற்றிற்கான உலக விலைகளின் மந்தநிலை நிலவியதன் காரணமாக இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இத்தொழிலுக்கு மேலும் உதவுவதன் பொருட்டு மெத்தை, நார் (முறுக்கிய) ஆகியவற்றின் மீதான தீர்வையை அகற்றுவதற்கும் சருவதேச விலைகளின் மாற்றங்களுக்கு சுயமாகவே அனுசரனை வழங்கும் தேங்காய் உற்பத்திப் பொருள்களின் மீது தீர்வைகளின் உறழ்வுபடி, வீதமொன்றினை அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் நான் உத்தேசிக்கிறேன். இப்புதிய தீர்வைகள் இன்று நள்ளிரவு முதல் நடைமுறைக்கு வரும். தற்போதைய விலைகளின் படி இந்த மாற்றங்கள் அரசுறையில் 5 கோடி ரூபா இழப்பினை ஏற்படுத்தும். இத்தீர்வை முறை உற்பத்தியாளர்கள் 1,000 காய்

பயகூ 1980-ம் ஆண்டில் பொருளாதாரம் உண்மையிலேயே 5.5 சதவிகித வளர்ச்சி கண்டது. இவ்விகிதம் முந்திய இரு வருடங்களில் சாதிக்கப்பட்ட உயர் வளர்ச்சியை விடக் குறைவான தென்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். எனினும் சீர்குலைந்து வந்த சர்வதேச சூழலையும் தோட்டத்துறையின் மோசமான செயற்பாட்டையும் நோக்குமிடத்து, இந்தச் செயற்பாடு மிகவும் மெச்சத்தக்க ஒன்றாகவே இருந்தது.

களுக்கு ஏறத்தாழ 1,450 ரூபாவின் பெறத்தக்க வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய தீர்வை அமைப்பின் கீழ் தற்போது அரசு வரி முழுவதையும் பெறுவதைப் போலன்றி தேங்காய்ப் பருப்பு உற்பத்திப் பொருள்களின் சருவதேச விலைகள் அதிகரிக்கும்பொது அரசாங்கத்துடன், உற்பத்தியாளர்களும் மேலதிக வரவுகளைப் பகர்ந்துகொள்வர். இத்துறையில் மீளநடுகை உதவிப்பணத்தை பின்வருமாறு அதிகரிப்பதற்கும் நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

குறைநடுகை உதவிப் பணம் / மீளநடுகை உதவிப்பணம்— 2,250 ரூபாவிலிருந்து 3,000 ரூபா.

புதிய நடுகை உதவிப்பணம்— 2,750 ரூபாவிலிருந்து 3,500 ரூபா.

கொக்கோவிற்கான குறைக்கத்தரித்தல் உதவிப்பணம்— 1,500 ரூபாவிலிருந்து 2,250 ரூபா.

கோப்பிக்கான குறைக்கத்தரித்தல் உதவிப்பணம்— 1,375 ரூபாவிலிருந்து 2,125 ரூபா.

மிளகுக்கான குறைக்கத்தரித்தல் உதவிப்பணம்— 1,375 ரூபாவிலிருந்து 2,025 ரூபா.

வீட்டுத் தோட்டங்களில் புதிய நடுகை— மாதமொன்றுக்கு 28 ரூபாவிலிருந்து 35 ரூபா.

இந்த யோசனைக்கான மேலதிகச் செலவு 1.5 கோடி ரூபாவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தேயிலை, இறப்பர்

குறைக்கான உரக்கடன் திட்டம்

பெருந்தோட்டத் துறையில் உள்ள சிறு தோட்டச் சொந்தக் காரர்கள் உரப் பிரயோகச் செலவுக்கு நிதியளிப்பதில் கணிசமான இடர்பாடுகளை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்துள்ளது. இதைச் சமாளிப்பதன் பொருட்டு மத்திய வங்கி, அரசு வங்கிகளும் பங்கு பற்றுதலுடன் தெங்குத் துறையில் கடன் திட்டமொன்று முன்னோடிக்கருத்திடப்படாதது தொடங்கப்பட்டது. சிறு தோட்டக்காரரின் கடன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் இது வெற்றி அடைந்து வருகின்றது.

இத்திட்டத்தை தேயிலை, இறப்பர் சிறுதோட்டக்காரர்களுக்கும்

நீடிப்பதற்குத் தற்பொழுது தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் வங்குகளினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய இரண்டு பிணை நிற்பொருள்களின் ஆதரவுடன் சொந்த உத்தரவாதங்களின் பேரில் சிறுதொட்டக்காரர்கள் 10,000 ரூபாயையான கடன்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். தேயிலையின் விடயத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபா வீதத்திலும் இறப்பரின் விடயத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 450 ரூபா வீதத்திலும் கடன்கள் கிடைக்கக்கூடியதாகவிருக்கும். இத்தொகைகள் சீபாரிசு செய்யப்பட்ட உபயோகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவைகளாகும். இக்கடன் தேயிலையின் விடயத்தில் 3 மாதச் சலுகைக் காலத்தையும் இறப்பரின் விடயத்தில் 6 மாத சலுகைக் காலத்தையும் கொண்டதாகும். இது சலுகை விதமொன்றிலான வட்டியுடன் 18 மாதங்களில் தீர்ப்பிச் செலுத்தக்கூடியது ஆகும். 10,000 ரூபாவிற்கு மேற்பட்ட கடன்களுக்கூட காணி ஈடு வைக்கப்படுவதன் பேரில் அல்லது சூத்தகைக்கு விடப்படுவதன் பேரில் வழங்கப்படும்.

மேலதிக ஏற்பாடுகள்

வரைவு மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டதில் இருந்து சில மேலதிக தேவைப்பாடுகள் கண்டறியப்பட்டதன் காரணமாக மீண்டு வரும் வாக்குப் பணங்கள், மூலதன வாக்குப் பணங்கள் ஆகிய இரண்டின் ஏற்பாடுகளையும் அதிகரிப்பதற்கு நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

மீண்டுவரும் வாக்குப்பணங்கள்

மீண்டுவரும் வாக்குப் பணங்களின் கீழ் மொத்தம் 60 கோடி ரூபாவினை இடுக்கண் நிவாரணக் கொடுப்பனவுகளுக்கும் மேலதிக வட்டிக் கொடுப்பனவுகளுக்கும் சில பிற எதிர்பாராச் செலவுகளுக்குமாக ஏற்பாடு செய்வதற்கு உத்தேசிக்கிறேன். இத்தொகை அரசாங்க உதவிக் கொடுப்பனவுகளை அதிகரிப்பதற்கு சமூக சேவைகள் அமைச்சிற்குப் புகார் தளிக்கப்பட்டுள்ள 5 கோடி ரூபாவினையும் உள்ளடக்குகின்றது. நான் ஏற்கனவே அரசாங்க சேவையாளர்களுக்கு சம்பள அதிகரிப்புகளையும் கமக்

காரர்களுக்கு நன்மைகளையும் அளிக்க உத்தேசத்துள்ளேன். எமது சமூகத்தில் உள்ள ஏழைகளுக்கும் கூட பண ஏற்பாடு வழங்குவது நியாயமானதாகும்.

மூலதன வாக்குப்பணங்கள்

மகாவலி நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கு மேலதிகமாக 75 கோடி ரூபா ஏற்பாடு செய்வதற்கு நான் உத்தேசிக்கிறேன். கொத்தலை அணைக்கட்டு ஒப்பந்தம் மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சினால் தற்பொழுது பூர்த்தி செய்யப்படும் நிலையில் உள்ளது. இதற்கும் துரிதப்படுத்திய மகாவலி நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கான ஏற்பாட்டில் உள்ள சில பிற சீராக் குதல்களுக்கும் இந்த மேலதிக 75 கோடி ரூபா தேவைப்படும். உப உற்பத்திக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தொழிற் படு மூலதனத்திற்கும் பிற தொழிற்பாடுகளுக்கு முற்பட்ட செலவுகளுக்குமாக 30 கோடி ரூபாவினைக் கொண்ட தொகை தேவைப்படுகின்றது. இக்கருத்திட்டத்தின் உருப்படியான தன்மையைப் பற்றி தற்பொழுது நிபுணர்கள் குழுவொன்று மீன்பரிசீலனை செய்கின்றது. அரசாங்கத்தினால் சலுகரிக்கப்பட்ட பொறுப்பு முயற்சிகளின் முன்னைய சொத்தக் காரர்களுக்கு நடட்சட்டுக் கொடுப்பனவுகளைச் செய்வதற்கு 10 கோடி ரூபாவிற்கும் புதிய உதவியளிக்கப்படும். கருத்திட்டங்களின் தொடக்க உள்நாட்டுச் செலவுகளுக்கு 2.5 கோடி ரூபாவிற்கும் வெளிநாட்டுக் கடன்களின் மீள்கொடுப்பனவிற்கு 15 கோடி ரூபாவிற்கும் பிறசெலவினங்களுக்கும் மேலதிக ஏற்பாடு தேவைப்படுகின்றது. இந்த மேலதிக ஏற்பாடுகள் மூலதன வாக்குப்பணங்களை 132.1 கோடி ரூபாவினால் அதிகரிக்கும்.

சக்தி பேணல் நிதியம்

சக்தி நெருக்கடியைப் பற்றியும், சக்தி தேவைகளை கிடைக்கக்கூடியதாகவுள்ள வளங்களுக்குள் சமாளிப்பதற்கும் பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கான தேவைப்பற்றியும் நான் ஏற்கனவே தங்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்துள்ளேன். பெருமளவில் சக்தியை துகருகின்ற சாதனங்களையும் துணைக் கருவிகளையும் உபயோகிப்பதை தடைசெய்வதற்கு வரு

மானக் கொள்கை பயன்படுத்தப்படும். சக்தியின் உபயோகம் புதிய முதலீட்டுக் கருத்திட்டங்களை மதிப்பீடு செய்வதன் அடிப்படையில் ஒன்றாக அமையும். புதுப் பிக்கப்படக்கூடிய மூலங்களின் உபயோகத்திற்கும் விணயிவு, இழப்புகளைத் தவிர்ப்பதற்கும் சிறந்த பெறுகை உபயோகத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்குமான புதிய தொழினுட்பமுறை தொடர்பாக ஆராய்ச்சி ஆய்வுகளுக்கு நிதியளிப்பதற்கு சக்தி, வலு அமைச்சின் கீழ் சக்தி பேணல் நிதியம் ஒன்றை உருவாக்குவதற்கும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர இந்த நிதியம் வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களுக்கூடாக தகவலைப் பரப்புவதன்மூலம் சக்தியைப் பேணுவதற்குத் தேவையான பொதுமக்களின் விழிப்புணர்வையும் உருவாக்கும். இந்நிதியத்திற்கான பொதுமக்களின் உதவுதொகைகள் யாவற்றிற்கும் வரிகளிலிருந்து விலக்கரிக்கப்படும். தொடக்க உதவுதொகையாக தீரட்டிய நிதியத்திலிருந்து 50 இலட்சம் ரூபாவை வழங்குவதற்கு நான் உத்தேசிக்கிறேன். நான் இதுவரை எடுத்துரைத்த உத்தேச நடவடிக்கைகளின் விளைவுகள் பின்வருமாறாகும்:

(அ) மீண்டுவரும் வாக்குப்பணங்கள்	
1. சம்பள அதிகரிப்புகளுக்கான ஏற்பாடு	
2. தெங்கு மீள்நடுகை உதவிப்பணம்	
3. பிற ஏற்பாடுகள்	
(கோடி ரூபா)	
100. 0...	
1.05	
60. 0	
	161.05
(ஆ) மூலதன வாக்குப்பணங்கள்	
மகாவலி நிகழ்ச்சித்திட்டம்	
உப உற்பத்திக் கூட்டுத்தாபனம்	
அரசாங்கத்தினால் சலுகரிக்கப்பட்ட பொறுப்பு முயற்சிகளுக்கு நடட்சட்டு	
பிற விடயங்கள்	
செலவினத்தில் மொத்த அதிகரிப்பு	
75. 0	
30. 0	
10. 0	
17.05	
	132.05
	294. 0
(இ) அரசினரையில் குறைப்பு	
1. இறப்பர் தீர்வைகள்	
2. தேங்காய்த் தீர்வைகள்	
3. தேயிலைத் தீர்வைகள்	
3. 0	
5. 0	
38. 0	
	16. 0

இந்த யோசனைகள் எல்லா வற்றையும் உள்ளிட்ட வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையை 340 கோடி ரூபாயினால் 2,448.2 கோடி ரூபாவாக அதிகரிக்கும் பிரதானமான கருத்திட்டக் கடன்களாகவும் வியாபாரப் பொருட் கடன்களாகவும் மானியங்களாகவும் 1982 ஆம் ஆண்டில் சிடைக்கத்தக்க வெளிநாட்டு நிதி 1,419 கோடி ரூபாவாக இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வங்கியல்லாத உள்நாட்டுத் துறைக்கு ரூபா ஆவணங்களை வழங்குவதன் மூலம் 401 கோடி ரூபாவிற்கு கொண்ட தொரு தொகையையும் திரட்ட முடியும். இதன் பின்னர் 629.1 கோடி ரூபாவிற்கு கொண்ட தொரு நிதியளிக்கப்படாத இடைவெளி எஞ்சியிருக்கும்.

இந்த இடைவெளிக்கு நிதியளிப்பதற்கு வங்கித் தொழில் முறைமையிலிருந்து கடன் பெறுவதன் மூலம் அல்லது மேலதிக வரிகளை விதிப்பதன் மூலம் நிரப்புவதே எனக்குள்ள வழியாகும். இந்தளவில் வங்கியிலிருந்து கடன் பெறுவது சென்மதி நிலுவை, விலையுறு திட்டப்பாடு ஆகிய எமது குறிக்கோள்களுக்கு கடுமையான அச்சுறுத்தல்களாக அமையும். எனவே கூடுதலான வரிகளின் மூலம் முடிந்த வரையிலான நிதியைப் பெறுவதற்கு நான் தீர்மானித்துள்ளேன். இது மக்களுக்கு ஓரளவு கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதற்காக நான் வருந்துகிறேன். ஆனால் இது நீண்டகால அபிவிருத்தி, வளர்ச்சி, எதிர்காலத்தில் உயர்ந்த அளவுகளிலான தொழில் வசதி, வருமானம், வாழ்க்கைத் தரங்கள் ஆகியவற்றின் நலன்களுக்காக மக்கள் செய்யவேண்டிய தியாகமாகும்.

வரி யோசனைகள்

1. வருமானவரி, செல்வ வரிகளின் மீது மேலதிகக் கட்டணம்

கஷ்டமான நிதிநிலையில் நாடு சிக்கியுள்ள இவ்வேளையில் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பின் காரணமாக பெரும் சமூகங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளுமாறு சாதாரண மனிதர்கள் கேட்கப்பட்டுள்ளனர். இதே வேளையில் செல்வந்தர்கள் அரசாங்க அரசிறைக்குக் கூடுதலாக

உதவவேண்டுமென நான் கருதுகிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமநிலைப்படுத்துவதற்கு ஏழைகளின் மீது தொடர்ந்தும் சமூகனை ஏற்றிக்கொண்டிருக்க முடியாதென்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். எனவே வருமான வரி; செல்வவரி, ஆகிய இரண்டின் மீதும் மேலதிகக் கட்டணமொன்றை விதிப்பதற்கு நான் உத்தேசிக்கிறேன். வருமான வரியின் மீதான மேலதிகக் கட்டணம் கடந்த காலத்தில் விதிக்கப்பட்ட மேலதிகக் கட்டணங்களிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். இந்த மேலதிகக் கட்டணம் படிப்படியான வீத அட்டவணையின்படி இருக்கும். கூடுதலான வசதி படைத்த வரியிறுப்பாளர்கள் மட்டுமே இதைச் செலுத்துமாறு கோரப்படுவர். இந்த மேலதிகக் கட்டணம் வரி விதிக்கக்கூடிய வருமானம் 25,000 ரூபாவிற்கு மேற்படாத கம்பனிகள், தனிப்பட்டவர்களின் மீது விதிக்கப்பட மாட்டாது. இந்த மேலதிகக் கட்டணம் 1981-82ஆம் மதிப்பீட்டு ஆண்டிற்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய வருமானவரி, செல்வவரி, ஆகியவற்றின் மீது பின்வருமாறு விதிக்கப்படும்.

(அ) வருமானவரி

(1) கம்பனிகள், தனிப்பட்டவர்களின் அமைப்புகள் முதலியன வரிவிதிக்கக்கூடிய வருமானம் 25,000 ரூபாவிற்கு மேற்பட்டு ஆனால் 50,000 ரூபாவுக்கு மேற்படாமல் இருக்குமிடத்து வரி விதிக்கக்கூடிய வருமானம் 50,000 ரூபாவுக்கு மேற்பட்டு இருக்குமிடத்து, கொடுக்கவேண்டிய வருமானவரியின் 5 சதவீதம் கொடுக்கவேண்டிய வருமானவரியில் 10 சதவீதம்

(11) தனிப்பட்டவர்கள்

வரி விதிக்கக்கூடிய வருமானம் 25,000 ரூபாவிற்கு மேற்பட்ட ஆனால் 50,000 ரூபாவிற்கு மேற்படாமல் இருக்குமிடத்து, கொடுக்கவேண்டிய வருமானவரியில் 5 சதவீதம். வரி விதிக்கக்கூடிய வருமானம் 50,000 ரூபாவிற்கு மேற்பட்டு ஆனால் 2,00,000 ரூபாவிற்கு மேற்படாமலிருக்குமிடத்து, கொடுக்கவேண்டிய வருமானவரியில் 10 சதவீதம். வரி விதிக்கக்கூடிய வருமானம்

2,00,000 ரூபாவுக்கு மேற்பட்டு இருக்குமிடத்து.

கொடுக்க வேண்டிய வருமானவரியில் 15 சதவீதம்.

(ஆ) செல்வவரி
கொடுக்கவேண்டிய செல்வவரிகள் மீது 10 சதவீத மேலதிகக் கட்டணமொன்று.

இந்த மேலதிகக் கட்டணங்கள் 20 கோடி ரூபாவிற்கு கொண்ட மேலதிக அரசிறையைக் கொடுக்கும்.

2. வரி ஊக்கப்பாடுகள்

சமீபத்திய ஆண்டுகளில் நேரடியான வரிகளிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட அரசிறையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இந்த வீழ்ச்சிக்கான பிரதான காரணங்களிலொன்று முதலீட்டிற்கான ஊக்கப்பாடுகளாக வழங்கப்பட்ட பல வரி பெருளாதாரக் கொள்கைகளின் தொடக்க கட்டங்களில் இந்த ஊக்கப்பாடுகளுக்கு அடிப்படை நியாயங்கள் இருந்தபோதிலும் அவற்றின் அரசிறை, ஒப்புரவு சிக்கல்கள் காரணமாக எமது வரி முறையில் இந்த விடுதலைகள் நிரந்தரமானவொரு அமிசமாக இருந்ததாகாது என்பதே எனது கருத்தாகும். எனவே வரிவிடுதலைகளுக்கான அங்கீகரிப்புகளுக்கு முடிவுத் தேதியொன்றை கொண்டுவருவதற்கும் இத்தேதியை 1983 மார்ச்சு மாதம் 11ஆம் தேதியாகவும் நிருணயிப்பதற்கு உத்தேசிக்கிறேன். இத்தேதிவரை வழங்கப்படும் அங்கீகாரங்கள் அங்கீகாரத்தேதியிலிருந்து ஓராண்டுக்குள் பயனுள்ள நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டால் மட்டுமே செல்லுபடியானவைகளாகும்.

3. வெளிநாட்டு ஒப்பந்தக் காரர்கள் பெறும்

இலாபங்களுக்கு விலக்கு சில குறித்துரைக்கப்பட்ட நிலைமைகளின் கீழ் வெளிநாட்டு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கும் இலாபங்களுக்கு வருமான வரியிலிருந்து விலக்களிப்பதற்கு உள்நாட்டு அரசிறைச் சட்டத்தின் 22ஆம் பிரிவின் கீழ் ஏற்பாடுள்ளது.

இந்த இலாபங்களுக்கு தொடர்ந்தும் விலக்களிப்பதற்கு நியாயம் எதுவும் இல்லை. இந்த

(13-ம் பக்கம் பார்க்க)

நிதி வளங்களைத் திரட்டுதல்

1982-ம் ஆண்டில் மொத்த அரசாங்கச் செலவுகள் 4050 கோடி ரூபாவாயிருக்குமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இது 1980-81-ம் வருட சராசரிக்கு மேல் மூன்றிலொரு பங்கு அதிகரிப்பையும், 1978-79-ம் வருட சராசரிக்கு மேல் கிட்டத்தட்ட 100 சதவிகித அதிகரிப்பையும் பிரதிபலிக்கின்றது. பொதுச் செலவுகளில் ஏற்படும் இந்தப் பேரளவிலான வளர்ச்சிக்கு அடிப்படைக் காரணம் போரவலுடன் மேற்கொள்ளப்படும் பொது முதலீட்டுத் திட்டமும் (இது 1982-ம் ஆண்டில் மொத்தப் பொதுச் செலவில் ஏறக்குறைய அரைவாசியை உற்சிவிடுமென்பது திண்ணம்) நாட்டில் உள்ள உயர் விலைப் பணவீக்கமூலமாகும்.

எனினும், அரசாங்க வருமானம் இதேபோன்ற அதிகரிப்பைக் காட்டத் தவறிவிட்டது. 1982-ம் ஆண்டுக்கு மதிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசாங்க வருமானமான 1930 கோடி ரூபா மொத்தச் செலவுத் தேவைகளில் அரைவாசிக்கும் குறைவாயுள்ளது. எனவே, வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள இடைவெளி முன்னெப்போதும் காணாதவாறு 2110 கோடி ரூபாவாக இருக்கிறது. இது மொத்த அரசாங்கச் செலவுகளில் 52 சதவிகிதத்துக்கும், 1982-ம் ஆண்டுக்கு மதிப்பிடப்படும் நாட்டின் மொத்தப் பொருளாக்கத்தில் 15 சதவிகிதத்துக்கும், 1982-ம் ஆண்டுக்கு மதிப்பிடப்படும் மொத்த அரசாங்க வருமானத்தில் 110 சதவிகிதத்துக்கும் சமமாகும் என்பதிலிருந்து இப்பற்றாக்குறையின் பிரமாண்டமான தன்மையை அறிந்து கொள்ளலாம்.

கடந்த நான்கு வருடங்களில் (1978-ம் ஆண்டிலிருந்து 1981-ம் ஆண்டுவரை) உண்மையான பாதிட்டுப் பற்றாக்குறை அசல் மதிப்பீடுகளைப் பெருமளவுக்கு மிஞ்சியுள்ளது. 1981-ம் ஆண்டில் பாதிட்டுப் பற்றாக்குறையின் திருத்திய மதிப்பீடுகள் அசல் மதிப்பீடுகளுக்கு மேல் 20 சதவிகித அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றன. 1980-ம் ஆண்டில், உண்மையான பற்றாக்குறை மதிப்பிடப்பட்ட தொகையைவிட 82 சதவிகிதத்துக்கு மேலிருந்தது. 1978-ம் ஆண்டிலும் 1979-ம் ஆண்டிலும், வித்தியாசங்கள் முறையே 62 சதவிகிதமாகவும் 40 சதவிகிதமாகவும் இருந்தன. இந்தக் கடந்த கால செயற்பாடுகளைக் கொண்டு நோக்குமிடத்து, 1982-ம் ஆண்டில் உண்மையான பாதிட்டுப் பற்றாக்குறை மதிப்பிடப்பட்ட 2100 கோடி ரூபாவைவிட அதிகமாயிருக்குமென்பது நிச்சயம்.

வருடத்துக்கு வருடம் பாதிட்டுப் பற்றாக்குறை மதிப்பிடப்பட்ட

மட்டங்களுக்கு மேல் உயர்வதற்கு அரசாங்கச் செலவுகளில் ஏற்படும் எதிர்பாராத அதிகரிப்பே காரணமாகும். குறிப்பாக மூலதனச் செலவுகளை காரணமாகும். இது பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பெரும் பணவீக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. குறிப்பாகக் கட்டட நிர்மாணத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அடக்க விலை உயர்வு மூலதனத்திட்டங்களின் செலவை அவற்றின் அசல் மதிப்பீட்டு மட்டங்களை விட பல மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. இந்நிலைமை 1980-ம் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட நெருக்கடியை உண்டாக்கும் பிரிமானங்களை அடைந்தது. அப்போது மொத்த அரசாங்கச் செலவினம் (உண்மையானது) அசல் மதிப்பீடுகளுக்கு மேல் 43 சதவிகிதம்வரை உயர்ந்தது. அத்துடன், பாதிட்டுப் பற்றாக்குறை அவ்வருடத்தின் நாட்டின் மொத்தப் பொருளாக்கத்தில் 20 சதவிகிதத்துக்கு மேல் உயர்ந்தது.

கடந்த இவ் வருடங்களில் பொதுச் செலவுகள் பெருமளவில் அதிகரித்ததுடன் சேர்ந்த வெளிநாட்டு நிதி வளங்களைத் திரட்டுவதற்கு மிகவும் வெற்றிகரமாக முயற்சியும் செய்யப்பட்டுள்ளது. வளர்ந்துவரும் பாதிட்டுப் பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு வெளிநாட்டு நிதி வழங்கலே பிரதான ஆதாரமாக அமைந்துள்ளது. இந்த ஆதாரத்திலிருந்து நிரப்பப்பட்ட பாதிட்டுப் பற்றாக்குறையின் விவகாரம் 1978, 1979, 1980 ஆகிய ஆண்டுகளில் முறையே 66 சதவிகிதமாகவும், 52 சதவிகிதமாகவும் 40 சதவிகிதமாகவும் இருந்தது. 1981-ம் ஆண்டில் அது 58 சதவிகிதமாயிருந்ததாக மதிப்பிடப்படுகிறது. 1982-ம் ஆண்டில் பாதிட்டுப் பற்றாக்குறையில் 67 சதவிகிதம்வரை வெளிநாட்டு நிதி வழங்கலை நாடுவதன்மூலம் நிரப்பப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1978-ம் ஆண்டிலும் 1979-ம் ஆண்டிலும் வங்கியல்லாத உள்நாட்டு ஆதாரங்களை உபயோகிப்பதன் மூலம் பற்றாக்குறையின் மீதியை பகுதியை நிரப்புவது சாத்தியமாயிருந்தது. எனவே, பற்றாக்குறை பாதிட்டு முறையினால் ஏற்பட்ட பணவீக்கத்தின் தாக்கம் ஒப்பியல் ரீதியாகச் சிறு அளவிலேயே இருந்தது. எனினும், 1980-ம் ஆண்டு முதலே வங்கியல்லாத (அல்தாவது பணவீக்கத்தை உண்டாக்காத) வட்டாரங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்த நிதி வளங்கள் மீதப் பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கான நிதிவளத் தேவைகளுக்கு வெகு குறைவாகவே இருந்துள்ளன. இதனால் வங்கிகளிடம் (பணவீக்கத்தை உண்டாக்கும்) கடன்

வாங்குவதை நாடல் நிதி சார் அமைப்பின் ஒரு முக்கியமான அம்சமாகிவிட்டது. 1980-ம் ஆண்டில், திறைசேரி உண்டியல்களை வெளியிடுவதன் மூலம் வங்கிமுறை யிலிருந்து (பிரதானமாக மத்திய வங்கியிடமிருந்து) 700 கோடி ரூபாவரை கடன் வாங்கப்பட்டது. திறைசேரி உண்டியல்களை வெளியிடுவதன் மீதான சட்ட வரம்பு 1980-ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் 300 கோடி ரூபாவாயிருந்தது. இது 1981 ஜூனியில் 1300 கோடி ரூபாவுக்குப் படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டது. 1981-ம் ஆண்டில், வங்கிகளிடம் கடன் வாங்கும் முறையை நாடுவது (1980-ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில்) குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் இது கணிசமான தொகையாக இருந்து வருகிறது. அல்தாவது இத்தொகை 376.2 கோடி ரூபாவென மதிப்பிடப்படுகிறது. இது அவ்வருடத்தின் பாதிட்டுப் பற்றாக்குறையில் 26 சதவிகிதமாகும்.

1982-ம் ஆண்டில் பற்றாக்குறை பாதிட்டை நிரப்புவதற்கு வங்கிக் கடன்படலே ஒரு முக்கியமான ஆதாரமாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருமென்பதைச் சகல அறிஞர்களும் காட்டுகின்றன. 1982-ம் ஆண்டுக்கான பாதிட்டு மதிப்பீடுகளில் 297 கோடி ரூபாவுக்கு நிதி காணப்படாத இடைவெளியொன்றை நிதி மந்திரி விட்டுள்ளார். (இது 1982-ம் ஆண்டுக்கு மதிப்பிடப்படும் நாட்டின் மொத்தப் பொருளாக்கத்தில் ஏறக்குறைய 2 சதவிகிதமாகும்.) இதற்கு வங்கிகளிடம் கடன்வாங்க வேண்டியிருக்குமென ஊக்கலாம். திறைசேரி உண்டியல் வெளியீட்டின் மீதான சட்ட வரம்பில் மேலும் 500 கோடி ரூபாவை உயர்த்த வேண்டும் என்றும் நிதி மந்திரி யோசனை கூறியுள்ளார். மேலும், கடந்த வருடங்களின் செயற்பாடுகளைக் கொண்டு நோக்குமிடத்து, வங்கியல்லாத உள்நாட்டு வட்டாரங்களிலிருந்து கடன் வாங்குவதற்குக் குறிக்கப்பட்டுள்ள இலக்கான (400 கோடி ரூபா- சந்திரே சந்தோஷத்துடன் எதிர்பார்க்கும் ஓர் இலக்காகவே தோன்றுகிறது. வங்கியல்லாத வட்டாரங்களிலிருந்து கடன் வாங்குவதற்கு உள்ள பிரதான ஆதாரங்கள் சேமலாபநிதியங்கள், தேசிய சேமிப்பு வங்கி, காப்புறுதி நிதியங்கள் ஆகியனவையாகும். வங்கியல்லாத இந்த வட்டாரங்களின் பங்களிப்பு 1980-81-ம் வருடங்களின்போது 300 கோடி ரூபாவைவிடக் குறைவாகவே இருந்துள்ளது. இச்சந்தர்ப்பத்தில், இந்த வட்டாரங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய நிதி வளங்கள் 1982-ம் ஆண்டில் 400 கோடி ரூபாவரை) பெருமளவில் அதிகரிக்கும் என்பது அளவுமீறிய நம்பிக்கை கொள்வதாகவே தோன்றுகிறது. இந்த இலக்கை எய்தத் தவறினால்

வங்கிக் கடன்படலின் அளவை உயர்த்துமென்பது நிண்ணம்.

பணவீக்கத்தை உண்டாக்காத வட்டாரங்களிலிருந்து உள்நாட்டு நிதிவளங்களைத் திரட்டுதல், சமீப வருடங்களிலே வரவு செலவுத் திட்டத் தயாரிப்பின் மீது ஒரு முக்கியமான நிர்ப்பந்தமாகத் தோன்றியுள்ளது. 1977-79-ல்

உதவி மான்யங்களைக் குறைப்பதன் மூலம் நடப்புச் செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. உதவி மான்யங்களில் கணிசமான குறைப்புகள் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டுவிட்டதால், 1981-ம் ஆண்டளவில் நடைமுறைச் செலவினங்களை மேலும் வேட்டுவதற்கான வாய்ப்பு கட்டுப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது மேலும், பொருளாதார வளர்ச்சி, பணவீக்கம் சம்பந்தமாக அரசாங்க வருமானத்தின் மீளும் வன்மை குறைவாகவே இருந்துள்ளது. தனியார் முயற்சிகளுக்கு தாராளமாக வழங்கப்பட்ட வரிச் சலுகைகளைக் கவனிக்கும்போது, சமீப வருடங்களில் உயர் வளர்ச்சியை அனுபவித்துள்ள வாகனப் போக்குவரத்து, கட்டட நிர்மாணம், வியாபாரம், வர்த்தகம் போன்ற துறைகளில் உண்டான புதிய வருமானங்களில் ஒரு வரியாயான பங்கைக் கைப்பற்ற வரிமுறை தவறிவிட்டது. நேரடி வரிகள் ஏறக்குறைய 1983-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகே அரசாங்க வருமானத்துக்கு உயர் பங்களிப்புச் செய்யுமென எதிர்பார்க்க முடியும். ஏனென்றால், அப்போது தான் ஐந்து வருட வரிவிடுதலைக் காலம் முடிவுக்கு வரும். மறுபக்கத்தில், (சமீப வருடங்களில் மொத்த வரி வருமானத்தில் 30-40 சதவிகிதத்தை உதவிய) ஏற்றுமதி வரிகளை, உள்நாட்டு அடக்க விலைகள் உயர்த்து வந்ததாலும் ஏற்றுமதி விலைகள் குறைந்ததாலும் உற்பத்தியாளரின் எல்லை ஆதாயங்களைப் பாதுகாப்பதற்காகப் படிப்படியாகக் குறைக்கவேண்டி இருந்தது. எனவே, எதிர்வரும் வருடங்களில் ஏற்றுமதி வரிவிதிப்பின் ஒப்பியல் முக்கியத்துவம் குறைவாகக் கூடும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான், மேலதிக நிதி வளங்களைத் திரட்டுவதற்கான ஒரு முக்கியமான உபாயமாக மறைமுக வரிகள் மீது, குறிப்பாக மொத்த வியாபார வரிமீது, அதிக நம்பிக்கை வைக்கத் தொடங்கினார்கள். 1982-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள வரி விதிப்பு யோசனைகளிலிருந்து வரக்கூடிய மேலதிக வரி வருமானத்தில் ஏறக்குறைய 90 சதவிகிதத்தை மறைமுகவரிகள் கொண்டு வரும். அதிக, வருமானத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய பிரதான மூலம் மொத்த வியாபார வரிதான். இது 150 கோடி ரூபாயை அல்லது மேலதிக வருமானத்தில் 70 சதவிகிதத்துக்கு

(11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஏற்பாடு முதலீட்டிற்கு இலங்கை கவர்ச்சிகரமான சூழ்நிலையை அளிக்காமல் ஒரு சில இரட்டை வரி நிவாரண உடன்படிக்கைகள் மட்டுமே இருந்த காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இப்பிரிவின் கீழ் தற்பொழுது இரட்டை வரி நிவாரண உடன்படிக்கை உள்ள ஒரு நாட்டில் வசிப்பவராகவுள்ள ஒப்பந்தக்காரர் ஒருவருக்கு விலக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை. இதற்கான காரணம் இத்தகைய உடன்படிக்கையொன்று இருக்கும் நாட்டில் இலங்கையில் கொடுக்கப்பட்ட வரி ஒப்பந்தக்காரரின் தாய் நாட்டில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய வரிக்கெதிரானவொரு வரவாக அனுமதிக்கப்படுவதாகும். வெளிநாட்டு ஒப்பந்தக்காரருக்கு விலக்களிக்கப்பட்டால் அவருடைய தாய் நாட்டில் அவருக்கு இத்தகைய வரி வரவு கிடைக்க மாட்டாது. அத்துடன் அவர் அந்நாட்டில் முழுவரியையும் கொடுக்க

மேல் கொண்டுவருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மொ. வி. வரி, இறக்குமதிப் பொருள்கள் உள்நாட்டு உற்பத்திப் பொருள்கள் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கியதாக ஒரு சவில்லிதாமான வரி ஆக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் குழந்தைகளுக்கான பாலுணவுகள், உணவுகள், சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய், ஏற்றுமதிப் பொருள்கள் போன்ற ஒருசில பொருள்களைத் தவிர மற்றெல்லாச் சரக்குகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் மொ. வி. வரி விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி நிதியமைச்சர் கூறினார்: "இவற்றில் சில வெகுண்டுகள் நுகர்வுக்கான பொருள்கள். ஆனால், பெருமளவில் மேலதிக நிதி வளங்களைத் திரட்டப்பட வேண்டுமானால், வெகுண்டுகள் நுகர்வுக்கான பொருள்களையிருக்கும் சரக்குகளுக்கு வரி விதிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்று நான் கருதுகிறேன். அமிலிருத்திக்கும் வேலைவாய்ப்புக்கும் நாம் இந்த விலையைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும்."

எனினும், இத்தகைய வரிகள் உண்டாக்கக்கூடிய பணவீக்கத்தாக்கம் ஒருபுறமிருக்க, குறிப்பாகத் தனியார் துறைக்குத் தாராளமான வரிச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பத்தில், மறைமுக வரிகளமீது அதிகரித்த நம்பிக்கை வைப்பதால், (சமுதாயத்தில் உள்ள பணக்காரப் பிரிவினர்) தற்சமீப நியாயத்தில் பாரதூமான உட்சிக்கல்களை ஏற்படுத்தவே செய்வர்.

வேண்டியிருக்கும். இதன் படி இலங்கை வெளிநாட்டு அரசாங்கமொன்றின் நன்மைக்காக தேவையில்லாமல் அதன் அரசிறையை இழக்க வேண்டியதாக இருக்கும். எனவே, உள்நாட்டு அரசிறைச் சட்டத்தின் 22ஆம் பிரிவை இரத்துச் செய்வதற்கு நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

4. சிறு கம்பனி நிவாரணம்

சிறுதொழில் முயற்சியாளர்கள் அவர்களுடைய தொழில்களை வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புக் கம்பனிகளாக அமைப்பதை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக சிறு கம்பனிகளுக்கு சலுகை வரி விதிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏற்கனவேயுள்ள ஏற்பாடு வழங்கப்பட்ட மூலதனம் 5,00,000 ரூபாயிற்கு மேற்படாத கம்பனியொன்றை சிறு கம்பனியொன்றாக வரையறுக்கின்றன.

அனுமதிப் பங்குடைய பொதுக் கம்பனிகள் தவிர்ந்த விதிவுக் கம்பனிகள் அவற்றின் வரிவிதிக்கக் கூடிய வருமானத்திற்கு 50 சதவீத வரியைக் கொடுக்கின்றன. அதே வேளையில் அனுமதிப் பங்குடைய பொதுக் கம்பனிகள் 40 சதவீத வரியைக் கொடுக்கின்றன.

சலுகை வித வரியின் நன்மையைப் பெறுவதன் பொருட்டு அன்றின் வழங்கப்பட்ட பங்கு மூலதனத்தை 5,00,000 ரூபாயிற்கும் குறைவாக வைத்துக்கொண்டு உயர்ந்த வருமானங்களை, சுட்டுகின்ற கம்பனிகளைப் பற்றியும் தெரியவந்துள்ளது. எனவே ஆண்டுமொன்றுக்கு 2,50,000 ரூபாய்க்கும் மேற்பட்ட வரி விதிக்கக் கூடிய வருமானத்தின் மீது 50 சதவீத சாதாரண வரியை கொடுக்குமாறு சிறு கம்பனிகளை உட்படுத்துவதற்கு உத்தேசிக்கிறேன். எனினும் அனுமதிப் பங்குடைய பொதுக் கம்பனியாகவுள்ள சிறு கம்பனியொன்று அதன் வரி விதிக்கக்கூடிய வருமானம் 2,50,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டதாக இருந்தாலும்கூட சிறு கம்பனிகளுக்கு ஏற்புடையதாகவுள்ள தற்போதைய வித அட்டவணியின்படி தொடர்ந்தும் வரி செலுத்தும்.

5. வெளிநாட்டு களியாட்டக் காரர்களும் கலைஞர்களும்

வெளிநாட்டுக் களியாட்டக்காரர்கள், கலைஞர்கள் முதலானவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கொடுப்பனவுகளின் சதவீதமொன்றை வரித் தேவைகளுக்காகக் கொட்டாமல் வைத்திருப்பதற்கு பணிகொள்வோர் ஒரு வரை அல்லது ஆதரவாளர் ஒரு வரை கட்டாயப்படுத்துவதற்கு தற்பொழுது உள்நாட்டு அரசிறைச் சட்டத்தில் ஏற்பாடு எதுவும் இல்லை. இவர்கள் வரி கொட்டாமல் இருப்பதினால் அரசிறைக்கு ஏற்படும் எந்த நட்டத்தையும் தடுப்பதற்காக இவர்களின் வரிப் பொறுப்புகளுக்கு எதிராக இந்த வசூதியினர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கொடுப்பனவுகளின் 33 1/3 சதவீதத்தை பணிகொள்வோர் ஒருவர் அல்லது பொறுப்பாளர் ஒருவர் கொட்டாமல் வைத்திருப்பதற்கு அதிகாரமளிப்பதன் பொருட்டு உள்நாட்டு அரசிறைச் சட்டத்தில் தகுந்த திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

6. பராயமடையாதோர்

கீழ்த்த வைப்புத் திட்டங்கள்

பலவகிகள் பராயமடையாதோர் சார்பிலான பண வைப்புத் திட்டங்களை ஆரம்பித்துள்ளன. இவற்றின்படி 20 ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலத்தின் பின்னர் அவற்றால் நன்மையடைவோர் வட்டியுடன் அவ்வைப்புப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வர். நற்போதைய சட்டத்தின் கீழ் வட்டியின் மீதான வரி ஒவ்வொரு மதிப்பீட்டு ஆண்டுக்குமான சேர்ந்த தொகைகளின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட வேண்டியுள்ளது. இந்த வைப்புக்கள் நீண்டகாலத்தின் பின்பே முதிர்ச்சி அடையுமாதலால், வரி இயல்பாளர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்குமான வட்டியை ஆய்ந்தறிந்து அந்தவட்டியின் மீது வரி செலுத்துவது நடைமுறையில் சாத்தியமாகாது. எனவே நான் பின்வருமாறு உத்தேசிக்கிறேன்:

(அ) முதிர்ச்சியடைவதன்பேரில் அல்லது மீள்பெறும் காலத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகையின் மீது 15 சதவீத வட்டியை

வரியாகக் கழிக்குமாறு வங்கிகளிடம் கோரப்படல் வேண்டும்;

(ஆ) இவ்வண்ணம் கழிக்கப்பட்ட வரி இறுதி அறவீடாக கருதப்படல் வேண்டும். வரியின் இக்கொடுப்பனவுமுறை வரியிறுப்பாளர், வங்கிகள் ஆகிய இரு சாரருக்கும் வசதியானதாகவிரும்பும்.

7. காணிச்சீர்திருத்தச்

சட்டத்தின் கீழ் செலுத்தத்தக்க வட்டி

1931இன் 39ஆம் இல. காணிச்சீர்திருத்த (திருத்த) சட்டத்தின் கீழ் காணிச்சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவினால் கையேற்கப்பட்ட காணிகளின் முன்னைய சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நட்டசட்டின் மீது 10 சதவீத வட்டி செலுத்தப்படவேண்டும். வட்டியால் கிடைக்கும் வருமானம், சேரும் தொகை அடிப்படையில் வருமானவரிக்கு உட்பட்டதாகும். எவ்வாறாயினும், இவ்வட்டிக்குக் கொடுப்பனவுகள் காரணமாக, இச்சொந்தக்காரர்கள் எவ்வளவு மேலதிக வரி செலுத்தவேண்டும் என்பதை 1972—73ஆம் ஆண்டிலிருந்து மதிப்பிடுதல் நடைமுறையில் சாத்தியமானதல்ல. எனவே நான்—

(அ) காணிச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் செலுத்தவேண்டிய 10 சதவீத வட்டி, அவ்வட்டி உள்ளபடி எவ்வாண்டில் கொடுக்கப்பட்டதோ அவ்வாண்டிற்குரிய வருமானமாக அது கருதப்பட வேண்டும்;

(ஆ) செலுத்தப்பட வேண்டிய வட்டியிலிருந்து 10 சதவீதத்தில் வரியைக்கழித்துக் கொள்ளுமாறு காணிச்சீர்திருத்த ஆணைக்குழு கேட்கப்பட வேண்டும்;

(இ) அவ்வாறு கழிக்கப்படும் வரி இறுதியான அறவீடாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று உத்தேசிக்கிறேன்.

இதனால் இவ்வட்டியைப்பொறுப்பாளர்களுக்கு தேறிய 9 சதவீத வட்டி கிடைக்கும்.

8. வதிவற்றோர் வெளிநாட்டு

நாணயக் கணக்குகள் தற்போது, வதிவற்ற வெளிநாட்டு நாணயக் கணக்கு பண வைப்புகளுக்கான வட்டிக்கு, அக்கணக்கு வைத்திருப்பவர் இலங்

கையில் வதியாத காலத்தில் மட்டுமே வரிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும் இப்பண வைப்புகளுக்கு, அவர் இலங்கையில் வதியாத காலத்திலும் அவர் இலங்கையில் வதியத் தொடங்கி மேலும் மூன்று வருடங்களுக்கும் செல்வ வரிமீலிருந்து விலக்களிக்கப்படுகிறது.

வதிவற்ற வெளிநாட்டு நாணயக் கணக்குகளை மேலும் கவர்ச்சிகரமானவையாக ஆக்கும் பொருட்டு, செல்வவரி விடயத்திற்போலவே, கணக்கு வைத்திருப்பவர் இலங்கையில் வதியாத காலத்திலும் அவர் வதியத் தொடங்கி மூன்று வருடங்களுக்கும் இப்பண வைப்புகளுக்கு வருமான வரிமீலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

9. வெளிநாட்டில் ஈட்டிய

பொருளுக்கு விலக்கு

வெளிநாடுகளிற் பணியாற்றி வெளிநாட்டு நாணயத்தில் ஒருவர் உழைக்கும் வேதனாதிகள் (நியாயமான சொந்தச் செலவுகள் நீங்கலாக) இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டால் அத்தகைய வேதனாதிகளுக்கு விலக்களிப்பதற்கு உள்நாட்டு அரசிறைச் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்பாடு உள்ளது. குறுகிய காலத் தொழில் களுக்காக வெளிநாடு செல்லும் இலங்கையர் தம் வெளிநாட்டு நாணயச் சேமிப்புகளை இலங்கைக்குத் திருப்பிக் கொண்டு வருவதற்கு ஊக்கமளிக்கு முகமாகவே இவ்வெற்பாடு செய்யப்பட்டது. அண்மைய ஆண்டுகளில் இங்கு வதிவற்ற சில உசாத்துணைத் தாபனங்களும் வெளிநாட்டு நாணயத்தில் கட்டணங்களைப்பெறும் அடிப்படையில் வெளிநாடுகளுக்குச் சேவைகள் அளித்து வருகின்றன. சபாநாயகர் அவர்களே, வதியுள்ள இத்தகைய கம்பனிகளுக்கும் பங்குடைமைக் கம்பனிகளுக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது போன்ற வரி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். இது அவர்கள் தம் வெளிநாட்டுச் செலாவணிச் சம்பாந்தியங்களை இலங்கைக்குத் திருப்பிக் கொண்டுவர ஊக்கமளிக்கும். உள்நாட்டு இறை வரிச்சட்டத்தின் அவசியமான மாற்றங்களைச் செய்ய நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

பொருளியல் தோக்கு, அக்./நவம். 1981

1. இறக்குமதிகள், ஆக்கத் தொழில் மீதான மொத்தவரவு வரி

தற்போதுள்ள சட்டத்தின் கீழ் உள்நாட்டில் ஆக்கப்படும் பொருள் களுக்கு 1 சதவீத முதல் 35 சதவீதம் வரை மொத்த வரவு வரி அறவிடப்படுகின்றது. அதேவேளை இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்களுக்கு 5 சதவீத முதல் 500 சதவீதம் வரை இறக்குமதி வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. இவற்றோடு சேரவே களின் மீதான மொத்த வரவு வரியும் ஆக்கத் தொழில் சாராத வியாபாரங்கள் மீது 2 சதவீத மொத்த வரவு வரியும் அறவிடப்படுகின்றது.

தற்போதைய இறக்குமதித் தீர்வை இரண்டு தொழிற்பாடுகளைக் கொண்டதாகும். ஒன்று, அது ஓர் அரசிறை நடவடிக்கையாக அமைகிறது. மற்றது உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கு உதவும் ஓர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாகவும் அமைகின்றது.

இறக்குமதி வரியின் இந்த இரண்டு அம்சங்களையும், அதாவது அரசிறை அம்சம், பாதுகாப்பு அம்சம் ஆகிய இரு அம்சங்களையும் பிரித்துவிடுதல் விரும்பத்தக்கதாகும். இவ்வாறு செய்வது பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுகையில் அறவிடப்படும் இறக்குமதி வரியின் அரசிறை அம்சம் உள்நாட்டில் ஆக்கப்படும் பொருளொன்று விற்கப்படும் பொழுது அறவிடப்படும் மொத்த விற்பனை வரிக்கு ஒப்பானதாக ஆவதை உறுதிப்படுத்தும். இறக்குமதி செய்யப்படுகையில் செலுத்தப்பட வேண்டிய மீதி உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளுக்கு அளிக்கப்படும் பாதுகாப்பின் அளவை எடுத்துக் காட்டும், புதிய மொத்த வரவு வரிச் சட்டம் இவ்வடிப்படையில் வரிவிதித்தலை இயலாமாக்கும்.

தற்போதுள்ள ஏற்பாட்டின் கீழ் ஆக்கத் தொழில் வியாபாரங்களுக்கு 1 சதவீத முதல் 35 சதவீதம் வரை வரி அறவிடப்படுகிறது. உடனடியாக செயற்படுத்தப்படவிருக்கும் புதிய திட்டத்தின் கீழ் எல்லா இறக்குமதிகள் மீதும் ஒரு மொத்த வரவு வரி அறவிடப்படும். இதனோடு தற்போதைய

போதைய சுங்கத்தீர்வையும் அறவிடப்படும். எவ்வாறாயினும் பொருள்களை அல்லது வியாபாரப் பொருள்களை ஆக்குவதற்கு உபயோகிக்கப்படும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஒரு பொருள் மீது அறவிடப்படும் மொத்த வரவு வரி உற்பத்தியாளர் செலுத்தவேண்டிய மொத்த வரவு வரியிலிருந்து கழிக்கப்படும். அதேபோன்று உள்நாட்டில் ஆக்கப்பட்ட ஒரு பொருள் மற்றொரு பொருளைச் செய்வதற்கு உபயோகிக்கப்படும் பட்சத்தில் அப்பொருளுக்காகச் செலுத்தப்பட்ட மொத்தவரவு வரி இறுதியாக பொருளை ஆக்குபவர் செலுத்த வேண்டிய வரியிலிருந்து கழிக்கப்படும். வேறு விதத்தில் சொல்லுவதானால் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதியின் மீது மட்டுமே உற்பத்தியாளரிடமிருந்து வரி அறவிடப்படும். எனவே, இப்புது முறை அதிக நியாயமானதாக இருப்பதோடு உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணமளிப்பதாகவும் அமையும். உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கு மேலும் நிவாரணமளிக்கும் பொருட்டு இறக்குமதிக்கான புதிய மொத்த விற்பனை வரியை அறிமுகப்படுத்தும் அதே வேளையில் கைத் தொழில்களில் உபயோகிக்கப்படும் எந்திரங்களுக்கும் அத்தியாவசியமான மூலப் பொருள்களுக்கும் தற்போது அறவிடப்படும் 12½ சதவீத சுங்கத்தீர்வையை 5 சதவீதமாகக் குறைக்க உத்தேசிக்கிறேன்.

மொத்த வரவு வரியைப் பொறுத்தவரை 2 சதவீதம் 5 சதவீதம், 10 சதவீதம் ஆகிய மூன்று அடிப்படையிலான விகிதங்களே இருக்கும். இம்மூன்றுக்கும் வரிவீத அமைப்பு வரி நிருவாகத்தை எளிதமையாக்குகிறது. பின்வரும் பொருள்களுக்கு 2 சதவீதம் ஏற்புடைத்தாகும்; கமத்தொழில் உள்ளிடுகைகள்; கட்டிடப் பொருட்கள்; உணவுப் பொருள்கள் (குழந்தை பாதுகாப்புக்கான தவிர, அவை வரிக்குட்பட மாட்டா). மீன்பிடி படகுகளும், விலைகளும்; கைத்தறிப் புடவைகளும் தனிப் பகுதிப் புடவைகளும்; பெற்றோலியமும் பெற்றோலியப் பொருள்களும்; மருந்தாக்கத் தொழில்சார்ந்த பொருள்கள் (ஆயுள்வதை தயாரிப்புகள் உட்பட).

தற்போது 1 சதவீத மொத்த வரவு வரிக்குட்படும் பிற ஆக்கப் பொருள்களும்.

இவற்றிற் சில பெருந்தொகையாக நுகரப்படும் பொருள்களாகும். ஆனால் எமக்குத் தேவையான பாரிய மேலதிக வளங்களைத் திரட்ட வேண்டுமானால் பெருமளவில் நுகரப்படும் பொருள்கள் மீது வரி விதிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்று நான் கருதுகிறேன். இது அபிவிருத்திக் காகவும் தொழில்வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதற்காகவும் நாம் செய்ய வேண்டிய தியாகமாகும்.

இவ்வரி விதியில் அவ்வியாபாரப் பொருள்களின் விலைகள் ஓரளவே அதிகரிக்கும். உதாரணமாக அரிசி விலைக்கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படாத பொருளாகையால் அரிசியின் மீது 2 சதவீத வரி அறவிடப்பட்டால் அது அரிசியிலையைப் பாதிக்க மாட்டாது. ஒரு கொத்து 10 சதம் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தும் 2 சதவீத வரியைவிட காலத்துக்குக்காலம் பொதுச் சந்தையில் ஏற்படும் அரிசியிலையின் ஏற்றமும் வீழ்ச்சியும் பெருமளவு அதிகமாகா தாகும்.

மற்றெல்லாப் பொருள்களுக்கும் 5 சதவீத வரி பொருந்துவதாகும். எவ்வாறாயினும் தற்போது 5 சதவீதத்திற்கு அதிகமான வரி விதிக்கப்படாத மிகச் சில பொருள்கள் 10 சதவீத வரிக்கு உட்படுத்தப்படும்.

மதுபானத்தையும் பீடிகளையும் பொறுத்தவரை தற்போதைய 15 சதவீதமும், புகையிலையையும் சிகரெட்டுக்களையும் பொறுத்த வரை தற்போதைய 35 சதவீதமும் தொடர்நிற்குந்துவரும்.

தற்போதைய வியாபார மொத்த வரவு வரிச் சட்டம் விலக்குகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இவ்விலக்குகள் அளிக்கப்படுவதற்கு தகுந்த நியாயமேதும் இல்லையாதலால் நான் அவற்றில் பலவற்றை நீக்க உத்தேசிக்கிறேன்.

எவ்வாறாயினும் உலர்த்திய தேங்காய், கொப்பரூ, தென்னந்தூம்பு, தேங்காயெண்ணெய் 'கிரோப்' இறப்பர், 'சிட்' இறப்பர், குற்றி இறப்பர், கழிவு இறப்பர், அல்லது தேயிலை என்பவற்றின் உற்பத்திக் கான பொறுப்பு முயற்சிகளும் தேயிலை, இறப்பர், தென்னை ஆகி

Appropriate Technology Services
 121, POINT-PALFORD ROAD
 NALLUR, JAFFNA
 No.

யவை பயிர் செய்வதற்கான பொறுப்பு முயற்சிகளும் விலக்களிக்கப்பட்ட வியாபாச முயற்சிகளாக வர்த்தமானி மூலம் அறிவிக்கப்படும்.

பின்வரும் பொருள்களுக்கும் மொத்தவரவு வரியிலிருந்து விலக்களிக்க நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

(அ) குழந்தை பால் உணவு;

(ஆ) உரம்;

(இ) மசகு எண்ணெய்;

(ஈ) இலங்கையில் உற்பத்தி செய்து உற்பத்தியாளரால் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருள்கள் (நகைகளையும் இரத்தினக் கற்களையும் தவிர);

(உ) இறக்குமதி செய்யப்பட்டு ஏற்றுமதிக்காக இலங்கையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு ப வை யெ ன பிரதான சங்கச் சேகரிப்பாளர் திருத்தியடையும் வகையில் நீர்ப்பிக்கப்படும் பொருள்கள்;

இப்பொருள்கள் 'விலக்களிக்கப்பட்ட பொருள்கள்' ஆக வசூலிக்கப்படும்.

புதிய மொத்தவரவு வரித் திட்டத்தின் மூலம் 129 கோடி ரூபா கூடுதலாக வருமானம் கிடைக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2. வங்கிகள், நிதியளிப்புக் கம்பெனிகள், அடைமான வட்டிக்கடைக்காரர்

தற்போது வங்கிகள் அவற்றின் வருமானப் பெறுகைகள் மீது 2 சதவீத மொத்தவரவுவரி செலுத்த வேண்டிய கட்டப்பாடுடையனவாகும்.

வங்கித் தொழில்துறை 1979இல் 10 சதவீதமும் 1980இல் 15 சதவீதமுமாக உயர்ந்த வளர்ச்சி விகிதத்தைப் பதிவு செய்துள்ளது. இத்துறை சென்ற 2-3 ஆண்டுகளாக கணிசமான அளவு இலாபம் பெற்று வந்துள்ளது. இது பிரதானமாக கூடிய பொருளாதார முயற்சியினதும் அவற்றின் வெளிநாடுகளுடனான கொடுக்கல் வாங்கல்களினதும் பிரதிபலனாகும். வங்கிகளுக்கான மொத்த வரவு வரிவிகிதத்தை 2 சதவீதத்திலிருந்து 5 சதவீதமாக அதிகரிக்க நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

நிதியளிப்புக் கம்பெனிகள் தற்போது மூலதனத் தொகைகளுடைய மொத்த வரவின் மீது 5 சத

வீத வரி செலுத்தக் கட்டப்பாடுடையனவாகும். தவணை முறையில் பணஞ் செலுத்திப் பொருள்களைக் கொள்வனவு செய்யும் வியாபாச முறை முன்னர் நிதியளிப்புக் கம்பெனிகளின் தனியுரிமையாக இருந்தது. ஆனால் இத்துறையில் இப்பொழுது வங்கிகளும் ஈடுபடுகின்றன. ஆகையால் இக்கம்பெனிகளுக்கு மொத்தவரவு வரி விதிப்பதற்கு வங்கிகளிலிருந்து வேறுபட்ட ஓர் அடிப்படைபயை அமைப்பதற்கு எந்த நியாயமுமில்லை. அதுவுமின்றி வங்கிகளைப்போலவே இப்பொழுது நிதியளிப்புக் கம்பெனிகளும் மத்திய வங்கியின் மேற்பார்வைக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் உட்பட்டவையாகும். இதற்கேற்ப, புதிய மொத்தவரவு வரிச் சட்டத்தின், நிதியளிப்புக் கம்பெனிகளுக்கு ஏற்புடைத்தான 'மொத்தவரவு' என்பதன் பொருள் வரையறை வங்கிகளுக்குப் பொருந்துவதான பொருள் வரைக்கு அமைவானதாகத் திருத்தப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் நிதியளிப்புக் கம்பெனிகளுக்குரிய வரி விகிதத்தை நான் 5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாகக் கட்டுவதற்கு உத்தேசிக்கிறேன்.

அடைமான வட்டிக் கடைக்காரர்களும் மூலதனத்தை தொகைகளுட்பட அவர்களின் மொத்தப் பெறுகைகளுக்கு வரி செலுத்த வேண்டியவர்களாவர். வங்கிகள், நிதியளிப்புக் கம்பெனிகளின் விடயத்திற் போலவே வட்டிக் கடைக்காரர்கள் அவர்களின் வருமானப் பெறுகைகள் மீது மட்டும் வரி செலுத்தக் கூடியவாறு 'மொத்தவரவு' என்பதன் அதே பொருள் வரையறையை அவர்களுக்கும் பிரயோகிக்க உத்தேசிக்கிறேன். எவ்வாறாயினும் மொத்தவரவு வரி விகிதத்தை 2 சதவீதத்திலிருந்து 5 சதவீதமாக உயர்த்தவும் நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

வங்கிகள், நிதியளிப்புக் கம்பெனிகள், அடைமான வட்டிக் கடைகள் தொடர்பான இந்த யோசனையின் மூலம் ஏறக்குறைய 5 கோடி ரூபா மேலதிக அரசிறை கிடைக்கும்.

4. விளம்பரம் செய்தல்

சென்ற சில ஆண்டுகளாக விளம்பரச் செலவினம் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரித்து வந்துள்ளது இவ்வதிகரிப்பினால் பத்திரிகைகள்

பயனடைந்துள்ளன. ஆகையால் பத்திரிகைகள் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கான மொத்தவரவு வரியினை 5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக அதிகரிக்க நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

இதிலிருந்து மேலதிகமாக 1 கோடி ரூபா அரசிறை கிடைக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

5. கட்டுமானம்

தற்போதைய அரசாங்கம் மேற்கொண்ட கொள்கைகளின் விளைவாகச் சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் பல வியாபாசத்துறைகளில் முயற்சிகள் வியக்கக்க அளவு பெருகியுள்ளன. இவற்றின் இருதுறைகள் பெரும் இலாபங்களை ஈட்டியுள்ளன. இவற்றில் ஒன்று கட்டுமானத்துறையாகும்.

கட்டுமான வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ள ஒப்பந்தக்காரர்களும் கட்டடக்கலைஞர்கள், ஆலோசகர்கள் ஆகியோரும் கூடிய வித மொத்தவரவு வரி செலுத்தக்கூடிய நிலையில் உள்ளனர் என்பது எனது கருத்தாகும்.

கட்டுமானத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள ஒப்பந்தக்காரர்களைப் பொறுத்தவரை, ஒப்பந்தத்தின் மொத்தப் பெறுமானத்தில் மொத்தவரவு வரி 2 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாக அதிகரிக்கப்படுகிறது. கட்டடக்கலைஞர்களுக்கும் ஆலோசகர்களையும் பொறுத்த மட்டில், மொத்த வரவு வரி விகிதம் தற்போதைய 5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக அதிகரிக்கப்படுகிறது. ஏனைய உயர் தொழில்களுக்கான வரி 5 சதவீதமாகவே இருக்கும்.

ஹோட்டல் துறை

மொத்தவரவிலும் இலாபத்திலும் பெருமளவிலான அதிகரிப்பைப் பெற்றுள்ள மற்றொரு துறை ஹோட்டல் துறையாகும். சென்ற இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளில் இங்கு வரும் உல்லாசப் பிரயாணிகளின் எண்ணிக்கை துரிதமாக பெருகி, ஹோட்டல் அறைகளுக்கான தேவை பெருகியிருப்பதால் ஹோட்டல் சொந்தக்காரர்கள் தம் அறைக் கட்டணங்களையும் கடுமையாக அதிகரித்துள்ளனர். செலவு அதிகரிப்பு காரணமாக அவசியமாகும் அறைக்கட்டண அடிகரிப்பைவிட அறவிடப்படும் கட்டணங்கள் மிகக் கூடியவையாகும். ஹோட்டல் சொந்தக்காரர்களுக்கு

மிகத் தாராளமான வருமானவரிச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன இதனால் அவர்கள் பெறும் பெருமளவு இலாபங்கள் ஐந்து முதல் பத்து வருடங்கள் வரையான காலப்பிரிவுகளுக்கு வருமான வரிக்கு உட்படுவதில்லை.

ஹோட்டல்கள் கூடிய வீத மொத்தவரவு வரியை இலேசாகச் செலுத்தலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே நான், ஹோட்டல்கள் மீதான மொத்தவரவு வரியினை தற்போதைய 15 சதவீதத்திலிருந்து 20 சதவீதமாக உயர்ந்த உத்தேசிக்கிறேன். இம்மாற்றம் பற்றி ஹோட்டல்களுக்குப் போதிய கால அறிவித்தல் கொடுக்குமுகமாக இப் புதிய வரி வீதம் 1982, ஏப்ரல் 1ஆம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வரும்.

ஹோட்டல் அறைக் கட்டணங்கள் மீது மட்டுமன்றி ஹோட்டல் உணவுச்சாலைக் கட்டணங்கள் மீதும் கூடிய வரி விதிக்கப்பட்டால், வெளியிலுள்ள உணவுச்சாலைகளுடன் ஹோட்டல்கள் போட்டியிட முடியாமற்போகும் என்று முறைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. எனவே உல்லாசப் பிரயாணிகள் ஆதரவளிக்கும் உணவுச்சாலைகள் செலுத்த வேண்டிய மொத்தவரவு வரியையும் அதிகரிக்கிறேன். இத்தகைய உணவுச்சாலைகள் இலங்கை உல்லாசப் பிரயாணச் சபையில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதுடன் அப்பதிவின் அடிப்படையில் மதுபான உத்தரவுச் சீட்டுகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாடம்பா உணவுச்சாலைகளுக்குப் பொருந்துவதான மொத்தவரவு வரி வீதம் தற்போதைய 2 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக அதிகரிக்கப்படும்.

இந்த யோசனைகளின் வாயிலாக ஏறக்குறைய 2.5 கோடி ரூபா மேலதிக வருமானம் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

7. இறக்குமதித் தீர்வை

விலக்கு—அரசாங்கத் திணைக்களங்கள்

அரசாங்கத் திணைக்களங்களுக்கும் சில கூட்டுத்தாபனங்களுக்கும் அலுவலகங்களும் இறக்குமதிக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள தீர்வை விலக்கு நீக்கப்பட வேண்டுமென நான் கருதுகிறேன். இத்தீர்வை விலக்கை நீக்குவதால் எவ்வகையி

லும் அரசாங்கத்திற்கு மேலதிக நிதி ஏதும் கிடைத்துவிடாது. ஏனெனில் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் வரவுப் பக்கத்திலும் செலவுப் பக்கத்திலும் இத்தீர்வை காட்டப்படும். ஆனால் அரசாங்கத்திணைக்களங்களும் கூட்டுத்தாபனங்களும் வழமையான தீர்வைகளைச் செலுத்துமாறால் அரசாங்கச் செலவினங்களும் பல்வேறு திட்டங்களுக்கான செலவுகளும் உள்ளபடியான நிலையை நாம் அறிந்து கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கும். அத்துடன், இடைநிலை உள்ளிணைக்களின் அல்லது இறுதியான ஆக்கப்பொருள்களின் உள்நாட்டு வழங்கல்களுக்கும் போட்டியிடுதற்கான நியாயமான வாய்ப்பு அளிக்கப்படும். தற்போது ஒப்பந்தங்களில் உபயோகிப்பதற்கான முடிவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்யும் அரசாங்க ஒப்பந்தக் காரர்கள் அவற்றை தீர்வையின்றி இறக்குமதி செய்யலாம். ஆனால் அதேவேளை இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆக்கக்கூறுகளைக் கொண்டு பொருள்களை ஆக்கும் உள்நாட்டு வழங்குநர்கள் இறக்குமதித் தீர்வை செலுத்துகின்றனர். தீர்வை விலக்குகளைக் குறைத்தல், சங்க நிருவாகத்தையும் பெருமளவுக்கு எளிமையாக்கும். இறுதியாக அது தகாத வகையில் பொருள்கள் வெளிப்படுவதையும் தீர்வைத் தவிர்ப்புகளையும் தடுக்காவிடும்.

இம்மாற்றத்திற்கான ஆயத்தங்கள் 1982இல் செய்யப்பட்டு, மாற்றம் 1983 சனவரி 1 முதல் செயல்படுத்தப்படும்.

இ. நாட்டு வரி

ஒவ்வொரு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் போதும் மதுபானத்தின் மீதான நாட்டுவரியும் புகையிலை வரியும் தவறாமல் அதிகரிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இதனால் விலைகள் அதிகரித்த போதும், மதுபானம், புகையிலை என்பவற்றிற்கான வரிகளிலிருந்து கிடைக்கும் அரசிறை தொடர்ந்து அதிகரித்தே வந்துள்ளது. விலை அதிகரிப்புகளை உடனடியாகத் தொடர்ந்து தேவை குறைந்த போதிலும் விரைவிலேயே தேவை அதிகரிக்கத் தொடங்கி விடுகிறது. இதன் காரணமாக மதுபானம், சிகரெட்டுகள், பீடிகள், தொடர்பாக அவற்றின் விலைகளை பின்வருமாறு அதிகரிக்க நான் உத்தேசிக்கிறேன்.

1. மதுபானம்

மதுபானவரி இன்று நன்றிரவு முதல் அதிகரிக்கப்படுவதன் விளைவாக விலைகள் பின்வருமாறு அதிகரிக்கும்:—

கரும்புச் சாராயம்	ரூபா
போத்தலுக்கு	...
தென்னஞ்சாராயம்	...
போத்தலுக்கு	...
பதப்படுத்திய சாராயம்	...
போத்தலுக்கு	...
உள்நாட்டில் தயாரித்த வெளிநாட்டு மதுபானம்	...
போத்தலுக்கு	...

இறக்குமதி செய்யப்படும் மதுபானங்களைப் பொறுத்தவரை மொத்த வரவு வரி அதிகரிக்கப்படுவதனால் ஒரு போத்தல் விசக்கியின் விலை ஏறக்குறைய 30 ரூபாவாலும் ஒரு போத்தல் பிராந்தியின் விலை ஏறத்தாழ 35 ரூபா முதல் 40 ரூபாவாலும் அதிகரிக்கும்.

இந்த யோசனையிலிருந்து மேலதிகமாக 17.5 கோடி ரூபா அரசிறை கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

2. சிகரெட்டுகள்

புகையிலை வரியை கிலோ கிராம் ஒன்றுக்கு 241 ரூபாவிலிருந்து 41 ரூபாவால் 282 ரூபாவாக இன்று நன்றிரவு முதல் அதிகரிக்க நான் உத்தேசிக்கிறேன். புகையிலை வரியில் ஏற்படும் இவ்வதிகரிப்பின் விளைவாக எல்லாவகை சிகரெட்டுகளின் விலைகளும் 5 சதவீதம் அதிகரிக்கும்.

வரிவிதிப்பினை சமநிலைப்படுத்த முகமாக இறக்குமதி செய்யப்படும் புகையிலை மீதான வரியும் இதேதொகையினால் அதிகரிக்கப்படும்.

இதிலிருந்து 25.5 கோடி ரூபா அளவில் மேலதிக அரசிறை கிடைக்கும்.

3. பீடிகள்

சிகரெட்டுகளின் விலைக்கும் பீடிகளின் விலைக்கும் இடையிலான வேறுபாடு தொடர்ந்து ஒவ்வொரு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் போதும் விரிவடைந்துகொண்டே வந்துள்ளது. ஒவ்வொரு வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் புகையிலை வரி அல்லது மொத்தவரவு வரி அதிகரிக்கப்பட்டதன் காரண

மாக சிகரெட்டு விலைகளும் அதிகரித்து வந்துள்ளன. ஆனால், அதற்கொப்ப பீடிகளின் மீதான வரி அதிகரிக்கப்படவில்லை.

ஆகவே, பீடிகளின் மீது நாட்டு வரியொன்றை விதிக்கலாமென்றான் ஆலோசித்து வருகின்றேன். இதனால் ஏறக்குறைய 7 கோடி ரூபா மேலதிக அரசிறை கிடைக்கும். இந்த யோசனையை அமுல் நடத்துவதற்கு நாட்டுவரிச் சட்டத்திற்கு அவசியமான திருத்தங்கள் இவ்வாண்டின் இறுதிக்குள் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்படும்.

4. பியர்

தற்போது பியரின் மீது அறவிடப்படும் நாட்டுவரி விற்பனையை ஒன்றுக்கு 12.50 ரூபா அல்லது போத்தலொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 9.40 ரூபாவாகும். பியர் மீதான நாட்டுவரி 1978இல் வீற்றர் ஒன்றுக்கு 4 ரூபாவாக இருந்தது. இது 1979, சனவரியில் வீற்றரொன்றுக்கு ரூ. 6.33 ரூபாவாகவும் 1980, பெப்ரவரியில் 8.50 ரூபாவாகவும் உயர்த்தப்பட்டது. இவ்வாறு மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் இவ்வரி 300 சதவீதத்தால் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. வெளிநாட்டு மதுபானக்கடைகளில் இப்பொழுது ஏறக்குறைய போத்தலொன்றுக்கு 19 ரூபாவாக அதிகரித்துள்ள பியரின் உயர்ந்த விலையை நுகர்வோர் எதிர்க்கின்றனர் என்பதற்கு திட்டவட்டமான ஆதாரமிருக்கிறது. சாராயத்தைப் போன்றல்லாமல் காரம் குறைந்த மதுபானமான பியருக்கான தேவை விலையேற்றம் காரணமாக குறைந்து வந்துள்ளது. ஆகையால் பியர் மீதான வரியை நான் குறைக்க உத்தேசிக்கிறேன். பியரின் குறைந்த விலையும் சாராயத்தின் உத்தேச கூடிய விலையும் சேர்ந்து காரமான மதுவகைகளை அருந்தும் பழக்கத்தை மக்களிடையே குறைப்பதற்கு உதவும். இந்நாட்டு வரிக்குறைப்பு உள்நாட்டு பியரின் விற்பனைக்கும் உற்சாகமளிக்கும். இதற்குக் காரணம் இறக்குமதி செய்யப்படும் பியருக்கான இறக்குமதி வரி குறைக்கப்படாமையாகும்.

பியருக்கான நாட்டுவரியை அதன் தற்போதைய மட்டமான வீற்றருக்கு 12.50 ரூபாவிலிருந்து 8.50 ரூபாவாகக் குறைக்க உத்தேசிக்கிறேன். 1980, நவம்பர் கலெண்டரில் அது அதிகரிக்கப்பட்டு முன் இம்மட்டமாக

டத்திலேயே இவ்வரி இருந்தது. இதனால் பியரின் சில்லறை விலையை போத்தலுக்கு ஏறக்குறைய 3 ரூபாவால் குறைப்பது சாத்தியமாகும். இவ்வரிக்குறைப்பினால் ஏற்படும் விளைவை நுகர்வில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு சம்பந்தம் செய்யுமென நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஈ. உத்தரவுப்பத்திர வரிகளும் கட்டணங்களும்

உத்தரவுப் பத்திர கட்டணங்களும், அரசாங்கத் திணைக்களங்கள் அளிக்கும் சேவைகளுக்கான கட்டணங்களும் அரசாங்கத்துக்கு வருடாந்தம் 30 கோடி ரூபா வருமானத்தைக் கொண்டு வருகின்றன. இக்கட்டணங்கள் வெகுநாளமாகத் திருத்தப்படவில்லை. நடைமுறையிலுள்ள செலவுகள், விலைகளுக்கமைய இக்கட்டணங்கள் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

1. மதுபான உத்தரவுப் பத்திரக் கட்டணம்

மதுபானக்கடைகள், மதுபானச் சாலைகள் என்பவற்றிற்கான உத்தரவுப் பத்திரக் கட்டணங்கள் தற்போது அரசாங்க அதிகாரிகளால் சேகரிக்கப்பட்டு உள்நாட்சிச் சபைகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

உத்தரவுப் பத்திரம் வழங்குகையில் அதற்கான கட்டணத்தோடு ஒரு முத்திரைக் கட்டணமும் அறவிடப்பட வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். எவ்வகை முயற்சிக்கு உத்தரவுப்பத்திரம் வழங்கப்படுகிறதோ அதனைப் பொறுத்து முத்திரைக் கட்டணம் வேறுபடும். மாநகரசபைப் பிரதேசங்களுக்குள் வழங்கப்படும் உத்தரவுப் பத்திரங்களுக்கு கூடிய முத்திரைக் கட்டணம் அறவிடப்படும்.

இந்த யோசனையின் மூலம் கிடைக்கும் மேலதிக அரசிறை ஏறத்தாழ 1 கோடி ரூபாவாகும்.

2. காசோலைகள் மீதான

முத்திரை வரி

ஒரு காசோலைக்கான முத்திரை வரியை 10 சதத்திலிருந்து 25 சதமாக அதிகரிக்க நான் உத்தேசிக்கிறேன். இதனால் மேலதிக அரசிறையாக 30 இலட்சம் ரூபா கிடைக்கும்.

3. அரசாங்க வாகனங்களுக்குக் கான உத்தரவுப்பத்திரக் கட்டணம்

இப்பொழுது அரசாங்கத் திணைக்களங்களுக்குச் சொந்தமான வாகனங்களுக்கு உத்தரவுப் பத்திரக் கட்டணம் அறவிடப்படுவதில்லை. இவ்வாகனங்களுக்கும் உத்தரவுப்பத்திரக் கட்டணம் அறவிடப்பட வேண்டுமென்று நான் உத்தேசிக்கிறேன். இது அரசாங்க இறக்குமதிகளுக்கு இறக்குமதித் தீர்வை அறவிடப்படவேண்டுமென்ற எனது யோசனைக்கு இயைந்ததாகும்.

4. நோயாளர் நலம்பேண் மனைகளைப் பதிவு செய்தற்கான கட்டணம்

கொழும்பு மாநகரத்திலும் மாண்பு பட்டினங்களிலும் உள்ள நலம்பேண் மனைகள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. அரசாங்க வருமானத்துக்குத் தவிர அனைக்கேட்கப்படாமலிருப்பதற்கு காரணமெதுவுமில்லை. ஆதலால் முதலாவது பதிவுக்கான கட்டணத்தை 100 ரூபாவிலிருந்து 10,000 ரூபாவாக அதிகரிக்க நான் உத்தேசிக்கிறேன். அத்துடன் வருடாந்த உத்தரவுப்பத்திரக் கட்டணத்தை 50 ரூபாவிலிருந்து 2,000 ரூபாவாக அதிகரிக்கவும் உத்தேசிக்கிறேன்.

5. பிற கட்டணங்கள்

அரசாங்கத் திணைக்களங்கள், பல்வேறு சட்டங்களின் கீழும் கட்டணம் அறவிட்டு தொடர்பான கட்டணச் சட்டங்களின் கீழும் அவை அளிக்கும் சேவைகளுக்கு கட்டணங்களை அறவிடுகின்றன. பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழான சேவைகளுக்குரிய கட்டணங்களை அச்சேவைகள் அளிப்பதற்கு ஏற்படும் செலவுகளுக்கமையச் செய்யும் பொருட்டு இரட்டிப்பாக்க வேண்டுமென்று நான் உத்தேசிக்கிறேன்:

1. நீதிமன்றக் கட்டணங்கள்.
2. கணக்காய்வுக் கட்டணங்கள்.
3. அளவைத் திணைக்களக் கட்டணங்கள்.
4. நிறுவன, அளவை கட்டணச் சட்டத்தின் கீழான கட்டணங்கள்.

பொருளியல் நோக்கு, அக./நவம். 1981

5. வர்த்தக கப்பற்சேவை சட்டத்தின் கீழான கட்டணங்கள்.
6. பெறுமான மதிப்பீட்டுத் திணைக்களக் கட்டணங்கள்.
7. கம்பனிகள், பதிவுக் கட்டணங்கள்.

இக்கட்டண அதிகரிப்புகளால் 1.5 கோடி ரூபா மேலதிக அரசிறை கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

6. மோட்டார் வாகனங்களுக்கான அரசிறை உத்தரவுப் பத்திரக் கட்டணங்கள்

1982 உத்தரவுப் பத்திர வழங்கல் ஆண்டிலிருந்து செயற்படுத்தப்படவுள்ள உத்தரவுப்பத்திரம் வழங்குதல், மோட்டார் வாகனங்களைப் பதிவு செய்தல், கைமாற்றுதல் என்பனவற்றிற்கான ஒரு புதுத்திட்டம் மோட்டார் வாகனப் பதிவாளரால் விரைவில் செயற்படுத்தப்படும்.

தற்பொழுது வாகனங்களின் வயது, எடை என்பவற்றின் அடிப்படையில் உத்தரவுப்பத்திரக் கட்டணங்கள் அறவிடப்படுகின்றன. தற்போது வாகனத்தின் வயதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆறு வகுதிகளும் எடையை அடிப்படையாகக் கொண்ட மத்து வகுதிகளும் உள்ளன. மோட்டார் கார்களைப் பொறுத்த வரையில் வயது அடிப்படையிலான ஆறு வகுதிகளை இரண்டாகவும் எடை வகுதிகளை பத்திலிருந்து ஐந்தாகவும் குறைத்து இச்சிக்கலான அமைப்பு எளிதாக்கப்பட்டுவருகிறது. ஏனைய வாகனங்களைப் பொறுத்த வரையில் எடையை அடிப்படையாகக் கொண்ட எட்டு வகுதிகள் மட்டுமே இருக்கும். வயதை அடிப்படையாகக் கொண்ட எவ்வகுதியும் இருக்காது.

இப்புதுத் திட்டம் பின்வரும் நோக்கங்களை மனதில் கொண்டு வகுக்கப்பட்டுள்ளது—

- (அ) மோட்டார் வாகனங்களிலிருந்து பெறப்படும் உத்தரவுப்பத்திரக் கட்டணம் தொகையைப் பெருக்குதல்.
- (ஆ) எரிபொருளைக் குறைவாகப் பயன்படுத்தும் குறைந்த எடையுள்ள கார்களின் உபயோகப்பணை ஊக்குவிக்கு முகமாக பதிவுத் தேதியைப் பொருட்படுத்தாத பதி

னைந்து அந்தர்களுக்குக் குறைந்த மிகச்சிறு கார்களுக்கான உத்தரவுப்பத்திரக் கட்டணத்தை தாமத மட்டத்தில் வைத்திருத்தல்.

(இ) பெருமளவு எரிபொருளைப் பயன்படுத்தும் கார்கள் உபயோகிக்கப்படுவதை குறைக்குமுகமாக 25 அந்தர்களுக்கு மேற்பட்ட எடையுள்ள கார்களுக்கான உத்தரவுப் பத்திரக் கட்டணங்களை கணிசமாக அதிகரித்தல்.

(ஈ) பெற்றோலை மிகக்குறைந்த விலையில் மசல் விற்கப்படுவதால் மசல் கார் சொந்தக்காரர்கள் அடையும் அனுகூலத்தைக் குறைத்தல்.

புதிய உத்தரவுப்பத்திர, பதிவு, கைமாற்றக் கட்டணங்களின் மூலம் ஏறக்குறைய 6.5 கோடி ரூபா மேலதிக அரசிறை கிடைக்கும். இம்மேலதிக வருமானத்தை எதிர்பார்த்து விதிப்பாராமிப்புக்காக 1982ஆம் ஆண்டின் மதிப்பீடுகளில் உள்ளூராட்சிச் சபைகளுக்கு மேலதிக கொடையாக 5 கோடி ரூபா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அரசிறை உத்தேசங்களின் பொழிப்பு

நான் விளக்கிய அரசிறையோசனைகளால் மேலதிக அரசிறையாக ஏறத்தாழ 197 கோடி ரூபா கிடைக்கும். அவற்றின் பொழிப்பு வருமாறு:

வருமான, செல்வவரிகள் மீதான மேலதிகக் கட்டணம்	20.0
(கோடி ரூபா)	
சிறு கம்பனிகளுக்கான நிவாரண மட்டுப்பாடு	0.2
இறக்குமதிகளுக்கான மொத்த வரவு வரி, உற்பத்தியாளர் மீதான வரி அதிகரிப்பு	129.0
வங்கிகள், நிதியளிப்புக் கம்பனிகள், அடைமான வட்டிக் கடைக்காரர்கள் மீதான மொத்த வரவு வரி அதிகரிப்பு	5.0
நேறாட்டல்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உணவுச் சாலைகள், உற்பத்திக்காரர்கள் கட்டிடக்கலைஞர்கள், ஆலோசகர்கள் மீதான மொத்த வரவு வரி அதிகரிப்பு	2.5
பத்திரிகைகள் பருவவெளியீடுகள், விளம்பர வரவுகள் மீதான மொத்த வரவு வரி அதிகரிப்பு	1.9
மதுபான நாட்டுவரி, மொத்தவரவு வரி அதிகரிப்பு	17.5
புகையிலை வரி அதிகரிப்பு	25.5

பிழைகள் மீதான நாட்டுவரி	7.0
மதுபான உத்தரவுப் பத்திரங்களுக்கான முத்திரைக் கட்டணம்	1.0
காசோலை முத்திரை வரி அதிகரிப்பு	0.3
அரசாங்கத் திணைக்களங்கள், அறவிடும் கட்டணங்களின் திருத்தம்	1.5
மோட்டார் வாகனங்களின் உத்தரவுப் பத்திர பதிவு, கைமாற்றக் கட்டண அதிகரிப்பு	6.5

கழிக்க. 217.0

இயந்திரங்கள், அத்தியாவசிய மூலப் பொருள் மீதான இறக்குமதித்தீர்வைக் குறைப்பு 20.0

197.0 எனது வரி உத்தேசங்களோடு செல்வின, அரசிறை மதிப்பீடுகள் வருமாறு:

1. மீள்வருஞ் செலவினம் கழிக்க: குறைச் செலவினத் திறகான ஏற்பாடு
  2. முற்பணக்கணக்கு வரவு
  3. அரசிறை
  4. நடைமுறைக்கணக்கு பற்றாக்குறை
  5. மூலதனச் செலவினம் கழிக்க: குறைச் செலவினத் திறகான ஏற்பாடு எல்லாம் அடங்கிய பற்றாக்குறை (கோடி ரூபா)
- 2,111.4
45.0

	—2,066.4
	19.0
	—2,056.4
	1,931.9
	—124.5
	—2,081.7
	90.2
	—1,991.5
	—1,11.60

நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட வரவு இப்பற்றாக்குறையினை நிரப்புவதற்கு கிடைக்கக்கூடிய மொத்த வரவுகள் 1,419 கோடி வெளிநாட்டு நிதியளிப்பும் வங்கியல்லாத துறைகளிலிருந்து பெறப்படும் உள்ளநாட்டுக்கடன் 400 கோடி ரூபாவுமாகும். இதனால் 297 கோடி ரூபா நிரப்பப்படாத இடைவெளியாக விடப்படுகிறது. இது 1982ஆம் ஆண்டிற்கான திட்டமிடப்பட்ட மொத்த உள்ளநாட்டு உற்பத்தியில் 2 சதவீதமேயாகும். இது சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளைவிட குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான ஒரு முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகின்றது. இந்த எல்லைக் கீழ்த்திருப்பதற்கு 1982 இல் செலவினங்களை கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

திரு. எம். சிவசுதம்பரம்.

(நல்லூர்)

ஐயா! இருள் மேகங்கள் அகன்று செல்வதாகவும், தூரத்தே ஒரு ஒளிக் கீற்றைத் தான் காண்பதாகவும் கௌரவ நிதி திட்டமிடல் அமைச்சர் 1979 வரவு செலவுத் திட்டத்தினை அறிமுகம் செய்கையில் கூறினர். இச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் காண்பது உதயத்தின் ஒளிக்கீற்று? அல்லது அஸ்தமிகின்ற சூரியனின் ஒளிக்கீற்று? என சென்ற வருடம் கௌரவ எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கேட்டார். பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் இன்று முழு இருளில் உள்ளோம் என நாம் முழுத் திருப்தி அடையலாம் என நான் எண்ணுகின்றேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! அவர் இச்சபையில் இப்பேச்சை விடுத்தபோது இவ் வருடத்திற்குரிய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள அவரது முன்மொழிவுகள், தனவந்தர்களைப் பாதிக்கப் போகின்றது என எம்மிற் சிலர் கருதினோம். ஆனால், நாம் காண்பது என்ன? சந்தேகமற்ற வகையில் அவர் வருமான வரியின் மீதும் செல்வ வரியின்மீதும் மேலதிகமாக ஒரு வரியைச் சுமத்தினார். ஆனால் அவர் அரைவாசித் தூரமே சென்றுள்ளார். ஏன் ஒரு மேலதிக கட்டணம்? ஏனெனில் அடுத்து வருகின்ற வருடத்தில் அவர் அதனை மீண்டும் விதிக்காதிருந்தால், இம் மேலதிக கட்டணம் ஒரு வருடத்திற்கு மாத்திரமே என்பதனை நாம் அறிவோம். அவர் ஏன் இவர்கள் மீது நேரடியாக ஒரு உயர் வரியை விதிக்கவில்லை? இவ்வரி முன்மொழிவுகளின் மூலம் அவர் பெற எதிர்பார்க்கின்ற பணத்தை நோக்குமிடத்து, அதுவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வருமான வரி மீதான மேலதிக கட்டணத்திலிருந்து நாம், செல்வ வரி மீதான மேலதிக கட்டணத்திலிருந்தும் அவர் ரூபா 120 கோடியை மாத்திரம் பெற எதிர்பார்க்கின்றார். மொ. வி வரியிலிருந்து—இந் நாட்டின் சாதாரண மனிதனைப் பாதிக்கின்ற வரி இதுவாகும்—ரூபா 129.8 கோடியைப் பெற எதிர்பார்க்கின்றார்; சிகரெட்டிலிருந்து அவர் வருமான வரி, செல்வ வரி என்பவற்றின் மீதான மேலதிக கட்டணத்திலிருந்து பெற எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற விடவும் கூடுதலான தொகையை எதிர்பார்க்கின்றார்.

இப்பொழுது அவர் வரி விடுமுறையை நீக்கப் பேசுகின்றார். ஆனால் 1983 கோடியைப் பெற எதிர்பார்க்க அளிக்கின்றார். பல வரி விடுமுறை களுக்கும் 1983ல் காலாவதியாக உள்ளன. எனவே உண்மையில் அவை 1983ல் முடிவடையும் போது, “1983ல் நான் வரி விடுமுறைகளை நிறுத்தப் போகின்றேன்” எனக் கூறுவதன் பயன் என்ன?

அடுத்து அவர் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தைத் தொடவில்லை; சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தின் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பங்களிப்புச் செய்துள்ள

இலங்கையர்களைக் கூட தொடவில்லை வெளிநாட்டார்களை அவர் தொட விரும்பாததனை என்னால் விளங்க முடிகின்றது. ஆனால் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் உள்ள இலங்கையர்களை அவர் ஏன் தொடவில்லை.

தொழில் துட்பம் பற்றி நீங்கள் பேசினீர்கள். சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தினால் நீங்கள் அடைய எதிர்பார்க்கின்ற இரு அம்சங்கள் தொழில் வாய்ப்பும், தொழில் துட்பமுமாகும். ஒரு தையல் இயந்திரத்தை இயக்குவதில் கூடுதலான தொழிற்சாலை இல்லை; சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கூடுதலான தொழிற்சாலைகள், ஆடைக் கைத்தொழிற்சாலைகளாகும். என்ன நடந்ததெனில் ஒவ்வொரு வருடமும் கௌரவ வர்த்தக அமைச்சர் ஐக்கிய அரசுகளுக்கு அல்லது மேற்கு ஜெர்மனிக்குப் பறந்து சென்று “தாய்வு செய்து எனது பங்கினைக் குறைக்க வேண்டாம்” எனக் கேட்குச் வேண்டியுள்ளது. அந்நாடுகளுக்குச் சென்று கோட்டாக்களை வைத்திருப்பதற்கு அவர்களை இணக்கப் படுத்தவைக்கின்ற கௌரவ அமைச்சரின் திறமையை நான் பாராட்டுகின்றேன். ஆனால், அவர் அதனைச் செய்யவேண்டி உள்ளது. அவர் அவ்வாறு செய்யாவிடில், கோட்டாக்கள் குறைக்கப்பட்டால் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் தமது யன்னல்களை மூட வேண்டியேற்படும் என்ற “த சவுத்” சர்க்குகையின் முற்கூற்று உண்மையாகிவிடும். ஆனால், நாட்டின் ஏனைய பாகங்களில் விதிக்கின்ற வரிகளிலிருந்து கூட நீங்கள் இவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கின்றீர்கள்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தின் நிதி முன்மொழிவுகளைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்னர், நான் சில பொது விடயங்களைப் பேச வேண்டியுள்ளது. நான் நேரடியாகப் பேசவேண்டிய ஒரு விடயம், வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நிதிப்படுத்தப்படாது இடைவெளி விடப்படுகின்ற செய்முறையாகும்; இது தற்போது ஒரு வழக்கமாக மாறி வருகின்றது. சென்ற வருடம் நீங்கள் அதனைச் செய்தீர்கள்; இவ் வருடமும் அதனைச் செய்துள்ளீர்கள். இவ்வருடம் ரூபா 297.0 கோடியை நிதிப்படுத்தாது விட்டதாக நீங்கள் கூறினீர்கள். உங்களது வெளிநாட்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கூட நீங்கள் என்ன கூறுகின்றீர்கள்? பற்றாக்குறையால் ரூபா 1419 கோடி அல்லது 66 சதவீதம் வெளிநாட்டு மூலங்களிலிருந்து பெறலாம் என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நிதி அமைச்சர்கள், தமது வரவு செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளுடன் ஒரு வெளிநாட்டுச் செலாவணி வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கின்ற வழக்கம். ஒரு காலத்தில், அவரது சொந்த ஐ. தே. கயின் முன்னைய அரசாங்க காலத்தில் கூட இருந்து வந்துள்ளது என்பதனை கௌரவ அமைச்சர் கூறினார். கௌரவ வன்னி நாயக்கா அதனைச் செய்து வந்தார்; ஏனைய அமைச்சர்களும் அதனைச்

செய்து வந்தனர். நாம் எவ்வளவு பெறப் போகின்றோம்? எவ்வளவு செய்யப் போகின்றோம் என்பதனைக் கூறுகின்ற ஒரு வெளிநாட்டுச் செலாவணி வரவு செலவுத் திட்டமாக அது இருந்தது. வெளிநாட்டு மூலங்களில் இருந்து நாம் எவ்வளவு பணத்தைப் பெறப் போகின்றோம் என்பது தற்போது ஊகத்திற்குரிய ஒரு விடயமாக மாறியுள்ளது; இடைவெளியை நீர்ப்பாது விட்டமை கௌரவ நிதி அமைச்சர் விட்ட ஒரு சாதாரண தவறல்ல. இந்நாட்டின் நிதி மீதான கட்டுப்பாட்டை நீங்கள் பாராளுமன்றத்திலிருந்து அப்பாற்படுத்துகின்றீர்கள். என நான் கூறுகின்றேன். இந்நாட்டின் நிதி தொடர்பாக நாம் கூற வேண்டியதைக் கூறக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் இதுவாகும். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் நீங்கள் இந்நாட்டின் நிதி மீது பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களுக்கு உள் ஒரு கட்டுப்பாட்டினை நீக்கிவிடுகின்றீர்கள்.

மத்திய வங்கியின் பிரகாரம் வீக்க விதிதாசாரம் 18 சதவீதம் என கௌரவ நிதி அமைச்சர் கூறினார். தற்போது, சாதாரண பிராஜைகள் என்ற வகையில் எமது அனுபவத்தின் பிரகாரம் அது தெளிவாகவே மிகக் கூடுதலானதாகும்.

ஐக்கிய இராச்சியத்தின் ப்ளோட்டென் குழு வரவு செலவுத் திட்டம் தொடர்பாக இவ்வாறு கூறியுள்ளது என நான் எண்ணுகின்றேன். “வரி வருமானத்திற்கு எதிராக செலவின்சர் சமப்படுத்துகின்ற ஒரு எளிமையான அம்சமாக வரவு செலவுத் திட்டம் தோக்கப்படாது, பொருளாதாரத்தை அமுல்படுத்த நிதிக்குருவிகள் பாஸ்க் கப்படுகின்ற ஒரு நவீன செய்முறையாக நோக்கப்படல் வேண்டும்.”

நாம் முதலில் படுகடனை நோக்கலாம். வெளிநாட்டுக் கடன் ரூபா 24,575,321,492 ஆகும். உள்நாட்டுக்கடன் 1981 ஜூன் இறுதியில் என எண்ணுகின்றேன்; இது ஒரு கேள்விக்கு பாராளுமன்றத்தில் நிதி அமைச்சரினால் அளிக்கப்பட்ட ஒரு பதிலாகும்—ரூபா 30,996,791,293; ஆக மொத்தத் தொகை ரூபா 55,572,112,788 ஆகும். *சபாநாயகர் அவர்களே, இது 1976ம் ஆண்டு எண்ணிக்கைகளை விடவும் 300 சதவீத அதிகரிப்பாகும்.

சபாநாயகர் அவர்களே! மக்கள் வங்கியின் “எக்கனமிக் ரிவியூ” இதழில், கலாநிதி பெர்னான்டோ என்ற கனவானினால் (இவர் இன்று மக்கள் வங்கியின் தலைவர் எனவும், இதற்குமுன்னர் ஒரு காலத்தில் மத்திய வங்கியில் கடமை புரிந்தார் எனவும் நினைக்கின்றேன்), பொதுக் கடன் பற்றி எழுதப்பட்ட மிகவும் முனைப்பான ஒரு கட்டுரையை நான் பார்த்தேன். “நன்று, கவலைப்பட என்ன இருக்கின்றது? ஒரு நாட்டின் பொதுக் கடனை ஒரு மனிதனின் தனிக் கடனுடன் ஒப்பிடவேண்டாம்” என அவர் கூறுகின்றார். அவர் உண்மையில் வெளிநாட்டுக் கடன்களைப் பற்றி மாத்திரமே கவலைப்படுவதாயிருக்கலாம், ஆனால், அதன்

ஏனையவற்றைப் பொறுத்த வரையிலும் பெருமளவு கவலைப்பட எதுவுமில்லை. அது வரவு செலவுத் திட்ட நேரத்தில் மாத்திரமா என என்னுக்குத் தெரியாது; ஆனால், அது அங்கும் இல்லை; இங்கும் இல்லை.

கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் திட்டமாகவே கவலைப்பட்டுள்ளார்; ஏனெனில் 1977இல் அவர் இவ்வாறு கூறியுள்ளார். இதனை ஒருவர் வேறு வகையில் நோக்கின் 1979ல் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் பொதுக் கடன் விநிதாசாரம் 72 சதவீதமாகவும், 1980ல் 84 சதவீதமாகவும் உள்ளது. இலங்கையின் தலாவிதக் கடன் வங்காள தேசத்தை விடவும் பாரியது என அவர் ஒரு முறை கூறியதாக எண்ணுகின்றேன். இந்நாட்டை கிவிஞ்சுஜர் "சர்வதேச ரொட்டிக் கூடை" என வர்ணித்தார் என எண்ணுகின்றேன். ஆனால், இதனையிட்டு நாம் பெருமைப்படுகின்றோமா? உலகின் மிகச் சிறந்த பிச்சைக்காரர்கள் என்பதனையிட்டு நாம் பெருமையடைவாரா? இந்த அளவு வெளிநாட்டு மூலவளங்களைக் குவிக்க முடிந்ததனை யிட்டு நாம் பெருமைப்படுவாரா?

உண்மையில் உலக வங்கி கடன் பெறுகின்ற நாடுகளை எப்போதும் மூக்கு மட்டத்திற்குக் கிழாகவே வைத்திருக்கின்றது. அது உங்களை மேலும் ஆழவும் விடாது; மேலே வரவும் விடாது. அது ஐமெய்க்காவாக இருந்தாலென்ன? இந்தோனேஷியாவாக இருந்தாலென்ன? அது இலங்கையாக இருந்தாலென்ன? ஒவ்வொரு கடன் நாட்டுக்கும் உலக வங்கி இதனையே செய்து வருகின்றது. ஆகையால் நாம் அங்கு சென்று கடன் மேல் கடன் பட்டோம்—இன்று நாம் இந்தக்கைய பாரிய தொகை கடன்பட்டுள்ள நிலையைக் காணுகின்றோம். எமது சொந்தக் கால்களினால் எழுந்திருக்காது, இன்று நாம் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளிற் தங்கியுள்ளோம்; வெளிநாட்டு முதலீட்டில் தங்கியுள்ளோம்; வெளிநாட்டு உதவியினதும் கடனதும் உட்பாய்ச்சலிற் தங்கியுள்ளோம்; இங்கு வருகின்ற உல்லாசப் பயணிகளில் தங்கியுள்ளோம்; நாம் இடம்பெயர்கின்ற ஊழிய தந்தின் வெளிப்பாய்ச்சலிலும், அந்த ஊழியத்திலிருந்து பெறுகின்ற வெளிநாட்டுச் செலாவணியின் உட்பாய்ச்சலிலும் தங்கியுள்ளோம். தமது சொந்தக் கால்களில் நிற்பதற்கு மாறாக, அடுத்து வருகின்ற தலைமுறை, வெளிநாட்டுக் கடன் எனும் மணற் திட்டிற்குள் ஆழப்போகின்றது.

உள்ளூர் வங்கியல்லாத துறையிலிருந்து கடனாகப் பெற்று ரூபா 400 கோடியை திரட்டுவதன் மூலம் பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்துவதாக கௌரவ அமைச்சர் கூறினார். நீங்கள் திறைசேரி உண்டியல்களை வெளியிடுவீர்கள் என்பதை இதன் கருத்தாகும். நீங்கள் பணத்தை அச்சிடுவீர்கள் என்பது இதன் கருத்தாகும். உள்ளூர்க் கடனைப் பொறுத்தவரையிலும் பற்றாக்குறையை சம்பட்டுத்துவதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் 400 கோடி ரூபாவுக்கு இதனையே செய்யப் போகின்றார்.

பொருளியல் நோக்கு, அக்./நவம். 1981

நீங்கள் ஒரு தவறு செய்துவிட்டீர்கள் என நான் எண்ணுகின்றேன். ரூபா 400 கோடி உள்ளூர்க்கடன்களின் வாயிலாக பெறப்பட்டுள்ளது. வங்கியல்லாத துறையிலிருந்தோ திறைசேரி உண்டியலை அச்சிடுவதிலிருந்தோ அல்ல. எமது வீக்க விநிதாசாரம் உயர்வாக உள்ளது. மக்கள் தமது வருமானத்தைக் கொண்டு வாழ முடியாது உள்ளனர். நாம் அவர்கள் மீது மேலும் சுமைகளை சுமத்தப் போகின்றோமா? இதனை மாத்திரமே நான் கேட்கின்றேன்.

சென்ற வருடம் எமது தேயிலை, இறப்பர், தென்னெள்பன சிறந்த விலைகளைப் பெற்றன. ஆனால் உற்பத்தியில் ஒரு வீழ்ச்சி ஏற்பட்டமையினால் உலக சந்தையின் அதிகரித்த விலை கூறலிருந்து பயன்பெற முடியவில்லை.

நாம் என்னெய் விலைகளை கவனத்திற்கெடுக்கலாம்; என்னெய் விலைகளின் மீது எமக்குக் கட்டுப்பாடு இல்லை என்பது உண்மை. சென்ற இரண்டு மூன்று நான்கு வருடங்களாக என்னெய் விலைகள் உயர்ந்து சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் என்னெயை பரதுகாப்பதற்கு உரிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் நாம் எடுத்துள்ளோமா? எமது பாதைகளைப் பாருங்கள். இன்று காணியில் மினி பஸ்களின் காரணமாக ஹல்ல்டோப் சந்தியிலிருந்து பாராளுமன்றத்துக்கு வருவதற்கு எனக்கு இருபது நிமிடங்கள் எடுத்தன.

1978ல் 8.2 சதவீத வளர்ச்சியும், அதனை அடுத்த ஆண்டுகளில் 5.8 சதவீதம் அல்லது 5.5 சதவீதம் வளர்ச்சி என்பது என்ன? இவ்வளர்ச்சி எத்தனைகாலில் ஏற்பட்டுள்ளது? நிர்மானம் வர்த்தகம் பாணிகள் என்பவற்றில் இவ்வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ள அதே வேளை கைத்தொழிலும், விவசாயத்திலும் இவ்வளர்ச்சி மிகக் குறைவாகும். விவசாயத்தில் கூட பெரும்பாலும் நெல்லுற்பத்தியின் காரணமாகவே இவ்வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளதுடன் ஏனையவற்றில் அல்ல. இங்கு கூட வளர்ச்சி மிகக் குறைவாகும். வளர்ச்சியின் கடுமையான பங்கு பெற்றோலியப் பொருட்களிலிருந்தே பெறப்பட்டது. நாம் மசகு எண்ணெயை இறக்குமதி செய்து சுத்திகரித்து விற்பனை செய்கின்றோம் என்பதை இதன் கருத்தாகும். ஆனால், ஏனைய கைத்தொழில் தயாரிப்புகளில் நாம் தோல்வி கண்டுள்ளோம்.

நிர்மானத்தை கவனத்தில் எடுங்கள். நீங்கள் அணைக்கட்டுக்கள், வீடுகள் போன்றவற்றை எக்காலத்திலும் நிர்மானிக்கப் போகின்றீர்களா? உங்களுக்குவர்த்தக கவனத்திலெடுங்கள். இங்கு வந்துள்ள 'மினி பஸ்கள்' மீளமைக்கப்பட்டு இங்கு அனுப்பப்பட்ட இரும்புத்துண்டங்கள் என்பதனை இச்சபையில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் அறிவீர்கள். எவ்வளவு காலம் இவை எமது பாதைகளில் நிறுக்கப் போகின்றன? இவை உடைகின்ற போது நீங்கள் என்ன செய்யக் கருதியுள்ளீர்கள்?

உங்களுக்கு வளர்ச்சியை அளிக்கக் கூடிய துறைகள் இவைகள் அல்ல. கைத்தொழில்களைப் பொறுத்த வரை

யிலும் அவற்றின் நிலைமை என்ன? எமது உள்ளூர் கைத்தொழில்கள் வீழ்ச்சியை நோக்கிச் செல்கின்றன என்பதை நான் இச்சபையில் ஒவ்வொரு வருடமும் கூறியுள்ளேன்.

அரசாங்கத்தின் தாராள மைக் கொள்கைகள் என அழைக்கப்படுகின்ற கொள்கைகளினால் எமது கைத்தொழில்கள் மிகவும் முரணான வகையில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இன்றைய நிலையாகும். தொழில் வாய்ப்பே முதலாவது முன்னுரிமை, இரண்டாவது முன்னுரிமை, மூன்றாவது முன்னுரிமையென மரண்பு மிகு ஜனநாயக அளவுகள் கூறியுள்ளார்கள். ஆகையால், "இவை யாவும் உண்மை, இவை நடைபெறுகின்றன. ஆனால் நாம் தொழில் அளித்துள்ளோம்" எனக் கூறப்படுகின்றது.

1978ல் அது 145000 எனவும், 1979ல் அது 115000 எனவும், 1980ல் அது 18305 எனவும் மொத்தம் 278305 ஆகும் எனவும் மத்திய வங்கி கூறுகின்றது. தனியார் துறையில் 3030 பேர் அளவில் தொழில் பெற்றுள்ளதாகவும் அவர்கள் மேலும் கூறுகின்றார்கள்.

இன்று வாழ்க்கைச் செலவு மிகவும் அதிகமெனவும் நான்கு பேரைக் கொண்ட ஒரு குடும்பம் கூட மாதந்தம் 2000 ரூபாவுக்கு குறைந்த தொகையில் வாழ முடியாது என்பதற்கு எம்மில் அனைவரும் இனங்குவோம் என நான் கருதுகின்றேன். கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் மொத்த விற்பனை வரியை விதித்தபோது அரிசி மீது கூட இரண்டு சதவீத வரியை விதித்தார். "இது அவ்வளவு பெரிதல்ல. ஒரு இருதலுக்கு அல்லது ஒரு படிக்கு பத்து சதம் மாத்திரமே அதிகமாகும்" என அவர் கூறினார். ஐந்து அல்லது ஆறு பின்னைகளைக் கொண்ட ஒரு குடும்பத்துக்கு பத்து சதம் ஒரு பெரிய தொகையாகும். ஒருவர் இரண்டு அல்லது மூன்று படிக்களை வாங்கும் போது அவருக்கு அது ஒரு பெருந்தொகையாகும்.

சம்பளங்களை அதிகரிப்பதற்குரிய கௌரவ அமைச்சர் அவர்களின் நடவடிக்கையை ஆதரிப்பவர் களுள் நானும் ஒருவன்; மிக முக்கியமானது யாதெனில் அதிகரித்துச் செல்லுகின்ற வாழ்க்கைச் சுட்டெண்ணின் ஒவ்வொரு புள்ளிக்கும் ரூபா இரண்டு அளித்தலாகும். தொழிற் சங்கங்களும், ஏனையோரும் கேட்டு வந்துள்ள ஒன்று இதுவாகும். உண்மையில் ரூபா இரண்டு போதுமா? போதாது? என்பது விவாத்தத்துக்குரியதாகும். இது ஆரம்பத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு சிறந்த நடவடிக்கையாகும். ஆனால், நீங்கள் அரசாங்க ஊழியர்களைக் கவனித்துள்ள அதே வேளை ஏனைய பொதுத்துறையின் நிலை என்ன? ஏனைய தனியார் துறையினரின் நிலை என்ன? கூட்டுறவு ஊழியர்களின் நிலையென்ன? உள்நாட்சி ஊழியர்களின் நிலையென்ன?

இப்போது நான் எல்லாக் காலங்களிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ள ஒரு துறையைப் பெருந்தொட்டத்துறைக்கு வருகின்றேன். அவர்கள்

ளுக்கு ரூபா 70 அதிகரிப்பு கிடைக்கவில்லை. இப்பணத்தை அவர்கள் தற்போது பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பு இல்லை. தொழிலாளர் வகுப்பைப் பொறுத்த வரையிலும் இவர்கள் வறியோருக்குள் வறியோராகும்.

நான் இப்போது உணவு முத்திரைப் பிரச்சினையை குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். 1979ல் ரூபா 300விரிந்து உணவு முத்திரை எல்லையை நீங்கள் அதிகரிக்கவில்லை. 1979ல் ரூபா 300 வறுமைக் கோடாக இருந்தால் நிச்சயமாக இன்று அது மிகக் கூடியதாகும். உணவு முத்திரையின் பெயரளவு பெறுமதியை நீங்கள் மாற்றவில்லையென்பதனை அனுமதிப்பீர்கள். நீங்கள் அளிக்கின்ற உணவு முத்திரைகளின் பெயரளவு பெறுமதியுடன் மிகச் சொற்பமே கொள்வனவு செய்யலாம் என்பதனை நீங்கள் அறிந்திருந்தும் 1979ல் நீங்கள் அளித்த தனையே இன்றும் அளிக்கின்றீர்கள்.

இது தொடர்பாக நான் பல்வேறு பொருட்கள் மீதும், குறிப்பாக உணவு, மருந்துகள், புத்தகங்கள் போன்ற பல்வேறு பொருட்கள் மீதும் விதிக்கப்பட்டுள்ள மொத்த விற்பனவு வரி தொடர்பாக ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகின்றேன். வாழ்க்கைச் செலவினமேலும் உயர்த்துவதுடன், நான் கூறியது போன்று நீங்கள் ஒரு கையினால் கொடுப்பதை மறு கையினால் பறித்து எடுக்கின்றீர்கள். இம்மக்களுக்கு ஒரு சம்பள அதிகரிப்பாக நீங்கள் அளிப்பதனை, இன்னொரு மார்க்கத்தின் மூலம் பறித்து எடுக்கின்றீர்கள். ஆகையால் இம்மொத்தப் பிரச்சினை மீண்டும் ஒரு முறை மீளாய்விற்குட்படுத்தப்படல் வேண்டுமென நான் கேட்கின்றேன். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு நிலையான அளவு அத்தியாவசிய பொருட்கள் ஒரு நிலையான விலையில் கொடுப்பதனை உறுதிப்படுத்தல் மாத்திரமே நியாயமானது என்பதில் நான் பிழையாகவிரிக்கலாம்.— இது எனது கருத்தாகும்.

1978ல் அல்லது 1979ல் அரசாங்க ஊழியர்கள் அதிகரித்த சம்பளம் கோரி வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அதிகரிப்பு அவசியம் என்பதனை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றீர்கள். அவர்களை நீங்கள் ஏன் திருப்பி எடுக்கவில்லை? அவர்களுட்பெரும்பாலானோர் திருப்பி எடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதனை நான் அறிவேன். ஆனால் எஞ்சியிருப்போரை ஏன் நீங்கள் எடுக்காதிருக்கின்றீர்கள்? கௌரவ நிதி அமைச்சர் அவர்கள் செயற்பாட்டு ரீதியில் எல்லோரையும் திருப்பி எடுத்தவர்களுள் ஒருவர் என நான் கருதுகின்றேன். ஆகையால் இதுபற்றி நான் மேலதிகமாக எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால், நிச்சயமாக நீங்கள் எல்லோரையும் ஏன் திருப்பி எடுக்காதுள்ளீர்கள்? அவர்கள் செய்த பிழை என்ன? இந்த அதிகரிப்பு அத்தியாவசியம் என்பதனை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றீர்கள். நன்று; அன்று சரியான வழி எனக்கருதப்பட்ட ஒரு வழியின் மூலம் அவர்கள் அதனைக் கூறியிருந்தால், அவர்களனைவரையும் ஏன் திருப்பி எடுக்காதுள்ளீர்கள்? இவ்விட

யம் தொடர்பாக சிறிதளவிற்கு மீண்டும் சிந்தித்து வேலை நிறுத்தம் செய்த அனைவரையும் மீண்டும் சேவைக்கு அமர்த்துமாறு நான் அரசாங்கத்தை வேண்டுகின்றேன்.

நான் மத்திய வங்கி (1979) ஆண்டறிக்கையில் 7வது பக்கத்திலிருந்து வாசிக்கின்றேன். 1953ல் சனத்தொகையில் ஆகக் குறைந்தளவு பத்து சதவீதமானோர் வருமானத்தில் 1.5 சதவீதத்தைப் பெற்றனர். 1963ல் அவர்கள் 1.2 சதவீதத்தைப் பெற்றனர். 1973ல் அவர்கள் 1.8 சதவீதத்தைப் பெற்றனர். 1978ல் மீண்டுமொருமுறை அது 1.5 சதவீதமாக வீழ்ச்சி அடைந்தது. 1973ற்கும் 1978ற்குமிடையில் இரண்டு அரசாங்கங்கள் அதிகாரத்தில் இருந்தன என்ற அம்சத்தை கௌரவ வர்த்தக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்.

நான் இதனை இல்லையென்று கூறவில்லை. நீங்கள் 1977ல் மாத்திரமே அதிகாரத்திற்கு வந்தீர்கள். ஆனால், நிச்சயமாக ஆகக் குறைந்த 10 சதவீதம் 1.8 சதவீதத்திலிருந்து 1.5 சதவீதமாக குறைந்துள்ளதன் அடி உயர் 10 சதவீதம் 30 சதவீதத்திலிருந்து 39 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளதென இன்னும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு காட்டுகின்றது. மிகவும் வறியோரின் செலவில் அதி உயர் குழுக்கள் வருமானத்தில் பெருமளவு பங்கு கொண்டுள்ளன என்பதே இவ்வதிகரிப்பாகும். அறிக்கையின் எட்டாவது பக்கம் இதனையே கூறுகின்றது.

ஆகையால்தான் மத்திய வங்கி 1980ல் தனது நடவடிக்கையை தொடர்பு. 1980ல் வருமானப்படிர்வு மிகச் சரியாக எவ்வாறிருந்தது என்பதனை கூறாமல் விட்டமை நிச்சயமாக துரதிர்ஷ்டவசமானது என நான் கூறினேன். ஒப்பந்தக்காரர்களின் உல்லாசபுரியொன்றை தோற்றுவிப்பதற்குரிய வகையிலான நடவடிக்கையே— கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி குறிப்பு எடுப்பதனையிட்டு நான் சந்தோஷம் அடைகின்றேன். நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. இதுவே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற பொருளாதார நடவடிக்கையாகும். அது ஒப்பந்தக்காரர்களின் ஒரு சுவர்க்கமாகும். ஒன்று அல்லது இரண்டு மாதங்களில் தமது பணத்தை இருமடங்காக, மும்மடங்காகப் பெருக்குவதற்கு அவர்களிடம் சிறிதளவு பணம் மாத்திரம் இருந்தல் வேண்டும். இவ்வொப்பந்தக்காரர்களின் சுவர்க்கத்தினால் பயன் பெறுவோர் யார்? இறக்குமதியாளர்களும், உப ஒப்பந்தக்காரர்களும், ஒப்பந்தக்காரர்களின் இச்சுவர்க்கத்திலிருந்து பயன் பெறுவோர் இவர்களாகும். கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இவர்கள் மீது வரி விதிக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்பதனையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஆனால் நடப்பது என்ன?

திரு. அனூரா பண்டாரநாயக்கா (நுவர-எலியா—மஸ்கெலியா)

சபாநாயகர் அவர்களே! இந்நாட்டின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் தன்னால் அல்லது தனது அரசாங்கத்தினால் எட்டுப்படுத்த முடியாத காரணிகளால் எழுந்தவை என மிக இலகுவாகத் தப்பிவிட நிதி அமைச்சர் தனது வரவு செலவுத் திட்டப் பேச்சின் ஆரம்பத்திற்கு கூறினார்.

செலவுகள் குறைக்கப்பட்டு வெட்டப்படல் வேண்டும் என அவர் மிகவும் காலம் தாமதித்தாவது புரிந்து கொண்டமையை இட்டு நான் அவரைப் பாராட்டு வேண்டும்; எனது உரையில் நான் அவருக்கு வழங்குகின்ற மிகச் சிறிய பாராட்டுக்களில் இதுவும் ஒன்றாகவிரும்புகும். அவர் அவ்வாறு செய்ய முயற்சி எடுத்து வருகின்றார். பல அமைச்சு மறுப்புக்களுக்கு மத்தியில் கௌரவ நிதியமைச்சர் அமைச்சு செலவினக் குறைக்கத் தீவிரமாக முயற்சித்து வருகின்றார் என்பதனை நான் அறிவேன்.

இப் பிரச்சினைக்குரிய காரணம் யாது ஐயா? நாம் ஏன் இப்பொருளாதாரச் சிக்கலில் உள்ளோம்? சென்ற 1½ வருடங்களாக இந்த அரசாங்கம் பெற்ற முன்னெடுப்போதுமில்லாத வெளிநாட்டு உதவியே காரணமாகும். ஐயா, நீங்கள் கடன் பெறும்போது அதனைத் திருப்பிச் செலுத்தக் கூடியதாக இருந்தல் வேண்டும்; கடன் கொடுக்கின்ற மனிதனும், கடன் எடுக்கின்ற மனிதனும் அடிப்படத்தத்துவம் இதுவாகும். ஜே. ஆர். ஐயவர்தன் நிர்வாகத்தின் கீழ் நீங்கள் பின்பற்றுக்கின்ற பொருளாதாரக் கொள்கைகளினால் நீங்களோ, எதிர்கால அரசாங்கங்களோ இதனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாது என்பதனையும், எந்த அரசாங்கமிருந்தாலும் இந்நாட்டை ஆள முடியாமற்போகும் என்பதனையிட்டும் எனக்கு முழு நம்பிக்கை உண்டு.

நான் இதனை எனது நண்பர் நிதி அமைச்சருக்கு ஞாபகமுட்ட விடுகின்றேன். அவர் இதனை வாசித்திருப்பார் என்பது உறுதியாகும். கென்கும் உச்சி மகாநாட்டில் திரு. ரெனால்ட் ரீகன் தெரிவித்த ஒரு கூற்று இதுவாகும். "ஒரு நாடு தனது சொந்த நிதியையும், பொருளாதாரத்தையும் ஒழுங்காக வைத்திராவிடில் எந்த அளவு உதவியும் அபிவிருத்தியைத் தராது."

முதலாளித்துவத்தின் பாட்டனால் தெரிவிக்கப்பட்ட ஒரு கருத்து இது. முதலாளித்துவத்தின் ஒரே ஒரு பேரன் நீங்களே. 1980ன் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை ரூபா 879.1 கோடியிலிருந்து ரூபா 1672.4 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது; இது சரியாக நூறு சதவீத அதிகரிப்பாகும். இவ் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையை நீங்கள் எவ்வாறு நிறைவு செய்வீர்கள்? வெளிநாட்டு உதவியின் வாயிலாக ரூபா 670 கோடியையும், வங்கி அல்லாத மூலங்களி

விருந்து ரூபா 270 கோடியையும், ஏனைய வங்கிகளிடமிருந்து ரூபா 200 கோடியையும் பெற்றுள்ளீர்கள். வேறு வார்த்தைகளிற் கூறினால் 1980ம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக் குறை முழுமையாகவே கடனூல் நிறைவு செய்யப்பட்டு.

1981ல் என்ன நடந்தது? 1981ல் ஆரம்ப வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை ரூபா 1100 கோடியாகும்; ஆனால், உங்களுக்கு எல்லா வெட்டுக்களுக்கும், அமைச்சுக் குறைப்புக்களுக்கும் மத்தியில் மறுசீரமைக்கப்பட்ட மதிப்பீடு ரூபா 1400 கோடியை அடைந்தது. இதில் 50 சதவீதம் வெளிநாட்டு உதவியினாலும், கடனாலும் பெறப்பட்டவுள்ளது. இப்போது நாம் 1982ம் வருட வரவு செலவுத் திட்டத்தினை நோக்குவோம். மொத்தப் பற்றாக்குறை ரூபா 2100 கோடியாகும். தற்போதைய பற்றாக்குறையில் கிட்டத்தட்ட 2/3 பங்கு வெளிநாட்டு உதவியின் மூலம் பெறப்பட்டவுள்ளது. நான் இப்பொழுது நிறைசேரி உண்டியல்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றேன். நீங்கள் ரூபா 400 கோடியைத் திறைசேரி உண்டியல்கள் வாயிலாகத் திரட்ட உள்ளீர்கள். திறைசேரி உண்டியல்களின் ஊடாக நீங்கள் பணத்தை அச்சிடுகின்றீர்கள். நான் உங்களுக்கு எண்ணிக்கையையும், இக்குறுகிய காலத்துக்குள் எவ்வளவு அச்சிட்டுள்ளீர்கள் என்பதையும் காட்டுவேன். ஒரு வருடத்தில், அதாவது ஜூலை 1981 இலிருந்து நீங்கள் திறைசேரி உண்டியல்களை ரூபா 400 கோடியிலிருந்து ரூபா 1125 கோடியாக அதிகரித்துள்ளீர்கள், இது 12 மாதங்களுக்குள் ரூபா 725 கோடி அதிகரிப்பாகும். இத்தகைய நிதிப்படுத்தல் பாய்ச்சல் வீக்கத்திற்கும், பாய்ச்சல் வீக்கம் என்றும் அதிகரித்துச் செல்லுகின்ற வாழ்க்கைச் செலவுக்கும் இட்டுச் செல்லும். இவ் வரவு செலவுத் திட்டத்தில்—இது ஒரு பூரணமான வரவு செலவுத் திட்டம் அல்ல; இது அரை வேக்காட்டு வரவு செலவுத் திட்டமாகும்—ரூபா 297 கோடி நிதிப்படுத்தப்படாத இடைவெளி உண்டு. இவ் இடைவெளியை எவ்வாறு நிதிப்படுத்தப் போகின்றீர்கள் என நீங்கள் எமக்குக் கூறவில்லை.

முற்றிலும் சரி. போது இடத்தில் ஹாக்கி செய்து வரும் தீர்மானித்துள்ள ஒரு மனிதனுக்கு ரொயொரு வழி இதுவாகும். ஐயா! நீங்கள் பெருமளவுக்குப் பின்பற்றுகின்ற ஜப்பானியர்கள் தற்கொடை செய்துகொள்கின்ற உன்னதமான வழி அதுதான். அவர்கள் வெண்ணிற ஆடை அணிந்து, ஒரு பழைய கத்தியைக் கூர்மையாக்கி குடல் வெளியில் வருட வரையால் தமது வயிற்றைக் குத்துவர். இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்துடன் நீதி அமைச்சு செய்வதும் இதனைப் போன்றதாகும். எப்போதும் கடன் பதில், இக் கடனை இறுப்பதற்கு மேன்மேலும் கடன்படுத்தல் என்பது ஒரு விஷச் சக்கரமாகும். அது என்றும் முடிவடையாது, சுற்றிச் சுற்றி வருகின்ற பொருளாதாரச் சீர்குலைவின் மெரி-கோ-ருஷனிட் என நான் அழைப்பேன்.

பொருளியல் நோக்கு, அக்./நவம், 1981

நாம் வெளிநாட்டுக் கடன்களையும் உள்நாட்டுக் கடன்களையும் பார்க்கலாம். பொதுக் கடனைப் பற்றிப் பேசும்போது இரு வகையான கடன்கள் உள்ளன; வெளிவாரி அல்லது வெளிநாட்டுக் கடன் உள்ளூர்க் கடன் என்பனவே அவையாகும். 1977 ஜூன் இறுதியில் ரூபா 441.1 கோடியாக இருந்த நாட்டின் வெளிநாட்டுக்கடன், 1981 மார்ச் இறுதியில் ரூபா 2239.1 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது. இக்கால கட்டத்தில் நிகர உள்ளூர்க்கடன் ரூபா 1500 கோடியிலிருந்து ரூபா 5000 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது; இது ஒரு மும்மடங்கான அபிவிருத்தியு! குறிப்பாக, நான் குறிப்பிட்ட சென்மதி நிலுவை உற்பத்தி ஆகிய இரு அம்சங்களைப் பற்றியும் பேசத் தேவையில்லை என நினைக்கின்றேன்; ஆனால், ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகையில் இது பற்றிக் குறிப்பிடுதல் முக்கியமாகும். நாம் ஆட்சியை விட்டுச் சென்றபோது, 1977ன் இறுதியில் சென்மதி நிலுவை ரூபா 50.8 கோடி மிகை நிலையிலிருந்தது. இன்று நாம் ஏறக்குறைய ரூபா 1600 கோடி வர்த்தகக்குறையைக் கொண்டுள்ளோம். நாம் தற்போது எதிர்நோக்குகின்ற சென்மதி நிலுவைப் பற்றாக் குறையின் பருமன் இதுவாகும்.

கொழும்பில் உள்ள ஒரு கடையிலிருந்து இச் சபையின் தகவலுக்காக நான் சில இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் பெயர்களையும் விலைகளையும் எடுத்து வந்துள்ளேன். ஜெஸ்மின் தேயிலை ரூபா 80. உலகின் மிகச் சிறந்த தேயிலை உற்பத்தியாளர்கள் நாம். நாம் மிகச் சிறந்த தேயிலை வகைகளை உற்பத்தி செய்கின்றோம்; ஆனால், நாம் ரூபா 80க்கு ஜெஸ்மின் தேயிலையை இறக்குமதி செய்கின்றோம். இந்நாட்டு மக்களிடம் அடிப்படை அத்தியாவசியப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்குப் பணம் இல்லாதபோது, மிகச் சிலரின் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கு இத்தகைய பொருட்களினால் “கப்பர் மார்கெட்”களை நிரப்புகின்றீர்கள். இப்பொருட்களை வாங்கக்கூடிய இலங்கை மக்களின் சதவீதம் என்ன? நிதி அமைச்சு இதனை உணர்ந்து, இத்தேவையற்ற ஆடம்பரப் பொருட்களின் இறக்குமதியைக் குறைப்பதற்கு ஆகக் குறைந்த முயற்சியாவது எடுத்து வருவதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

மெய்க் கூலிகளை நாம் சிறிதளவு நோக்கலாம், விவசாய, கைத்தொழிற் தொழிலாளர்களின் கூலிகள் பெருமளவுக்கு அதிகரித்துள்ளன என்பதனை நாம் ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். நாம் அதனை மறுக்கவில்லை—அதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம்; தொழிலுட்ப, எழுதுவீணை, ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையிலும் அவர்களது வேதனை 1977இல் 163.0% இருந்து இவ் வருடம் ஜூலை மாதத்தில் 88.0% ஆகக் குறைந்துள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்தின் எல்லா ஊழியர்களதும் மெய் வேதனை 115.8% இருந்து 108.4 வீதமாகக் குறைவடைந்துள்ளது. ஆசிரியர்களைப் பாருங்கள்; 1977இல் 90.9 ஆகவீருந்த அவர்களது வேதனை

74.1 ஆகக் குறைவடைந்துள்ளது. இது ஏறக்குறைய 15 சதவீத வீழ்ச்சியாகும்.

திரு. சரத் முத்தெட்டுவேகம் (கலவானை)

வழிகாட்டியாகவும், தத்துவ குரானியாகவும் விளங்கிய உலக வங்கியும், சர்வதேச நாணய நிதியமும் தற்போது அதிகளவு அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்திருப்பதுடன், தமது கொள்கைக் குறிய கருவிகளாக இந்நிறுவனங்களை பயன்படுத்த முயற்சிக்கப் போவதாக அமெரிக்க அரசாங்கம் கூறியுள்ளது. இச்சூழ்நிலையிலேயே இவ்வளவு செலவுத் திட்டத்தை நாம் நோக்கவும் அது எமக்கு ஏதனை அளிக்கிறது என்பதனை பார்க்கவும் வேண்டியுள்ளது.

1977-ல் ஐ. தே. க. அதிகாரத்துக்கு வந்ததுடன் சில கொள்கைத் தீர்மானங்களை அறிவித்தது. ஐ. தே. கட்சி அறிவித்த இக் கொள்கை தீர்மானங்களுள் ஒரு பகுதி மாத்திரமே அவர்களுடையதாக இருப்பதுடன், ஏனைய கொள்கைகள் உலக வங்கியினாலும், சர்வதேச நாணய நிதியத்தினாலும் அவர்களுக்கு கட்டளையிடப்பட்டவையாகும் தாராள மயப்படுத்தப்பட்ட சுந்திர வர்த்தகக்கொள்கை எனப்படுகின்ற கொள்கையும், கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்துதல் நாணய மதிப்பிற்கும் செய்தல் ஆகிய இவையாவும் ஒன்றிணைந்து எத்தகைய விளைவுகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன?

“அபிவிருத்திக்குரிய பாதை இதுவாகும்” என அரசாங்கம் இச்சபைக்கும் மக்களுக்கும் அறிவித்தது. கௌரவ கடுவிலை உறுப்பினர் (திரு. எம். ம. எச். ஜயவர்தன) ஏற்கனவே கௌரவ அமைச்சரை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார் என நினைக்கின்றேன். வாக்களிக்கப்பட்ட பூமிக்கான பயணம் இதுவாகும் என அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை கூறியுள்ளார்கள். அபிவிருத்திக்குரிய உபாயம் இதுவாகும் என மாண்புமிகு ஜனநாயக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். நேற்று, இன்று, எந்நாளும் அவர் இதனைக் கூறுகின்றார். சிங்கப்பூரே முன்மாதிரி என இன்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். சிங்கப்பூரின் அபிவிருத்தி முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இடம் பெற்றதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சரியாகக் கூறியுள்ளார். பரப்பளவு, கால அளவு, முதலாளித்துவ உலகின் செமிப்பு, பின்வாங்கல் என்ற அடிப்படையிலேயே இது உள்ளது. இச் சூழ்நிலையில் ஐ. தே. கட்சியின் கொள்கை எம்மை எங்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது என்பதை நோக்க வேண்டியுள்ளது.

நாணய மதிப்பிற்கும் மிகப்பாரிய அளவினதாகும். 1977-ல் நாணய மதிப்பிற்கும் 86 சத வீதமாகும்; 86 சத வீதத்தினால் மதிப்பிற்கும் செய்த பின்னர் நாம் எமது ரூபாவை மிதக்க விட்டோம். 1977-ல் 86 சத வீத மதிப்பிற்கும் இடம்பெற்றதிலிருந்து எமது ரூபாய் மிதந்துகொண்டிருக்கின்றது. எம்மன்ட் வீகம் சிங்கப்பூர் கமரங்கள் பொதுமக்களுக்கு வருகின்றதென நினைக்கின்றேன்; ஒரு டொலர் 24 இலங்கை ரூபாவுக்குச் சமணை வலையில் மிதக்கவில்லை மேற்கொள்ளப்பட்ட (30ம் பக்கம் பார்க்க)

அறைகுவல்களும் தியாகங்களும்

கடன் கோட்பாட்டும் பின்புலத்திலிருந்து

இலங்கையின் பொதுக்கடன் வளர்ச்சி குறித்த ஒரு மதிப்பீடு

எஸ். ரீ. ஜி. யெர்னூன்டோ

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

படுகடன் வளர்ச்சியில் ஒரு "சுமை" ஏற்படுகிறதென்ற எண்ணங்களை எதிர்ப்பதற்காக உ. பொதுப்படுகடன் கோட்பாட்டின் சில அம்சங்கள் கவனிக்கப்படவேண்டும். பொதுப்படுகடனின் வளர்ச்சி பொதுவாகக் கவலையுடனும், வெறுப்போடும் நோக்கப்படுகிறது. பொதுப்படுகடனின் அதிகரிப்பு சம்பந்தமான கவலை, பொதுப்படுகடனைத் தனிப்பட்ட கடனுடன் ஒப்பிடுவதிலிருந்தே பிறக்கின்றது. பொதுப்படுகடனைத் தனிப்பட்ட கடனுடன் சம்பந்தமற்ற முயற்சி அடிக்கடி போலி நியாயங்களைத் தூண்டியுள்ளது. உள்நாட்டில் கடன் பெறும் ஓர் அரசாங்கத்துக்கு அக்கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான வழியைச் சிருஷ்டிக்கும் சிறப்புரிமையும் உண்டு. மேலும், அரசாங்கம் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படக்கூடுமென்ற அச்சம் ஆதாரமற்றதாகும். ஒன்றில் நோடியாகப் பணத்தைச் சிருஷ்டிப்பதன் (மத்திய வங்கிக்குத் திறைசேரி உண்டியல்களை வெளியிடுதல்) வாயிலாகவோ அல்லது புதிய கடன்களை வெளியிடுவதன் வாயிலாகவோ கடந்தகாலக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியும். புதிய கடன்கள் வாயிலாக அரசாங்கம் உள்நாட்டுக் கடன்மீது கொடுக்க வேண்டிய தனது கடன் வட்டி, அறவீடுகளைச் செலுத்துவதும் சாத்தியம். ஆனால், அரசாங்கமும் முறையை அடிக்கடி நாடுவதில்லை. கடன் பெறும் பிரத்தியேக நபருக்குக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த இதே வழியில்லை.

தற்போதுள்ள பொதுப்படுகடன் கோட்பாட்டுக்கு ஆதரவாக மூன்று கோட்பாட்டு ரீதியான கீழ்ச் செருகல்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பின்வருமாறு திரல்படுத்தலாம்:

(1) தனிப்பட்ட அல்லது பிரத்தியேக கடனுக்கும் பொதுப்படுகடனுக்குமிடையே உவமானம் காணல் சகல முக்கிய அம்சங்களிலும் போலியாகும்.

(2) பொது உள்நாட்டுக் கடன் சிருஷ்டிக்கப்படுவதனால் எந்தப் பிரதம—உண்மையான சுவையும் எதிர்கால சந்ததிகளுக்கு மாற்றப்படுவதில்லை.

(3) உள்நாட்டுக் கடனுக்கும் வெளிநாட்டுக் கடனுக்குமிடையே ஒரு தெளிவான, முக்கியமான வித்தியாசம் உண்டு.

பிரத்தியேக கடனுக்கும் பொதுப்படுகடனுக்குமிடையே ஓர் உறுதியான வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை உற்பத்தி வேலைவாய்ப்பு, கடன் பெறுவதன் வருமானப் பயன்கள் ஆகியன சம்பந்தமாகக் காணலாம். பொதுத்துறை (அரசாங்கம்) தனியார் துறை (தனி நபர்கள்) ஆகிய இரு சாராரும் தங்களையே வருமானத்தை ஆக்கக்கூடிய அளவு உயர்ந்துவதற்கே பிரயாசப்படுகின்றன ஒரு தனி நபரைப் பொறுத்தவரை, அவருடைய செலவுகளை அவருடைய தற்போதைய ஆட்சிக்குட்பட்ட வருமானத்துக்குக் கீழே அல்லது அந்த வருமான வரம்புகளுக்குள்ளேயே வைத்திருப்பது அவருக்கு முக்கியமாகும் எனினும் பொதுத் துறைப்பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரை, செலவுகளில் ஏற்படும் அதிகரிப்பினால் அடிக்கடி மொத்தத் தேசிய வருமானம் அதிகரித்து, அரசாங்கத்தின் அரசிறை நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்யக் கூடும். ஒரு தனிநபர் தனது சொந்த வியாபாரம் சம்பந்தமாகத் தனது நடவடிக்கையின் பயனில் மட்டுமே முழுச் சிரத்தை கொண்டவராக இருக்கிறார், அவருடைய சொந்தப் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் தனி நபர்கள் மீது ஏற்படுத்தும் விளைவு எப்பொழுது முக்கியமடைகிறதென்றால், அவை

அவருடைய ஐந்தொகையுடன் சம்பந்தமுள்ளதாகும். பொது மட்டுமே வர்த்தகக் கொள்கையின் வெவ்வேறு போக்குகளிலுள்ள பொருத்தத்தைத் தீர்மானிப்பதற்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் ஐந்தொகை ஒரு தனி நபருக்கு வெளிப்படுத்துகின்றது. எனினும், பொது நிதியையும் பொதுப் பொருளாதாரத்தையும் பொறுத்தவரை, நிலைமை முற்றிலும் வேறுவிதமாயிருக்கிறது. நாட்டின் ஐந்தொகையை மட்டும் கொண்டு பொதுக்கொள்கையின் வெற்றி அல்லது தோல்வியை அறிந்துகொள்ள முடியாது. தேசிய வருமானத்தின் வளர்ச்சித்து செலவுகளும் வரிகளும் கடன்களும் ஏற்படுத்தும் விளைவு, உற்பத்திக் காரணிகளைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளல், அதன் பயனை உருவாகும் தேசிய வருமானம் எவ்வாறு பகிரப்படுகிறது ஆகியவற்றைக் கவனிப்பதன் மூலம் மட்டுமே பொதுக் கொள்கையின் வெற்றி அல்லது தோல்வியை நிர்ணயிக்க முடியும்.

உண்மையான நிதிவளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் விதம், சமூக உற்பத்தித் திறன், கடன் வாங்கல்கள் மூலம் அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலீடுகளிலிருந்து பயன்கள் பாயும் காலக் கிரமங்கள் ஆகியவற்றில் கவனஞ் செலுத்துவது ஒரு புறமிருக்க, அரசாங்கம் கடன் வாங்கும் செயலொன்றினால் தற்போதுள்ள கொள்வனவுச் சக்தி தனியார் துறையிலிருந்து அரசாங்கத்துக்கே மாற்றப்படுகிறதென்று கூற முடியும். பண வளங்கள் கடன் வாங்கப்பட்டாலென், வரிகள் மூலம் பெறப்பட்டாலென், அல்லது பண திரும்பலில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு மூலம் பெறப்பட்டாலென் கடன் வாங்கும் நடவடிக்கை நிகழும் அதே பொதுக் காலக் கிரமத்தில் உண்மையான நிதி வளங்களை விலை கேட்டுப் பெற்றுப் பயன்படுத்த அரசாங்கத்துக்கு வசதியளிக்கின்ற

றன, உண்மையான நிதிவளங்கள் தனியார் தொழிலிலிருந்து இழுக கப்படுமிடத்து, முழு அமயச் செலவு—அஃதாவது பொதுச் செல வினத்தின் உண்மையான செலவு ஆரம்ப அல்லது தற்போதைய காலத் தவணையில் வாழும் தனி நபர்களால் சுமக்கப்படுவதற்காகப் பிடித்து வைக்கப்படுகிறது. மேற கொள்ளப்பட்ட முதலீட்டின கருப்பகால பின்னிடவுகளைப் பொறுத்து, உண்மையான வருமானத்தின் பாய்ச்சல் ஓர் எதிர் காலத் தவணையில் நிகழுகின்றது. இதன் விளைவாக, தற்போதுள்ள சந்ததி எதிர்கால வளர்ச்சிக்காகத் தற்போதைய நுகர்வைத் தியாகம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

துகர்வில் ஏற்படும் குறைவின திட்டவாட்டமான அளவு முதலீட்டுச் செலவுகளின் காலக்கிரமக் சினாலும், அதனால் விளையும் சேவைகளின் பாய்ச்சலினாலும் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. கடன் வாங்குவதன் மூலம் பொதுச் செலவினங்களுக்கு நிதியளிப்பதற்கும், வரி விதிப்புமூலம் செலவினங்களுக்கு நிதியளிப்பதற்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமைகள் உண்டு. இரு நிலைமைகளிலும் துகர்வில் செய்யப்படும் தியாகத்தின் உண்மையான சுமை தற்போதே சும்கப்படுகிறது. வரி முறை மூலம் நிதியளிப்பதுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, கடன் முறை மூலம் நிதியளிப்பதால் கடன் சிருஷ்டிக்கப்படும் காலத் தவணையைடுத்துவாரும் காலத்தவணைகளில் வாழும் தனி நபர்கள் மீது வித்தியாசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. கடன் வெளியீடுகள் எதிர்கால சந்ததிகளுக்கு உரிமைக் கோரிக்கைகள் கடப்பாடுகள் ஆகிய இரண்டுமுள்ள ஒரு பிதிரார்ச்சித்தத்தை விடுகின்றன. ஆனால், உள்நாட்டில் வைக்கப்படும் ஒரு கடனில் இந்த உரிமைக் கோரிக்கைகளும் கடப்பாடுகளும் முழுச் சமுதாயத்துக்கும் ஒரு சுமையாக அமைவதில்லை ஏனென்றால், அவை ஒன்றையொன்று நீக்கிவிடுகின்றன. கடனடைப்புக்காக எதிர்கால சந்ததியினர் போதிய வரிகளைச் செலுத்த வேண்டிய கடப்பாடு உள்ளவர்களாகிறார்கள் என்பதில், எவ்வித சந்தேகமுமில்லை. ஆனால், வரிகள் மூலம் வசூலிக்கப்படும் வருமானங்கள் வட்டிக் கொடுப்பனவுகளின் உருவத்தில் அதே நபர்களுக்கு ஒரு வேளை திரும்பாதிருந்த

பொருளியல் நோக்கு, அக்./நவம், 1981

போதிலும் அவை அதே சந்ததிக் குத் திரும்பிவிடுகின்றன.

பொதுக் கடன் வாங்கலுக்கு எதிராகக் கூறப்படும் நியாயம், தனியார் துறை வியாபாரச் செலவினங்களால் உண்டாகும் உற்பத்தி அதிகரிப்பு சம்பந்தமாகவும், பொது முதலீடு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருளில் விளைவற்ற தாயுள்ளதென்ற அதன் இயற்சையான முடிவிலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைக்கு நம்பகத்தன்மை யை உண்டுவதற்காக, பொதுப் படுகடன் மூன்று வகைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; (அ) 'சகிக்க முடியாத சுமையான கடன் (ஆ) 'செயற்பாடற்ற' கடன் (இ) 'செயலூக்கமுள்ள' கடன்.

சகிக்க முடியாத சுமையான கடன் என்பது, சமூகத்தின் உற்பத்திச் சக்தியையோ அல்லது நிலைச் சக்தியையோ எவ்விதத்தும் அதிகரிக்காத செலவினங்களின் விளைவாகப் பெறப்படும் ஒரு கடனாகும். இந்தச் செலவினங்கள் கடன் சிருஷ்டிப்பில் பயன்படுத்தப்பட்ட உண்மையான நிதிவளங்களின் அளவுக்கு ஏற்றவாறு வருமானங்களில் ஓர் அதிகரிப்பையோ அல்லது பயனீட்டுப் பொருள்களின் பாய்ச்சலையோ ஏற்படுத்துவதில்லை. சகிக்க முடியாத சுமையாயிருக்கும் பொதுப் படுகடன் வகைக்கு மிகக் குறிப்பிடத்தக்க உதாரணம், யுத்தச் செலவுகளிலிருந்து எழும் கடனாகும். செயற்பாடற்ற கடன் என்பது, சமூகத்துக்குப் பயனீட்டுப் பண்டங்களை அல்லது பொதுக் கட்டடங்கள், பொதுப் பூங்காக்கள் போன்ற சுகானுபவங்களை நல்கும் அதே வேளையில் நிதி வளங்களின் ஆரம்ப உபயோகத்தை நியாயப்படுத்தும் விதத்தில் தாங்களாகவே பண வருவாயைத் தராத அல்லது நிதிவளங்களின் உபயோகப்பில் விளைத்திறமையை அதிகரிக்காத அல்லது தொழிலாளரினதும் மூலதனத்தினதும் உற்பத்திச் சக்தியை அதிகரிக்காத செலவினங்களிலிருந்து ஏற்படும் ஒரு கடனாகும்.

செயலூக்கமுள்ள பொதுப் படுகடன் என்பது, (அ) சுயமாகக் குலைவுறக்கூடிய செய்திட்டங்களின் பேரில் செய்யப்படும் மூலதனச் செலவுகள் (ஆ) மூலதன உருவாக்கத்துக்கும் பொருளாத வளர்ச்சிக்கும் நெறிப்படுத்தப்படும் செலவினங்கள் (இவை சமூகத்தின் உற்பத்திச் சக்தியை அதிகரிக்கின்றன; பொருள்களினதும் பாய்ச்சலை அதிகரிக்கின்றன; கடன் வாங்கல் மேற்கொள்ளப்பட்டதற்கு முன்பிருந்ததைவிடத் துரிதமான ஒரு விகிதத்தில் பொருளாத வளர்ச்சியுறுவதற்கு வசதியளிக்கின்றன) ஆகியவற்றின் விளைவாகப் பெறப்படும் ஒரு கடனாகும். பொதுச் சுகாதாரம், வீடமைப்பு, கல்வி ஆகியவற்றின் மீது செய்யப்படும் செலவினங்களின் நோக்கம் மக்களின் விளைத்திறமையை உயர்த்துவதாகும். இதே வேளையில், நேரடியான மூலதன உருவாக்கத்தின் பேரிலும் இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கும் செய்யப்படும் செலவினங்களின் நோக்கம் கூட்டுமொத்த உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதும், மூலதன உருவாக்கத்தின் உத்வேகத்தை அதிகரிப்பதுமாகும்.

பொது முதலீடு 'விளைவற்ற' தென்றும், தனியார் முதலீடு 'விளைவுள்ள' தென்றும் கூறப்படும் கருத்து ஒரு பக்கச் சார்பானதாகும். தனியார் முதலீட்டைப் போலவே பொது முதலீடும் பயனீட்டுப் பொருள்களைச் சிருஷ்டிப்பதாக மட்டும் இருக்கலாம் அல்லது விளைத் திறமையைச் சிருஷ்டிப்பதாக மட்டும் இருக்கலாம். தனியார் முதலீட்டைப் போலப் பொது முதலீடும் விவேகமாக மேற்கொள்ளப்பட்டால், பயனீட்டுப் பொருள்களைச் சிருஷ்டிப்பதாயிருக்கும் அல்லது பயனீட்டுப் பொருள்கள் விளைத் திறமை அதிகிய இரண்டையும் சிருஷ்டிப்பதாயிருக்கும். பொதுச் செலவினங்களில் இன்னோர் அம்சம் உள்ளது. அஃதாவது, வருமானத்தைச் சிருஷ்டிப்பதாகும். ஏனென்றால், இச் செலவினங்கள் ஒரே சமயத்தில் வருமானத்தையும், அத்துடன் வேலை வாய்ப்புகளையும் சிருஷ்டிக்கும் போக்குள்ளவையாகும் பொருளாதார முயற்சிகள் பெருமளவு குறைந்துள்ள ஒரு காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் பொது முதலீட்டு நடவடிக்கைகளின் விஷயத்தில் இந்நிலை குறிப்பாகக் காணப்படுகிறது.

ஒரு வெளிநாட்டுக் கடன் சிருஷ்டிக்கப்படும்போது, எதிர்கால சந்த

25

ததி மீது ஒரு சுமை திணிக்கப் படுகிறதென்ற பழங்கருத்து பூரணமாகப் பொருந்தும். பிரதம உண்மையான சுமையைக் காலக்கிரமத்தில் முன்னேக்கி நகர்த்த முடியும். ஏனென்றால், கடன் சிருஷ்டிப்புக் காலத்தில் நிதிவளங்களை உள்நாட்டில் தியாகம் செய்யவேண்டிய அவசியம் எழத்தேவையில்லை. வெளிநாட்டுக் கடன் பெறப்படுமிடத்து, வட்டியின் கொடுப்பனவு ஓர் உண்மையான சுமையைப் பிரதிபலிக்கின்றது. ஏனென்றால், வெளிநாட்டுக்கு நிதி வளங்களை மாற்றும் அவசியத்தினால் உள்நாட்டு வருமான ஓட்டம் குறைக்கப்படுகிறது. மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலீடு உண்மையான பொருளாகக் கத்தை அதிகரித்தாலன்றி மற்றப்படி தற்போதைய சந்ததி மட்டுமன்றி எதிர்கால சந்ததியும் இத்தகைய மாற்றங்களினால் தங்களுடைய வருமானங்கள் குறைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்பர். முடிவாக, வெளிநாட்டுக் கடனென்றைத் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டியிருக்கும்போது, உள்நாட்டு நிதிவளங்களை அந்நியநாட்டினருக்கு மாற்றவேண்டியிருக்கும். இவ்விதமாக, நீட்டிய தயை காலத்துடன் வெளிநாட்டுக்கடன் பெறப்படுமிடத்து, அதைத் திருப்பிச் செலுத்தும் உண்மையான சுமை எதிர்கால சந்ததியினால் சுமக்கப்படுகிறது. எந்தத் தாட்சண்ய காலமுமில்லாதவிடத்து, மாற்றும் சுமையின் ஒரு பகுதியைத் தற்போதைய சந்ததியும் சுமக்கவேண்டியிருக்கும். அரசாங்கச் செலவினங்கள் உற்பத்திக்குவாத குறைகளுக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டு, இத்தகைய செலவினங்களுக்கு வெளிநாட்டுக் கடன் சிருஷ்டிப்பு மூலம் நிதியளிக்கப்படுமிடத்து, வெளிநாட்டுப் பொதுப்படுகடனின் வளர்ச்சியை நிதி சம்பந்தமாகப் பொறுப்பற்ற முறையில் செய்யப்பட்ட காரியங்கள் எனக் கருதலாம். அதன்விளைவாக, தற்போதைய சந்ததிமீதும் எதிர்கால சந்ததிமீதும் நிதிகாணும் சுமை சுமத்தப்படுகிறது.

பொதுப் படுகடன் கோட்பாட்டின் கோட்பாட்டு ரீதியான கீழ்ச் செருகல்களில் ஒரு கடைசி அவதானிப்புரை செய்யவேண்டியுள்ளது. அல்தாவது, கடன் வாங்கல் என்பது, உண்மையான நிதிவளங்களை உட்கிரகிப்பதற்காக ஓர் அரசாங்கம் நாணய வளங்களைப்

பெறும் ஒரு வழி மட்டுமேயாகும். நாணய முகாமையானகைக்காகப் பண விக் கத் தடுப்புக்கான கடன்கள் வெளியிடப்படும் நிலையில் தவிர, மற்றப்படி பொதுக்கடன் வாங்கல் உண்மையான நிதி வளங்களின் மாற்றத்தை ஈர்க்கின்றது. ஆதலால், கடன் வாங்கல் வரிவிதிப்புக்கு ஒரு மாற்று வழியாகும். பொதுச் செலவினத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட மட்டத்துக்கு நிதியளிப்பதெனில், இதை மூன்று வழிகளில் செய்து முடிக்கலாம்: (1) வரிகள் (2) கடன்கள் (3) கொடுகடன் (நாணயம்) சிருஷ்டி. அரசிறை மாற்று வழிகள் யாவற்றின் அடிப்படையிலும் தேசிய செலவினங்களுக்கு நிதியளிக்கும் பிரச்சினையை ஆராய்வது அவசியமாகும். கடன் சிருஷ்டிப்பின் விளைவுகள் வித்தியாசம் காட்டும் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட வேண்டும். கடனை வெளியிடாதிருப்பதுடன் கடன் வாங்கலையும் கட்டுப்படுத்துவதாயிருந்தால், அப்பொழுது வரிகளை உயர்த்தவேண்டியிருக்கும். அல்லது இதற்கு மாற்று வழியாக, கொடுகடன் சிருஷ்டிப்பு நடைபெற வேண்டும். அல்லது பொதுச் செலவினங்களின் மட்டம் குறைக்கப்பட வேண்டும். அல்லது இம்மாற்று வழிகள் இணைக்கப்பட வேண்டும்.

உள்நாட்டுச் சந்தையில் வழங்கப்படும் நினைப்பத்திரங்களில் ரூபாக் கடன் பத்திர வெளியீடு தான் நாட்டினது உள்நாட்டுக் கடனின் பெறுமதி அடிப்படையில் மிக முக்கியமான இனமாகும்.

அட்டவணை—7

வெளிநாட்டுக் கடன் அடைப்பு விகிதங்கள்— இலங்கை

1970—1973,

(பத்து லட்சம் ரூபாக் கணக்கில்)

	1970	1971	1972	1973
1. வெளிநாட்டுக் கடன்				
அடைப்புக் கொடுப்பனவுகள்	453.4	491.6	480.2	629.2
அ. கடன் தீர் நிதி	353.7	387.1	378.3	520.8
ஆ. வட்டி	99.7	104.5	101.9	108.4
2. ஏற்றுமதியான பொருள்கள், சேவைகள் மீது சம்பாத்தியம்	2253.3	2244.2	2205.9	2733.3
3. கடன் அடைப்பு விகிதம்	20.1	21.9	21.8	23.0

பொருளியல் நோக்கு, அக்./நவம். 1981

தற்கால ஒருவெளிவழி என்ற முறையில் அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களின் கவர்ச்சித் தன்மை பெருமளவுக்குக் குறைந்துவிட்டது. ஏனென்றால், பணலீக்க நிலைமை தோன்றியுள்ளது. விலைகள் ஸ்திரமாயுள்ள அல்லது வீழ்ச்சியுற்றுவரும் (அஃதாவது விலைகளின் பொதுமட்டம்) காலங்களிற்குள் முதலீட்டாளர்கள் ஒரு நிலையான ஆதாய விகிதத்தைக் கொண்ட கடன் பத்திரங்களை விரும்புகிறார்கள். பணலீக்க நிலைமைகளில் முதலீட்டாளரின் விரும்பங்கள் முறிகளிலிருந்து மூலதனம் மதிப்பேறும் சொத்துக்களுக்கும் சாதாரண பங்குகளுக்கும் ஈடுவிகிதக் கட்டிகளுக்கும் (தங்கக் கட்டிகள் வெள்ளிக் கட்டிகள்) பெய் ஆதனங்களுக்கும் (காணிச் சொத்துகள்) மாறுகின்றன.

நான்காவதாக, தனியார்துறை முதலீட்டாளர்கள் அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களை அவ்வளவாக ஆதரிக்காததற்கு முதலீட்டாளர்களின் விரும்பங்களில் காணப்படும் விதிகையாசமான போக்குகளும், அரசாங்கத்தின் தேவைகளும் அதன் நிதிக் கடப்பாடுகளும் காரணங்களாயிருக்கலாம். சம்பகாலவரை அரசாங்கம் நீண்டகாலக் கடன்களைத் திரட்டவே விரும்பி வந்தது. ஏனென்றால், அவ்வாறு திரட்டப்படும் நிதிகளை நீண்ட கருப்பகால பின்னடைவுகளைக் கொண்ட முதலீட்

டுத்திட்டங்களுக்கு நெறிப்படுத்தலாம்.

ஐந்தாவதாக, தனியார்துறை நிதிகளுக்கு ஒரு சாத்தியமான வெளி வழியாக அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்கள் விரிவடைவதை விரிதீப்பு — அரசிறைக் கொள்பையும் கட்டுப்படுத்தியிருக்கலாம் என்று கருதலாம். வருமானத்தின் மீது வரிகளை உயர்த்தினால், வரி தவிர்ப்பு முயற்சிகள் பரந்த அளவில் ஊக்கம் பெறுகின்றனவென்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. வரிகளைத் தவிர்த்துள்ளவர்கள் வரி அதிகாரிகளால் சோதிக்கப்படக்கூடிய வங்கிகளிலோ அல்லது கடன் பத்திரங்களிலோ தங்களுடைய சம்பாத்தியங்களை வைப்பது செய்வது சாத்தியமில்லை. 'கறுப்புப் பணத்தை முதலீடு செய்வதற்கான ஒரு வெளி வழியாக, வைப்புப் பணச் சான்றிதழ்கள் எந்த அளவுக்குப் பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெற்றனவென்பது, இந்த அல்கானிப்புரையை ஆதரிக்கும் சான்றாகும்.

எந்த ஓர் ஆண்டிலும் அரசாங்கத்தின் கடன் வாங்கல்கள் பிரதானமாக வ.செ. திட்டத் தேவைகளாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. எனினும், பெறப்படும் கடனின் கன அளவும், வெளியிடப்படும் கடனின் முதிர்வு முறையும் பணச்சந்தையில் உள்ள ரொக்கப் பணம் புரளும் நிலையை உருவாக்குகின்றன. அத்துடன், ஒரு சுற்றி வளைந்த வழியில், கடன்

கொடுக்கக்கூடிய நிதிகளின் வழங்கலீதும் செல்வாக்கைப் பிரயோகிக்கின்றன. இவ்விதமாக, வெளியிடப்படவிருக்கும் புதிய கடன்களின் சாத்தியமான தொகைகள் பற்றியும் முதலீடு செய்யும் பொதுமக்களுக்கு இவற்றை வழங்க வேண்டிய நிபந்தனைகள், காலநேரம்பற்றியும் அரசாங்கத்துக்கு ஆலோசனை கூறுவது மத்திய வங்கியின் ஒரு முக்கியமான பணியாகும்.

இலங்கையின் வெளிநாட்டுக் கடன்பற்றிய ஆராய்ச்சி வெளிநாட்டுக் கடன் பத்திரங்களால் சென்மதி நிலுவைகள்மீது ஏற்படும் விளைவுகளிலும், சீராக்கல் முறைகளிலும் கவனஞ் செலுத்த வேண்டும். என்னெய் விலைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கும் நடவடிக்கைகள் பெருந்தொகையான நாடுகளுக்கு நாக வேதனையை உண்டாக்கின. வளர்ச்சி இழப்பினால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சிகளைக் குறைப்பதற்காக பெரும்பாலான எண்ணெய் இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் சென்மதி நிலுவைகளைச் சீராக்குவதில் மட்டுமன்றி முதலிடம் பெறவேண்டிய முதலீட்டுத் துறைகளையும் உற்பத்தித் துறைகளையும் தெரிவு செய்வதிலும் விசேட கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது.

வெளிநாட்டுக் கொடுப்பனவுகளில் பற்றாக்குறைகள் பெருமளவிலும் தொடர்ந்தும் இருந்துவரு

அட்டவீணை—8

கடன் அடைப்பு விகிதங்களின் சர்வதேச ஒப்பீடு

1965—67, 1970—72, 1977—79

(பொருள்களினதும் சேவைகளினதும் ஏற்றுமதிகளின் சதவிகிதமாகக் கடன் அடைப்பு)

	1965	1966	1967	1970	1971	1972	1977	1978	1979
1. இலங்கை	2.0	2.8	3.4	9.7	11.3	14.3	14.5	9.2	6.5
2. இந்தியா	15.0	21.9	24.8	22.5	24.7	24.1	9.6	—	—
3. பாகிஸ்தான்	11.0	13.0	17.2	24.2	34.0	25.0	13.7	9.9	12.2
4. பர்மா	4.6	4.6	6.4	16.1	13.6	16.3	13.6	15.4	25.0
5. இந்தோனேஷியா	10.3	8.4	5.3	7.0	7.8	8.0	11.4	12.4	13.4
6. மலேசியா	1.3	1.4	2.1	3.0	2.7	3.0	6.6	8.4	4.7
7. தாய்லாந்து	3.7	3.4	3.6	3.6	3.3	2.8	10.6	15.8	13.9
8. பிலிப்பைன்ஸ்	5.4	6.4	7.2	7.5	7.0	6.8	14.3	26.5	23.2
9. தான்லானியா	4.5	3.8	4.4	6.7	7.4	9.6	7.2	7.4	—
10. கென்யா	5.9	5.9	6.8	5.3	5.8	5.6	4.8	8.1	7.5

பொருளியல் நோக்கு, அக்./நவம், 1981

வதனாலும், இவற்றிற்கு நிதியளிக்க எங்களுடைய வெளிநாட்டு நிதிவளங்கள் போதாததாயிருந்ததாலும், கஷ்டங்களைச் சமாளிக்க வெளிநாட்டுக் கொடுகடன்கள் மீது பலத்த நம்பிக்கையை வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இவ்விதம் நிதிவசதி கானும் முறையின் விளைவாக எழுபதுகளின் மத்தியில் வெளிநாட்டுப் பரிப்புக்கள் (கடன் பொறுப்புக்கள்) செங்குத்தாக அதிகரித்ததுடன், வெளிநாட்டுக் கடன் அடைப்புக் கொடுப்பனவுகளும் அதிகரித்தன. மிகச் சமீப வருடங்களில், குறிப்பாக 1978 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் நிலைமை குறிப்பிடத்தக்கவாறு அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளது.

கடன் அடைப்பு விகிதம் என்பது, வெளிநாட்டுக் கடனும் உறிஞ்சப்பட்ட நடப்புக் கணக்கு மீதான வெளிநாட்டு நாணய மாற்றுச் சம்பாத்தியத்தின் விகித சமமாகும். உயர்ந்து வரும் விகிதம் அதிகரிக்கும் சமையை எடுத்துக்காட்டுகிறது; வீழ்ச்சியுற்று வரும் விகிதம் அதற்கு நேர்எதிரான விளைவைக் குறிக்கிறது. இலங்கையின் கடன் விகிதத்தில் காணப்படும் அபிவிருத்தி மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். 1973-ம் ஆண்டில் 23 சதவிகிதமாயிருந்த இந்த விகிதம் 1980-ம் ஆண்டில் 12.4 சதவிகிதமாக வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது.

எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் கடனழிவுக் கொடுப்பனவுகளும் வட்டிக் கொடுப்பனவுகளுமாக இரண்டும் செங்குத்தான அதிகரிப்புகளைக் காட்டியுள்ளன. வட்டிக் கொடுப்பனவு விகிதம் அதிகரித்ததற்கு, வாங்கப்பட்ட கடன்களின் உயர்மட்டமும் உயர் வட்டி விகிதங்களைக் கொண்ட குறுகிய காலக் கொடுகடன்களமீதும் வர்த்தக கடன்களமீதும் அதிகரித்த நம்பிக்கையை வைத்ததும் ஆக இரண்டும் காரணமாகும். 1977-ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் வழங்குநரின் கொடுகடன்களிலிருந்து ஸ்தாபனக் கடன்களைக் குறைக்க ஒரு படிப்படியான மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. கடன் அடைப்பு விகிதத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கு, ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் அதிகரித்ததும் கடன் அடைப்பு விகிதக் கணிப்புகளில் இடம்பெறாத குறுகிய கால ஒப்புக்கொள்ளல் கொடுகடன்களை அதிக அளவில் நாடியதும் ஆக இரண்டும் காரணமாகும்.

கடன் அடைப்பு விகிதங்களின் சர்வதேச ஒப்பீடுகளில் பல குறைகள் உண்டு. கடன் அடைப்பு விகிதங்கள் உண்மையில் செலுத்தப்படும் கடன் அடைப்புத் தொகைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவையன்றிச் செலுத்தப்பட வேண்டிய ஒப்பந்தக் கடனை அடிப்படையாகக் கொண்டவையல்ல. ஒரு நாடு கடனை அடைக்கத் தவறிவிட்டால், ஒப்பந்தக் கடன் உபயோகிக்கப்பட்டிருந்தாலன்றி

மற்றப்படி இது குறைவான கடன் விகிதத்தையே பிரதிபலிக்கும். கடன் அடைப்பு விகிதம் இயற்கையாகவே ஒரு நாட்டின் கடன் நிலைமையைப் பூரணமாக எடுத்துக் காட்டும் ஒன்றல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது அவசியமாகும். கடன் அடைப்புச் சக்தியில் மற்றுமேறிக் காரணிகளுக்குத் தொடர்புண்டு. இவற்றுள் நாட்டின் ஏற்றுமதிக்கட்டுக்கோப்பின் உறுதிப்பாடும், பன்முகப்படுத்தலும், எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளுக்கான வாய்ப்புகள், மேற்கொள்ளப்பட்ட இறக்குமதிப் பிரதியீடுகளின் அளவு, நாட்டுக் கடனின் கால எல்லைகள், வெளிநாட்டு நாணயமாற்றுச் சேமிப்புகள், கிடைக்கக்கூடியதாயுள்ள ஈடுசெய்யத்தக்க எடுப்பு வசதிகள் ஆகியன கவனிக்கத்தக்கவையாகும்.

இவற்றைக் கவனிக்குமிடத்து, கடன் அடைப்பு சம்பந்தமான ஒப்பீட்டுச் செயற்பாடுகளுக்கு ஒப்ப நாடுகளை நிரல்படுத்துவதும், அதன்மூலம் சர்ச்சைக்குரிய நாட்டை (அஃதாவது இலங்கை) ஒரு சர்வதேச அமைப்பில் வைப்பதும் இன்னும் சாத்தியமே. அட்டவணியில் தரப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள் பல நாடுகளின் கடன் அடைப்புப் பதிவுகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இத்தரவுகளாலும் ஒரு பொதுவான வெளிநாட்டு நாணயத்தின் அடிப்படையிலும்

இலங்கை: தீர்க்கப்படாத வெளிநாட்டுக்கடனும் (பணங் கொடுக்கப்பட்டது) மொத்தக் கடனில் வழங்குநரின் கொடுகடனின் ஒப்பியல் வளர்ச்சியும் 1969—1972: 1976—1979

பங்கு	(பத்து லட்சம் அமெரிக்க டாலர் கணக்கில்)		தீர்க்கப்படாத கடன் (பணங் கொடுக்கப்பட்டது)		மொத்தக் கடன் (அ)வழங்குநரின் கொடுகடனின்		மொத்தம் (ஆ)வழங்குநரின் கொடுகடனின்		மொத்தம் (இ)வழங்குநரின் கொடுகடனின்	
	பங்கு	ரீவதேச நாபணங்கள்	பங்கு	ரீவதேச நாபணங்கள்	பங்கு	ரீவதேச நாபணங்கள்	பங்கு	ரீவதேச நாபணங்கள்	பங்கு	ரீவதேச நாபணங்கள்
1969	209.5	31.4	27.1	108.1	31.0	11.0	13.0	9.7	7.3	
1970	274.1	44.8	27.4	145.1	36.4	11.6	4.3	11.4	8.6	
1971	310.6	44.0	29.1	168.4	42.2	13.1	4.9	12.2	10.5	
1972	404.4	51.9	37.6	197.9	50.8	17.4	4.4	15.8	13.6	
1976	695.0	115.2	106.3	472.8	126.9	84.3	8.4	34.8	75.6	
1977	779.5	71.3	132.8	574.8	123.3	60.3	9.2	53.5	55.0	
1978	1012.7	51.1	221.0	740.3	88.9	34.9	10.3	43.6	31.0	
1979	1086.0	41.7	280.6	763.4	75.8	18.0	11.0	46.0	15.0	

(1) டி. ஏ. சி. நாடுகளில் துஸ்திரேவியா, ஆஸ்திரேலியா, பெல்ஜியம், கனடா, டென்மார்க், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான், நெதர்லாந்து, நோர்வே, போர்த்துகல், கனீடன், அமெரிக்கா, நியூஸிலாந்து ஆகியன அடங்கியுள்ளன.
 (2) பணக்கொடுப்பனவுகள் கடன் கடப்பாடுகள் மீதான எடுப்புகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. எடுப்பு நிகழ்த்த வருடத்தில் அவை காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஈசி/167/74 பக்கங்கள் 141—142
 ஈசி/167/80 பக்கங்கள் 160—161

பொதுவாக இலங்கையின் கடன் அடைப்பு விகிதங்கள் இந்தியாவின்னதும் பாகிஸ்தானினதும் கடன் அடைப்பு விகிதங்களை விடக் குறைவாகவே இருக்கின்றன; எனினும், அதே பரிமாணத்தையும் இயற்கை வளங்கள் பயன்பாட்டையும் பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் கொண்ட அதே வளர் முக நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், இலங்கையின் கடன் அடைப்பு விகிதங்கள் அறுபதுகளிலும் எழுபதுகளிலும் உயர்வாயிருந்தன 1965ம் ஆண்டில் இலங்கையை விட மற்றும் ஒரே ஒரு நாடு மட்டுமே குறைவான கடன் அடைப்பு விகிதத்தைக் கொண்டிருந்தது அஃதாவது, மலேசியாவாகும். 1972ம் ஆண்டில் ஆறு நாடுகள் இலங்கையை விடக் குறைவான கடன் அடைப்பு விகிதங்களைக் கொண்டிருந்தன. 1973ம் ஆண்டில் மூன்று நாடுகள் குறைவான கடன் அடைப்பு விகிதங்களைக் கொண்டிருந்தன. இதையே வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதாயின், கடன் அடைப்புக்காக உறிஞ்சப்பட்ட நிதிவளங்கள் பெருமளவு வளர்ந்துவிட்டதுடன் கடன் அடைப்புச் செலவுகளும் காலக்கிரமத்தில் அதிகரித்துவிட்டன. தற்போதைய நிகழ்வுப் போக்குகள் தொடர்ந்து பராமரிக்கப்பட்டாலொழிய அல்லது உயர் கடன் படுகையைத் தாங்குவதற்கு ஈடாக ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் அதிகரித்தாலன்றி மற்றப்படி கடன் தவணைகளை மீண்டும் மாற்றியமைக்கும் அல்லது கடன் நிவாரணத்தை நாடும் பிரச்சினைகளை இலங்கை எதிர்நோக்குமென்பது ஒரு பொருத்தமான அனுமானமாகும்.

தற்போதைய நிகழ்வுப் போக்குகளைத் தொடர்ந்து பராமரிப்பதென்பது சுலபமான காரியமாயிருக்காது. ஏனென்றால், கனத்த முதலீட்டுத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன; குறுகிய காலக் கடன் வளர்வது சாத்தியம்; உத்தியோகபூர்வ உதவி வந்து சேர்வதில் காலதாமதங்கள் ஏற்படலாம்; அத்துடன், “வழங்குநரின் கொடுகடன்கள்,” வங்கிக் கடன்பாடுகள் என வகைப்படுத்தப்பட்ட இனங்களும் உள்ளன இந்த இனங்கள் அதிகரிப்புகளைக் காட்டியுள்ளன.

அதிக செலவுள்ள வர்த்தகக் கொடுகடன்களைச் சார்ந்திருக்கும்

நிலையை இலங்கை மனமறியக் குறைத்திருந்த போதிலும், ஏற்கனவே பணங்கொடுக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு வெளி நாட்டுக் கடன் நிதியளிக்கும் சுமை எதிர்காலத்தில் ஒரு பெரும் பிரச்சினையாயிருக்கக் கூடும். அதைக் கணியமாக்கும் நோக்கத்துடன், 1960ம் ஆண்டு முடிவில் இருந்தவாறு தீர்க்கப்படாத கடனின் பேரில் மதிப்பிடப்பட்ட கடன் அடைப்புக் கொடுப்பனவுகள் 1981ம் ஆண்டிலிருந்து 1986ம் ஆண்டு வரையுள்ள வருடங்களுக்குக் கீழே தரப்படுகின்றன:

1985, 1986 ஆகிய வருடங்களில் வெளிநாட்டுக் கடன் அடைப்புச் சுமை கடுமையாயிருக்குமென்பது தெளிவு. ஏனென்றால், இவ்வருடங்களில் முறையே மொத்தம் 115.1 மில்லியன் அமெரிக்க டொலரும் மொத்தம் 112.3 மில்லியன் அமெரிக்க டொலரும் கொடுபடவேண்டியிருக்கும். மேலும் வெளிநாட்டுக் கடன் பெறப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டு, மீளக் கொடுப்பனவுக் கடமைப்பாடுகள் அதிகரிக்கும் போது, இத்தொகைகள் மாறும் வெளிநாட்டுக்கடன் சம்பந்தமான மீளக் கொடுப்பனவு உண்மையான நிதிவளங்களிலிருந்தும் ஏற்றுமதி உபரிகளிலிருந்தும் ரூபாயை வேண்டுகென்ற மத்திய பிரமேயத்தை வளரும் வெளிநாட்டுக் கடன் தவிர்க்க முடியாதவாறு கோரிக்கை காட்டுகிறது.

இங்கு ஆராயப்பட்ட புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது, இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கப்பட்டதும், உள்நாட்டு துகர்வையும் மக்களின் உண்மையான வருமானத்தையும் அளவீறிய பாதிக்காமல், கடன்க்காலக் கடன்களை அடைந்துவிட முடியுமென்று வற்புறுத்தி, கடன் வாங்குவதற்கு மிக அனுசூலமான நிபந்தனைகளை வழங்கும்படி கடன் கொடுக்கும் நாடுகளைக் கேட்டுக் கொள்ள இலங்கைக்கு நியாயமான உரிமை இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. தற்பேதைய வெளிநாட்டுக் கடன் அடைப்பு விகிதங்கள் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் தொடர்பாக மிதமானவையாகும். ஏற்றுமதிகளின் ரூபாச் சம்பாத்தியங்கள் உயர்வதன் காரணமாக 1980ம் ஆண்டில் இந்த விகிதம் வீழ்ச்சியுறுமென்று தெரிகிறது.

கடன் அடைப்புப் பிரச்சினை சமாளிக்கத்தக்கதாயிருக்க வேண்டுமானால், ஏற்றுமதி முனையில் தொடர்ந்து கிடைத்துவரும் ஆதாயங்களுக்கு ஆதரவாக, கடன் வாங்கப்படும் நிதிகள் மிக வேகமாக உபயோகிக்கப்படுவது அவசியமாகும். நிதிவளங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறதால் சீர்மைத்திறமுள்ள பொருளாதாரம் விரிவடைவதிலிருந்து மீளக் கொடுப்பனவு வல்லமை அதிகரிக்குமென்ற நியாயத்தை எடுத்துரைத்து, இப்பொழுதுள்ளதை விட மேலான கடன்வாங்கும் நிபந்தனைகளைப் பெற்றாலும், நாட்டை எதிர்நோக்கும் கடன் அடைப்பு விகிதத்தைக் குறைக்க உதவியாயிருக்கும்.

இப்பொழுது இலங்கையின் முன்புள்ள பயங்கரமான சவால் என்னவென்றால், அபிவிருத்திப் பணிகளுக்கான நிதியளிப்புக்குக் குக்கிடைக்கக் கூடிய நிதிவளங்களின் எல்லைகளுக்குள்ளேயும் இந்த நன்மைகளைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட காலச்சூழ் வகைக்குள்ளேயும்—1977ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டு, இப்பொழுது உறுதியான கட்டப்பாடாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ள துரிதமாகக் கிய கனத்த மூலதனத் செறிவுள்ள முதலீட்டுத் திட்டத்தைப் பராமரித்துவரும் பணியாகும். தெரிவு செய்யப்பட்ட காலச்சூழ்வரையின் எல்லைகளுக்குள்ளே திட்டமிடப்பட்டவாறு, வளர்ச்சிக் குறிக்கோள்களைச் சாதிப்பதற்காகச் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கும் தியாகங்கள் பல — கடினமானவை, மேலும், இக்குறிக்கோள்களை அடைவதற்கான சீராகக் கல் பாதை தெளிவாக விளக்கப்படக்கூடியதோ அல்லது சுலபமாக உருவரை குறிக்கப்படக் கூடியதோ அல்ல.

சவால்களையும் தியாகங்களையும் சமாளிக்கும் முயற்சியிலுள்ள பிரதான மூலகங்கள் என்னவென்றால், ஒப்புமுறையான ஏற்றுமதிப் போட்டியிடும் தன்மையைப் பாதுகாப்பதற்காக, வேதனை நிரம்பிய கடும் நாணய மதிப்பிற்க்கொன்றுக்கு வழி செய்வதன் மூலம் வெளிநாட்டு உறுதி நிலையை அபாயத்துக்குள்ளாக்காமல், கிடைக்கக் கூடியவையையுள்ள—உடனடியாகக் கணக்கிடத்தக்க வெளி

	1981	1982	1983	1984	1985	1986
1. மொத்தக் கடன் அடைப்பு	94.2	95.5	102.1	111.0	115.1	112.9
2. அதில் முதல் கொடுப்பனவு	60.1	59.0	64.8	75.9	83.1	83.5
3. உத்தியோகசர்வ கடன் சம்பந்தமாகக் கொடுபட வேண்டிய முதலின் தொகை	47.1	48.5	43.3	54.8	63.9	65.5

நாட்டுக்கடன்பாடுகளை உபயோகிப்பதற்கு ஏற்ற ஒரு நடுத்தர காலத்துக்குரிய உபாயத் திட்ட வகுப்பதாகும்.

விரிவான உற்பத்தித் துறைகளுக்கு (அஃதாவது வர்ந்தக, வங்கித் தொழில், சேவைத் துறைகள் மட்டுமல்ல) நலம் பயக்கவல்ல துரிதமான கருப்பகாலத்தைக் கொண்ட செய்திட்டங்கள் சார்பாக, இயல்பாகவே அதிக அளவு இறக்குமதிகளை உள்ளடக்கிய கனத்த மூலதனச் செறிவுள்ள திட்டங்களைத் தூரத்தே விட்டு விட்டு, பொதுத்துறையிலும் கூட்டு நிலையத்துறையிலுமுள்ள முதலீடுகளைச் சீரமைத்தலே சமயோசிதமாயிருக்கும். அதே போல, பங்கு முதற் சந்தை, வர்ந்தக வங்கித் தொழில் தொடர்நிலையங்கள், வர்ந்தக வங்கிகளுக்கு மாறும் ஒதுக்கு நிதி விகிதங்கள், வைப்பு ரொக்கப்பண விகிதங்களுக்கு நியாயமான நிகரமுற் பணங்கள் போன்ற அரசிறை—நாணயத் தலைபீட்டுக் கருவிகளை மனமறிய அபிவிருத்தி செய்வதும் சமூகப் பொது முதலீட்டு அபிவிருத்தி வேலைகளும் சந்தர்ப்பத்துக்குப் பொருத்தமாயிருக்கும். இவை அதிகரிக்கக் கூடிய வருமானங்களின் உள்நாட்டு நிதி வளங்களை மிகத்திறமையாகத் திரட்டி, இவற்றை உற்பத்தி முயற்சிகளுக்கு நெறிப்படுத்த உதவும். நடப்பு வருமானத் தாரகால்களிலிருந்து உறிஞ்சப்படும் வருமானத்திலிருந்து நிதியளிக்கப்படும் மறுமுதலீட்டு நடவடிக்கைகள், நேரடியான கடன்

வசதி சிருஷ்டிப்புக்கெதிரான நாணய விரிவுக்குக் குறைந்த அளவில் அடிகோலக்கூடிய வட்டாரங்களிலிருந்து முதலீடுகளுக்கான நிதிகளைப் பெறுவதைச் சாத்தியமாக்கும்.

(28ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வேண்டிய சூழ்நிலையில் மேலும் மதிப்பிற்கும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென சர்வதேச நாணய நிதி கேட்டுள்ளது. இது உண்மையானதாக என்னக்குத் தெரியாது ஆனால், மிகக் கிள்ள நாணயம் 1977 விருத்து மேலும் மதிப்பிற்குக் கீழ்த்தள்ளுகளையுள்ளது.

1977 விருத்து 1981 ஏப்ரல் வரை இலங்கை சமூக டொலருக்கு எதிராக 12.3 சத வீதத்தினாலும், வட்டவில் பவுலுக்கு எதிராக 28.3 சத வீதத்தினாலும், ஜப்பானிய யென்னுக்கு எதிராக 24 சத வீதத்தினாலும், மார்ச்சிற்கு எதிராக 14.9 சத வீதத்தினாலும், ஒரு மில்லியன் எல். ம. ஆர்க்கு எதிராக 14 சத வீதத்தினாலும் மதிப்பிற்கும் செய்யப்பட்டுள்ளன இப்படியே மிதக்கவிடவின் விளைவாகும். இது 1981 ஏப்ரல் வரை உண்மையாகும். இதன் பின்னர் மேலும் மிதக்கவிடும் இடம்பெற்றது மேலும் ஒரு மதிப்பிற்கும் இடம்பெற்றது.

நாம் வளர்ச்சியைப் பற்றி பேசுகின்றோம். கடந்த நான்கு வருடங்களாக நாம் அதி உயர்ந்த சராசரி வளர்ச்சி விரிதாசாரத்தை அடைந்துள்ளோம் என கௌரவ அமைச்சர் தலைவரவர்கள் செல்லுத் திட்ட உரையின் போது கூறினர். வளர்ச்சியை நாம் துறை ரீதியாக ஆராய்ந்தால் உண்மையில் இது பெருமைப் படத்தக்க வளர்ச்சி அல்ல என்பதனை நாம் காணலாம். 1978-ல் வளர்ச்சி 8 சத வீதமாக இருந்தது என்பது தெரிந்ததொன்றாகும். இது வியக்கத்தக்க தொகைதான் 1979-ல் இது 6.2 சத வீதமாகவும் 1980-ல் 5.5 சதவீதமாகவும் இருந்தது. ஆனால் வளர்ச்சி எங்கு இடம்பெற்றுள்ளது?

துறை ரீதியாக வளர்ச்சி எங்கு இடம்பெற்றுள்ளது? 1970-ல் மொத்த எண்ணிக்கைகளில் விவசாய வளர்ச்சி 28.8 சதவீதமாக இருந்தது. 1980-ல்

இது 24.6 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. உற்பத்தித் துறையிலும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. 1970-ல் இது 16.9 சத வீதமாகவும் 1980-ல் 13.8 சதவீதமாகவும் இருந்தது. ஆகையால் இரு பிரதான துறைகளின் வளர்ச்சி பற்றி எம்மால் பேச முடியாது.

தயாரிக்கப்பட்ட ஏற்றுமதிகள் உண்மையில் ஆடைகளிலும் பெற்றோலியத் துறையிலும் வளர்ச்சி அடைந்தன. உண்மையில் ஆடை அல்லாத ஏற்றுமதிகளில் 9 சதவீத வீழ்ச்சி ஏற்பட்டதாக உலக வங்கி அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. முன்புபாண ஏற்றுமதிகளுள்ள இவ்விரு துறைகளிலும் 1976-ல் புடவைகளில் 70 லட்சம் எல். ம. ஆர். வளர்ச்சியும் பெற்றோலியத்தில் 8.1 கோடி எல். ம. ஆர். வளர்ச்சி மிதிவிருந்து 1980-ல் 13.9 கோடி எல். ம. ஆர். ஆக அடைந்துள்ளது. ஆனால், இதன் பயன் என்ன? இவ்விரு துறைகளினதும் இறக்குமதி உள்ளடக்கம்—அதாவது எல்லா மூலப்பொருட்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதாகும். ஆடைக் கைத்தொழிலில் 93 சதவீதமான மூலப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதாகும் ஆனால் ஏற்றுமதிகளில் 93 சதவீதமான மூலப் பொருட்களும், பெற்றோலியத்தில் 95 சதவீதமான மூலப் பொருட்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டனவையே மத்திய வங்கியின் “பொருளியல் ஆய்வு” கூறுகின்றது. நாம் இவ்வற்றை இறக்குமதி செய்து பின்னர் அவற்றை ஏற்றுமதி செய்து அவற்றை எமது எண்ணிக்கையுடன் சேர்த்துக் கொள்வதாயே உண்மையில் செய்கின்றோம்.

ஆனால், இத் தாராளப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரத்தினால் என்ன நடந்துள்ளது? அது எமது மக்களுக்குக் கொணர்ந்த ஏரிசய விளைவுகள் யானா? கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்ணின் பிரகாரம் (மிகப் பழமைவாய்ந்த ஒரு விலைச் சுட்டெண்ணு) நற்பொது மோசமாகக் கணிக்கப்படுகின்றதும் விலைகளின் அதிகரிப்பின் போதியவளகிற்குப் பிரதிபலிக்காததும் (ஆகும்) மிகவும் புதுமையான ஒரு நிலைமை நிலவி உள்ளது. கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்ணின் பிரகாரம் 1976 இல் வாழ்க்கைச் செலவில் ஒரு சதவீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது 1980-ல் ஆண்டுக்குரிய மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கையின் 46 வது பக்கத்திலிருந்து நான் மேற்கோள் காட்டுகின்றேன்.

“கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்ணின் வருடாந்தச் சராசரி 1980-ல் 26 சதவீத அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்தது; 1976, 1977-ம் ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு சதவீதமும், 1978-ல் 12 சதவீதமும், 1979-ல் 11 சதவீதமும் இது அதி கூறித்தது.”

(33ம் பக்கம் பார்க்க)

முரண்பட்ட கோளம்

கல்வி சமூக அபிவிருத்தி செயல்களில்

— பிரான் சோப்ரா

‘மலையாளம்’ என்று பரவலாக அறியப்படுகிற கோள மாநிலம் யரப்பளவில் சிறியதாகவும், சன அடர்த்தி கூடியதாகவும் இருந்து யோதிலும் கல்வி, செயல்களில், சமூக அபிவிருத்தி யோன்ற துறைகளில் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்கி வருகிறது.

சுமார் 39,000 கி. மீற்றர் அளவு பரப்புவடைய இந்தியாவின் 1 சத விதமான நிலப்பரப்பைக் கொண்ட கோள மாநிலம் இந்தியாவின் தென் மூலையில் பரந்து, பூமத்திய ரேகையின் சுமார் 8 பாகைக்குமே வியாபித்திருக்கிறது. இதர மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மூன்று மடங்கு அதிகமான குடிசன அடர்த்தியை இம்மாநிலம் கொண்டுள்ளது. சுமார் 2 கோடி 60 லட்சம் மக்கள் — சதுர கிலோ மீற்றருக்கு 600 பேர் என்ற அளவு வீதத்தில் — நெருங்கி வாழ்கிறார்கள். ஆயினும் கோளாவைச் சுற்றிப் பார்க்கும் போது மனைதப் பெரிதும் கவருவனவாக அமைந்திருப்பவை அங்கு நிறைந்து வளர்ந்து நிற்கும் மாங்களே. கரையோரப் பிரதேசத்தில் உள்ள தென்னந்தோப்புகள் தொட்டு மலைப்படுதிகளில் பரந்து கிடக்கும் ரப்பர் மாங்கள்வரை ஏதோ ஒருவிதமான மாங்கள் எங்கும் வியாபித்து வளர்ந்து மண்டிக்கிடக்கின்றன. தெருக்களையும் பண்ணைகளையும் வாசன்தலங்களையும் மறைத்து மண்டிக்கிடக்கும் இம்மாங்கள் பசும் போர்வையை எங்கும் படாச் செய்துள்ளன. இதனால் மக்கள் உண்மையில் நிலத்துக்கடியிலே எங்கேயாவது வாழ்கிறார்களோ அல்லது கோள மாநிலத்தின் குடிசன அடர்த்தியைப்பற்றி வெறுவாகப் பெரிதுபண்ணிச் சொல்கிறார்களோ என்ற எண்ணம் எழுவது இயற்கை.

கோள மாநிலம் ஒரு தொடர்ச்சியான கிராம அமைப்பைக் கொண்டதாகும்; வருடாந்தம் 300 செ. மீற்றர் மழைமீழ்ச்சியைக் கொண்டுள்ளதால் செழித்து வளர்ந்து நிற்கும் பச்சைப்பசேலென்ற மரத்தின் இலைக்கூட்டங்கள் (சில நகரங்களில் தவிர) எங்கும் வியாபித்துள்ளன. குடி அடர்த்தியானது வட மாநிலங்களைப் போலல்லாது கோளத்தில் மிகவும் பரவலாக வியாபித்து சிதறிக் கிடக்கின்றது. அதே போன்று ஏனைய மாநிலங்களைப் போலல்லாது கோளத்தில் விவசாயி தனது வயல்வெளிக்கு அண்மையிலேயே வாழ்கிறார். வீடுகள் மட்டும் தொடர்ச்சியாக நெருக்கமாக அமைந்த சூழ்நிலையின்றி வயல்வெளி — வீட்டு நிலம் — வீடு, வயல்வெளி—வீட்டு நிலம்—வீடு என்று போதிய இடைவெளியுடன் அமைந்துள்ளன.

கோள மாநிலத்தில் வாழும் மக்களும் அவர்களது உறைவிடங்களும் முரண்பாட்டின் மேலும் இரு பரிமாணங்களை நீங்கள் கோளத்தில் காணவிரும்புவதற்கு உண்மையில் காண்பவற்றிற்கு மிகையே — ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. அகில இந்திய அபிவிருத்தியைவிட கோள மாநிலத்தின் அபிவிருத்தி காற்பங்கு அதிகமானதாகும். இது அண்டை மாநிலமான தமிழ்நாட்டின் அபிவிருத்தியின் இரண்டு மடங்காகும். ஆயினும், கோளம் வறிய மாநில

மாகவே இருக்கிறது. இந்தியாவின் தனிநபர் வருமானத்தின் 85 சத விதத்தையே கோளம் கொண்டு இருக்கிறது. இது பஞ்சாப் மாநிலத்தைவிடச் சற்றே அதிகமானதாகும். கர்நாடகம், ஆந்திரா, தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகையில் இது சற்றுக் குறைவானதாகும். இம்மாநிலங்களும் சேர்ந்தே தென் இந்தியா என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகின்றன. ஆந்திரா, தமிழ்நாடு மாநிலங்களின் உள்ளூர் உற்பத்தியில் அரைப் பங்களிவே கோளத்தின் உள்ளூர் உற்பத்தி இருக்கிறது.

பிச்சை எடுக்கும் சிறார்கள் இல்லை

எப்படியிருப்பினும் பிச்சை எடுக்கும் சிறர்களை இம்மாநிலத்தில் காண்பது மிக அரிது. நான் பல பஸ்தரிப்பு நிலையங்களில் அதிக நேரம் நின்றிருக்கிறேன். முழு இந்தியாவிலும் பிச்சைக்காரர்களின் சந்தைகளாக பஸ்தரிப்பு நிலையங்களே விளங்குகின்றன. ஆனால், கோளத்தில் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையான பிச்சைக்காரர்களையே கண்டேன். கண்ட சொற்ப நபர்களுள் சிறர்கள் இருக்கவில்லை.

உணவும் பொருள் பற்றாக்குறை, புரதச் சத்து மிகுந்த உணவும் பொருள் பற்றாக்குறை என்பன கோளத்தின் பெரும் பிரச்சினையாக இருந்தபோதும் கூட பொதுவான மக்கள் சுகவேகங்களாக வாழ்வது போன்ற தோற்றத்தையே அளிக்கிறார்கள். சந்தைகள் கடைத் தெருக்களில் காணக்கூடிய வெளியூர்க்காரர்கள், சிறர்கள் ஆகியோரைப் பார்க்கும் போது ஏனைய மாநிலங்களைப் போலல்லாது சிறந்த தேகரோகியம் நிறைந்தவர்கள் போல இவர்கள் தோற்றமளிக்கிறார்கள். அதித்த விசேஷ அம்சம் சுத்தம்; சாவிமையான ஆனால் சுத்தமான உடைகள் அணியப்படுகின்றன. மிக எளிமையான வாசன்தலங்கள் கூட சுத்தமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பொருளியல் நோக்கு, அக். நவம். 1981

Appropriate Technology Services
121, POINT-PEPERO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No.

ஏனைய மாநிலங்களோடு ஒப்பு நோக்கும்போது கோளத்தில் காணப்படும் இவ்வகை முரண் பாடுகள் இந்தியாவிலும் வேறு இடங்களிலும் கோளத்திற்குப் பிரபல்யத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றன. இதனைத் தவிர மற்றைய முரண்பாடுகளையும் பார்ப்போம்.

ஒன்று கல்வியறிவு. அநேகமாக எல்லாப் பிள்ளைகளும் பாடசாலை செல்கிறார்கள். ஏனைய மாநிலங்களைப் போலல்லாது பெருவாரியானோர் உயர் வகுப்புகளுக்குச் செல்கிறார்கள். வீதிகளில் பிச்சை எடுக்கும் சிறார்கள் இல்லாமலிருக்கிறது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அகில இந்திய சராசரியைப் பார்க்கும்போது இரண்டு மடங்கு மக்கள் (80 சதவீதமானோர்) கல்வி கற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். இவ்விதமும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. 1961—71 காலப் பகுதியில் அகில இந்திய புள்ளிவிபரம் 5 சதவீதத்தால் அதிகரித்தபோது கோளத்தில் 13 சதவீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சி இதனிலும் அதிகமாகும்.

கோளத்தில் செளக்கிய நிலையும் சாதகமாகவே இருக்கிறது. ஏனைய மாநிலங்களில் ஏற்படும் நோய் மரண வீதத்தின் அரைவாசியே கோளத்தில் உள்ளது. நோயினால் மாணமாகும் சிறுக்களின் மாணவிகம் ஏனைய மாநிலங்களின் மாணவிகத்தின் 1/3 பங்கு அளவாகும். சிசு மரணமும் அகில இந்திய புள்ளி விபரங்களின்படி 44 சதவீதம் குறைவானதாகும். ஏனைய மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகையில் ஆயுட்காலமும் 1/3 பங்கு அதிகம். பிறப்பு விகிதமும் குறைவு. 1961ல் 39 ஆக இருந்தது 74-ல் 26.5 ஆக வீழ்ச்சி அடைந்தது. கிராமப்புற பிறப்பு விகிதம் 1966-ல் 37.4 ஆக இருந்தது. 76-ல் 25 ஆகக் குறைந்தது.

ஆயினும், சனத்தொகை கட்டுப்பாடு சம்பந்தமான பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டதாகக் கூறமுடியாது. பிறப்பு விகிதம் வீழ்ச்சி அடைந்தாலும் இறப்பு விகிதம் குறைந்து வருவதால் சனத்தொகைப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டதெனக்கொள்ள முடியாது. சமீபகாலமாகவே

பிறப்பு விகிதத்தை விட இறப்பு விகிதம் அதிகரித்து வருகிறது.

வேலையின்மையும் பெருகிவருகிறது. குடிசன அடர்த்தியும் இதற்கொரு காரணமாக இருக்கலாம். பொருளாதார வளம் காரணமாக கற்றோரிடையே தொழில் வாய்ப்பின்மை பெரும் பிரச்சினையாகிறது. பட்டதாரிகள் நாளாந்தம் ஒரு அமெரிக்க டொலர் சம்பளமாயினும் பரவாயில்லை என்ற ரீதியில் வேலைவாய்ப்பைத் தேடுகின்றனர். மறுபுறத்தில் பார்க்கும்போது கிராமப்புறவறிய மக்கள் வேறு மாநிலங்களைப் போலல்லாது ஓரளவு தொழில் நிறமை உள்ளோரும் சிறந்த வருமானத்தைப் பெறுவது சாத்தியமாகிறது.

தொழில் நிலைமைகள் பாரிய கைத்தொழில் முயற்சிகளில் மூலதனமிடும் சாத்தியத்தையும் குறைத்துவிடுகின்றன. கோளத்தில் வறுமை சம்பந்தமாக திருவனந்தபுரம் அபிவிருத்திக் கல்வி நிலையப் பணிப்பாளர் டாக்டர் கே. என். ராஜ் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளது போன்று “பொதுசன வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தாது திட்டப்படும் இலாபங்கள் பயனளிப்பவையல்ல.”

சனத்தொகையிலான களும், குடும்பத்திட்டத் தாபனங்களும் அகில உலக ரீதியாக கோளத்தை ஏன் தேர்ந்தெடுத்து அலசி ஆராய்கிறார்கள் என்பதை சமீபத்திய சனத்தொகை நெருக்கடிநிலை விளக்குகிறது. குடும்பத்திட்ட முறைகள் ஏனைய மாநிலங்களைப் போலல்லாமல் மிக பண்பான ஊக்குவிப்பு மூலமாக நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதுடன் இது மிகவும் வெற்றியளித்துள்ளது. இதன் வெற்றிக்கு மற்றுமொரு காரணம் கோளசமூக அமைப்பாகும்.

கோள மாநில குடிசன மதிப்பீட்டு நிலைய அறிக்கையின்படி 1941—1971 காலப் பகுதியில் கோளத்தின் சனத்தொகை இரட்டிக்கொண்டது. வளர்ச்சி விகிதம் 1901—1911-ல் இருந்ததைவிட 15 மடங்கு அதிகரித்தது. குடும்பத்திட்ட முறைகள் தொடர்பாகச் செய்யப்பட்ட விளம்பரங்கள் மூலமாக குடும்பத்திட்டம் செய்துகொள்ளும் முறைகள் பற்றிய விளக்கம்

ஏற்பட்டது. முறைகள் எத்தனை இருப்பினும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் தகுதிநீனை குடும்பத்திட்டத்தின் வெற்றிக்குக் காரணமாகும். அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம், விருப்பு; முறைகளைப் பின்பற்றும் திறன் என்பவற்றை ஏற்படுத்தப் பெருமளவில் சாதகமாக இருந்தது கல்வி நிலையாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினர்க்கு மாத்திரமல்லாமல், பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் பொருத்தமான விதமாகப் பொதுசன செளக்கியத்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டமையும் இதற்கு மற்றொரு காரணமாகும்.

இடதுசாரிப் போக்குடைய அரசியல் கட்சிகள் மட்டும் இம்மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படக் காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. திருவாங்கூர், கொச்சின் ஆகிய பகுதிகளை ஆண்ட மன்னர் காலம் தொட்டு இம்மாதிரியான கொள்கைகள் பரவிவந்துள்ளன. அண்மையில் (1956-ல்) கோளத்துடன் இணைந்துகொண்ட மலபார் பிரதேசம் 1956வரை இம்மாதிரியான நன்மைகளைப் பெற்றவீடலை.

திருவாங்கூர், கொச்சின் பிரதேச ஆட்சியாளர்கள் மூன்று பாரிய நன்மைகளைப் பொதுமக்கள் நலன் கருதிச் செய்தனர். முதலாவது— நிலத்தைக் கிராமமான முறையில் பகிர்ந்தளித்தமையும் விவசாயிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தமையுமாகும். நூறு வருடங்களுக்கு முன்பே விவசாயிகளுக்கு உரித்தான நிலப்பகுதிகளைக் கொண்ட சமுதாய அமைப்பு நிறுவப்பட்டிருந்தது.

1960-ன் கடைசிப் பகுதியில் நிலவரி நீக்கப்பட்டதுடன் நிலம் விவசாயிகளின் உடைமையாக ஆக்கப்பட்டது. விவசாய தொழிலாளர்கள்கூட தாமிருக்கும் வீட்டு நிலப்பகுதிக்கு உரிமையாளர்களானார்கள். இதனால் இரண்டு நன்மைகள் ஏற்பட்டன. ஒன்று பரந்த வேளாண்மை. அடுத்தது எளிமையானாலும் யுத்தமான இருப்பிடங்கள். இதனால் பொதுமக்கள் நன்மை தொடர்பான விஷயங்களில் மக்கள் ஆர்வம் உடையவர்களானார்கள். அத்தோடு கல்வியறிவு வளர்ச்சியும் செளக்கிய நன்மையையும் ஏற்பட்டன.

1817-ல் ராணி கெளரி பார்வதி என்ற அரசி மக்களின் கல்விக்

பொருளியல் நோக்கு, அக்./நவம். 1981

கான எல்லாச் செலவையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்ததாக 1941-ம் ஆண்டு இந்தியக் குடிசை அறிக்கையொன்று குறிப்பிட்டுள்ளது. இதன் பின்பு வந்த ஆட்சி யாளர்களும் இதனைப் பின்பற்றினர். இதனால் கல்வி நிலையில் முதன்மையான மாநிலமாக கேரளம் விளங்குகிறது.

சிறந்த செளக்கிய நிலை

சிறந்த கல்வியறிவு செளக்கிய நன்னிலையை ஏற்படுத்தியது. செல்வம் சமமாகப் பகிரப்பட்டமையால் அனைவருக்கும் வசதிகள் ஏற்பட்டன. அதேவேளையில் செளக்கிய வசதிகளும் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆரம்பத்தில் பழைய அரசு பரம்பரையினரே இதற்கான வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்தி உள்ளனர் என்று அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. திருவாங்கூர் மகாராஜா 1865-ல் வெளியிட்ட அறிக்கை பின்வருமாறு கூறுகிறது— “சிறந்த மருத்துவ வசதிகள் எல்லாம் பிரஜைகளுக்கும் இலகுவாகக் கிடைக்க செய்ய வேண்டும் என்பது எனது அவாவாகும்.”

ஏனைய மாநிலங்களைவிட கேரள அரசு மருத்துவத் துறைகளைச் செலவிடுவதில்லை. அதிக வைத்தியர்களும், மருத்துவ நிலையங்களும் வைத்தியசாலைப் படுக்கைகளும் இல்லை. ஆயினும் இருக்கும் வசதிகள் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. அநேகமாக மற்ற மாநிலங்களில் குறிப்பிட்ட நகர்ப்புறவாசிகளுக்குச் சாதகமாகவே செளக்கிய வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. டாக்டர் ராஜின் அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது போன்று பொது செளக்கிய வசதிகளை மிகச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் தன்மையும், கிராமிய—நகர, ஆண்—பெண் வித்தியாச இடைவெளிகள் செளக்கிய நிலையைப் பொறுத்தளவில் இல்லாமையையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. சுத்தம் சுகாதாரம் காரணமாக நோய்களின் தாக்கம் குறைந்தது.

குறைந்த போஷாக்கு நிலையிலும்கூட இந்நிலை எய்தப்பட்டுள்ளது. தனிமனித உணவுக் கொள்ளளவு கலோரி பஞ்சாப் மாநிலத்திலும் பார்க்க அரைவாசியான போதிலும் சுக மாணமும், நோய்

வாய் மாணமும் பஞ்சாப் மாநிலத்தைவிட 50 சதவீதம் குறைவாகும். இதற்குக் காரணம் உள்ள போஷாக்கு உணவு சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதே யாகும். 6—10 வயதாக்கு இடைப்பட்ட குழந்தைகளுள் 2/3 பங்கினர் உயர் நிறுவனம் வழங்கும் இலவச உணவைப் பாடசாலைகளில் பெறுகிறார்கள். வளர்ந்தோருக்குப் பங்கீட்டு முறைகளும் நியாய விலைக் கடைகளும் இருக்கின்றன. அரசு பரம்பரையினரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சீர்திருத்தமான கொள்கைகள் மார்க்சிய ஆட்சியாளர்களால் வளர்க்கப்பட்டு இன்று பயன்தருகின்றன. தீவிரக் குடும்பத் திட்டப் பிரச்சாரம் இன்றியே இன்று பிறப்பு விகிதம் அங்கு குறைந்துள்ளது.

பிந்திய திருமணங்கள்

கூடிய கல்வியறிவா, சிறந்த செளக்கிய நிலையா பெரிதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதில் குடிசைவியலாளர்கள் முரண்படுகின்றனர். ஆயினும், இரண்டும் அவசியமானதே என்பதில் ஒருமைப்பாடு காண்கின்றனர். சிறந்த செளக்கிய நிலை காரணமாகக் கூடிய ஆயுள், குறைந்த மாணம், குறைந்த சிசு மாணம், குறைந்த பிறப்பு விகிதம் என்பன அடையப்பெறுகின்றன. கூடிய கல்வியறிவு சிறந்த வேலைவாய்ப்பைப் பெறும் விழைவையும் பிந்திய திருமணங்களையும் (அதனால் குறைந்த பிள்ளைகள்) குடும்பத் திட்ட முறைகளைக் கையாளும் அறிவையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இதிலிருந்து கல்வியின் தாக்கம் அதிகமானது போலத் தெரிகிறது.

கேரளத்தைப் பொறுத்தவரை அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக உலகில் நம்பப்பட்டு வந்த பாரம்பரியமான மாபுகள் பிழைப்பட்டுவிட்டன. நியாயமுறைப் பங்கீடு, நலன்புரி அவா என்பவற்றை அபிவிருத்தியோடு இணைக்க முடியும் என்ற பாடத்தைக் கேரளம் புகட்டியுள்ளது. குறைந்த வருமானமும், சொற்ப கைத்தொழில் நகரமயமாக்கமும் நிறைந்த சமூகங்களில் கூட பிறப்பு விகிதத்தைக் குறைக்க முடியும் என்பதற்குக் கேரளம் நல்ல உதாரணமாகும்.

(30ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் தீவிர வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. மாலியங்கள் அளிக்கப்படமாட்டாது என்ற அரசாங்கத்தின் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள கொள்கையும் உண்டு. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வோருக்கு மாலியம் இல்லை. தனவந்தர்களுக்கு மாலியங்கள் உண்டு. ஏனெனில், வரி இலக்கு, வரிக் குறைப்பு என்பவற்றின் வழவில் அவர்கள் இம் மாலியங்களைப் பெற்றனர்.

வருமானவரி, செல்வவரி என்பவற்றின் மீதான ஒரு மேலதிக கட்டணத்தின் மூலம் மாத்திரம் அவர் தனவந்தர்களிடமிருந்து வரி அறவிட்டுள்ளார். அவர் எவ்வளவு பெறுகின்றார்? ரூபா 20 கோடி பிடிபுகைப்பவர்கள் ரூபா 9 கோடி பங்கனிப்புச் செய்கின்றார்கள்; சுகரட் புகைப்போர் ரூபா 22.5 கோடியையும், சாராயம் குடிப்போர் ரூபா 20 கோடியையும் பங்கனிப்புச் செய்வதன் எம் எல்லோரிடமிருந்தும் மொ. வி. வரியிலிருந்து ரூபா 129 கோடி பெறப்படுகின்றது. தனவந்தர்கள் ரூபா 20 கோடி மாத்திரம் பெறுகின்றனர்; அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆறு போத்தல் விலையையும் பெரோல் ஹோட்டலில் மூன்று இராப்போசனத்தையும் குறைத்து அவர்களது வரியைச் செலுத்தலாம் அவரால், அவர்களிடமிருந்து வரி அறவிட வியலாது. அவரிடம் சில எண்கள் கருக்கள் இருக்கலாம்; ஆனால், அவரால் அவற்றைச் செய்யமுடியாது; ஏனெனில் இவ் அரசாங்கம் வெவ்வேறு திசைகளேநோக்கி இழுபடுகின்றது. நீகனின் அரசாங்கத்தைப் தனவந்தர்களின், தனவந்தர்களுக்காக, தனவந்தர்களினால் செய்யப்படுகின்ற அரசாங்கம் என வர்ணித்ததாகச் சிலர் கூறினர் அவர் எமது அரசாங்கத்தைக் கண்டித்தால், நீகனின் அரசாங்கத்தைப் பற்றிப் பேசியிருக்க மாட்டார்.

முன்னர் நான் வருமானவரி பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அரசாங்கத்தின் மொத்தச் செலவு விகிதாசாரம் என்ற வகையில் தனி, இணைப்பு வரிகள் இரண்டும் வீழ்ச்சியடைந்து வருகின்றன மொத்த அரசாங்கச் செலவு விகிதாசாரம் என்ற வகையில் 1977 மொத்த வருமானவரி 11 சதவீதமாக இருந்தது; 1978ல் இது 6 சதவீதமாகவும், 1979ல் மீண்டும் 6 சதவீதமாகவும் இருந்தது. 1980லும் 1981லும் அது எல்லை ரீதியாக 7 சதவீதத்தை அடைந்தது இதன் விளைவாக இவ் வருட வரவு செலவுத் திட்டவரி வருமானத்தில் (தனி, இணைப்பு) வருமான வரிக் கிடைப்பளவுகள் வீழ்ச்சி அடைந்தன. ஆனால், நேரில் வழியில் வரிகள் அறவிடப்பட்டன இதில் மொ. வி-வ- மீதான ரூபா 1300 கோடி மிகப் பாரியதாகும். மொ. வி-வ- நுகர்வோரினார் செலுத்தப்படல் வேண்டும் என்பதனை எல்லோரும் கூறினர்

பொருளியல் நோக்கு, அக்./நவம். 1981

தலைமைத் தபாற் கந்தோரில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக “பொருளியல் நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

விலை ரூ. 2/25

பொருளியல் நோக்கில் சுரகரிக்கப்படுவற்றைப் பேற்றுக் குறிப்புடன் மீளப் பிரசுரிக்கவோ மேற்கோள் காட்டவோ அனுமதியுண்டு.

அசோஸியேட்டட் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் ஒவ் சிலோன் லிமிட்டெட் கம்பனியாரால் கொழும்பு டி. ஆர். விஜயவர்த்தன மாவத்தையிலுள்ள லேக் ஹவுஸில் அச்சிடப்பட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org